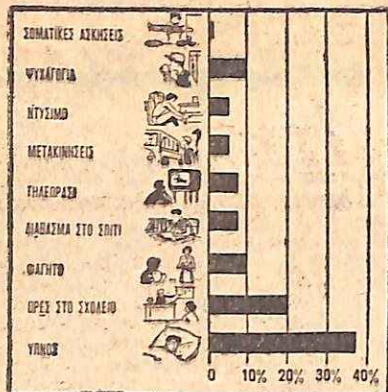

67

Ο παραστατικός αυτός πίνακας, που δημοσιεύθηκε στο αμερικανικό περιοδικό «Νιούζγουικ» δείχνει πως περνάει το 24ωρό του το Αμερικανόπουλο.

Οι άνεσεις καταστρέφουν Τ' ΑΜΕΡΙΚΑΝΟΠΟΥΛΑ

Ένα παιδί 16 χρόνων στην Ευρώπη έχει τη μόρφωση ενός νεού 20 χρόνων στην Αμερική

Ο υλικός πολιτισμός, με τις χίλιες δυο ανέσεις, που προσφέρει, προκαλεί τη σωματική και την πνευματική κατάπτωση της αμερικανικής νεολαίας. Αυτές είναι οι διαπιστώσεις σοβαρών επιστημόνων, που ασχολήθηκαν με τα προβλήματα της νεολαίας των Ηνωμένων Πολιτειών. Ένα μεγάλο εξ' αλλού αμερικανικό περιοδικό έκανε τελευταία μία έρευνα σχετικά με την εκπαίδευση στις Ηνωμένες Πολιτείες. Και τα αποτελέσματα της έρευνας ήταν απογοητευτικά σε σύγκριση με την εκπαίδευση στις διάφορες χώρες της Ευρώπης. Σύμφωνα με το περιοδικό, το συνηθισμένο πρόβλημα, που θέτουν οι Αμερικανοί δάσκαλοι σε μαθητές ηλικίας 8 χρόνων, είναι το εξής:

«Ο παππούς σου είχε 33 μισόχρηστα. Πούλησε τα δέκα. Πόσα του μένουν».

Πολύ πιο απαιτητικοί είναι οι δάσκαλοι στις διάφορες χώρες της Ευρώπης. Νά τι προβλήματα θέτουν, στους 8 χρόνων μαθητές, στην Ευρώπη.

Στην Ιταλία: «Μία ρόδα ποδηλάτου έχει διάμετρο 70 εκατοστά. Πόσα μέτρα θα έχει διανύσει η ρόδα, όταν θα έχει συμπληρώσει 1000 στροφές».

Στην Αγγλία: «Χρειάζονται 28 ώρες σε 45 παιδιά για να μαζέψουν τις πατάτες ενός χωραφιού. Πόσα παιδιά θα χρειασθούν για να κάνουν την ίδια δουλειά σε 35 ώρες».

Στη Γερμανία: «Ένα κιβώτιο που περιέχει 750 αυγά ζυγίζει 52 κιλά. Άδειο το κιβώτιο ζυγίζει 7 κιλά. Ποιο είναι το μέσο βάρος ενός αυγού».

Αφού διαπιστώνει ότι στην Ευρώπη ένα παιδί 16 χρόνων έχει τη μόρφωση ενός Αμερικανού 20 χρόνων το περιοδικό συνεχίζει: «Στην Ευρώπη οι γονείς δίνουν πολύ μεγαλύτερη σημασία στη μόρφωση, και γενικά στην πνευματική κατάρτιση του παιδιού τους, από την πιο νεαρή του ακόμη ηλικία».

Ο υλικός πολιτισμός των Αμερικανών, εξ' αλλού, με τις υπερβολικές ανέσεις που προκαλεί τη σωματική κατάπτωση της αμερικανικής νεο-

λαίας. Αυτό υποστηρίζουν οι γιατροί Χανς Κράουλ και Σόνια Γουέμπερ στην έκθεσή τους, ύστερα από μία έρευνα, που έκαναν σχετικά με τη δημοσία υγεία, στην Αμερική και την Ευρώπη.

Οι δυο επιστήμονες στηρίζουν τις απόψεις τους, πάνω στα αποτελέσματα, που έδωσε η έρευνα ανάμεσα σε 4264 Αμερικανούς και 2870 Ευρωπαίους σε ηλικία μεταξύ 6 και 16 χρόνων. Τα παιδιά υποβλήθηκαν σε ώριμα «τέστ» αποτελούμενα από διάφορες σωματικές ασκήσεις. Νά ποια είναι τα αποτελέσματα:

1) Τα 57% των νεαρών Αμερικανών και μόνο τα 8,7 τοις εκατό των νεαρών Ευρωπαίων δεν κατώρθωσαν να εκτελέσουν όλες τις ασκήσεις.

2) Τα 44,3% των Αμερικανών και μόνο τα 7,8% των Ευρωπαίων δεν κατώρθωσαν να εκτελέσουν την ασκήση εύκινησας.

3) Η εξέταση της μυϊκής ικανότητας των εφήβων ήταν ανηχητική για 35,7% των Αμερικανών και μόνο 1,1% των Ευρωπαίων.

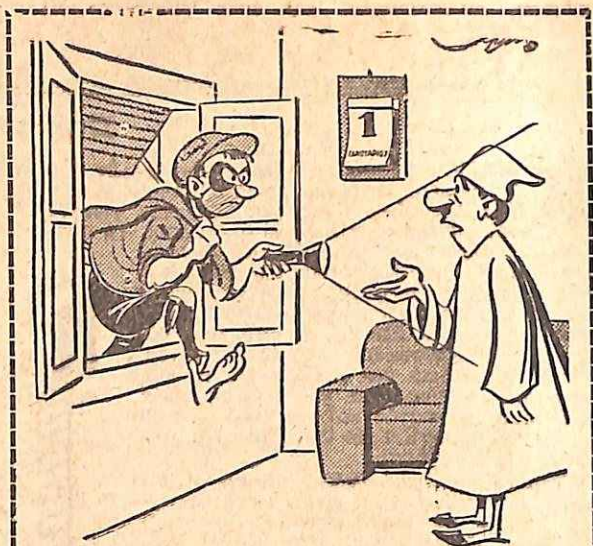
Η έκθεσι των γιατρών Κράουλ και Γουέμπερ έκανε πολύ θόρυβο στις Ηνωμένες Πολιτείες. Ο πολυεκατομμυριοχός πρώην πρωταθλητής του κόσμου στην κωπηλασία και πατέρας της ηθοποιού του κινηματογράφου Γκρέις Κέλλυ, κινητοποίησε τον γερουστάτη Ντάφ και αυτός με τη σειρά του τον πρόεδρο Αϊζενχάουερ. Λίγες μέρες πριν άρρωστίσει ο Αϊκ, κάλεσε στην Ουάσινγκτον όχι μόνο τον Κέλλυ, τον Ντάφ και τον δάκτωρα Κράουλ αλλά και πολλές προσωπικότητες του αμερικανικού αθλητισμού. Πολύ ενδιαφέρουσα ήταν η εισήγηση, που έκανε ο δάκτωρ Κράουλ στη σύσκεψη, που έγινε: «Έχουμε γίνει είτε ο δάκτωρ Κράουλ, ένας λαός, που κάνει όλες τις δουλειές του πιεζόντας ηλεκτρικά κουμπιά. Με την πρόοδο της επιστήμης έχουμε αποκτήσει υπερβολικές ανέσεις. Έτσι, δεν προσφέρονται πια στους Αμερικανούς ευκαιρίες για να ασκούν τους μύς τους».

Πραγματικά, από μικρά παιδιά ακόμη οι Αμερικανοί εξουθενούνται να περπατούν. Ενώ οι συμμαθητές τους στην Ευρώπη πηγαίνουν με τα πόδια στο σχολείο, που συχνά βρίσκεται αρκετά μακριά, τα Αμερικανόπουλα παίρνουν κάθε πρωί, μπροστά στην πόρτα του σπιτιού τους, το αυτοκίνητο του σχολείου τους. Τα Αμερικανόπουλα εξ' αλλού έχουν την τάση να αποφεύγουν τους κόπους. Χρησιμοποιούν π. χ. το 1% από τον διαθέσιμο χρόνο τους για σωματικές ασκήσεις και τα 90% για να καθύνται να κοιμούνται. Η τηλεόρασι χειροτέρευσε την κατάσταση.

Άλλη αιτία για την μαλθακότητα της αμερικανικής νεολαίας είναι η υπερβολική ζέστη, που επικρατεί μέσα στα διαμερίσματα. Θερμαντικές ηλεκτρικές συσκευές λειτουργούν ακόμη και μέσα στα παπλώματα και τα στρώματα των κρεβατιών τους. Στην Ευρώπη, αντίθετα, πολλός κόσμος κοιμάται σε δωμάτια χωρίς θέρμανση, που είναι πιο υγιεινά.

Ιδιαίτερα ανήσυχοι από την κατάσταση είναι οι στρατιωτικοί. Αρκεί να αναφερθεί ότι στο διάστημα 1945 - 1955, από τους 4.321.000 νέους, που παρουσιάσθηκαν για να καταταγούν στο στρατό, τα 2.248, δηλαδή τα 52% κρίθηκαν άνοικοι σωματικά και διανοητικά από τους γιατρούς. Βάσιμες λοιπόν είναι τους γιατρούς των Αμερικανών επί οι ανησυχίες των Αμερικανών για τη στήλη τους, που αρχισαν κι' όλες να μελετούν τον τρόπο με τον οποίο θα προεμετριάσουν το κακό. Ηδη ο πρόεδρος Αϊζενχάουερ ανέθεσε στον αντιπρόεδρο Νίξον να ηγηθεί της σχετικής σταυροφορίας, που πρόκειται να αρχίσει.

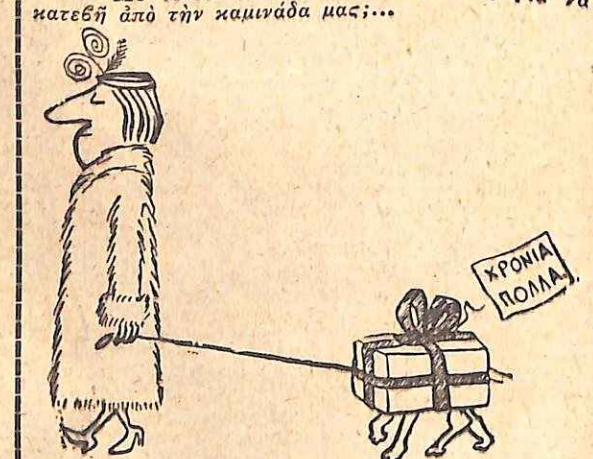
Vitapointe

Τουλάχιστον, έχεις καλό ποδαρικό, παλληκάρι μου; (Του Β. Χριστοδούλου)

Με τέτοια κοιλιά, πού να χωρέσει για να κατεβή από την καμινάδα μας;...

Πρωτότυπα δώρα.

Θα κάνουμε πως δεν τον γνωρίσαμε, για να χαρή!...

Χαρτοπαικτικά ΑΝΕΚΔΟΤΑ

Ο τυχερός του καζίνο του Μόντε Κάρλο κι' οι βλαστημίες του Ντυφρενύ

Κάποιο Γάλλο χαρτοπαίκτη, που τον έπιασαν οι συμπαίχτες του επ' αυτοφώρω να κλέβει, τον πέταξαν απ' το παράθυρο στο δρόμο. Ο χαρτοπαίκτης σηκώθηκε σε κακά χάλια και πήγε να συναντήσει ένα φίλο του, για να τον συμβουλευθεί τι έπρεπε να κάνει. —Η μόνη συμβουλή που έχω να σου δώσω, του απάντησε εκείνος, είναι να παίζεις άλλοτε μονάχα σε... ισόγεια!

Ένας Άγγλος πήγε με τη γυναίκα του στο Καζίνο του Μόντε Κάρλο για να δοκιμάσει την τύχη του. Κάθισε λοιπόν σ' ένα τραπέζι, διάλεξε τον αριθμό 27 και ποντάρισε σ' αυτόν ένα ποσό. —Επειτα ακούμπησε το κεφάλι πάνω στα δυο του χέρια κι' έμεινε ακίνητος με τα μάτια καρφωμένα στο 27, περιμένοντας το αποτέλεσμα. Ο κρουπιέρης στριφογύρισε τη μπιλάνα κι' όταν εκείνη έπεσε, φώναξε:

—Είκοσι επτά, κόκκινο, κερδίζει!

—Επειτα πλήρωσε τον παίκτη, που άταραχος μαζέψε μπροστά του τα κέρδη, άφησε την αρχική του μίζα απειραχτή στο 27 και περίμενε πάλι ακίνητος. Σε λίγο κέρδισε πάλι το 27.

Ο κρουπιέρης πλήρωσε στον παίκτη τα κέρδη, χωρίς να πειράξει την αρχική του πόντα στο 27. Όταν ξαναρχίθηκε η μπιλάνα, έπεσε πάλι στον ίδιο αριθμό. Ο κρουπιέρης ξαναπλήρωσε και άφησε απειραχτή την πόντα στον ίδιο αριθμό.

Ο διευθυντής του καζίνο, βλέποντας τη μεγάλη τύχη του Άγγλου, άλλαξε τον μπιλιέρη, για ν' αλλάξει το γούρι, αλλά πάλι έπεσε το 27.

Αυτό επανειλήθη κι' άλλες φορές στη σειρά. Όλοι οι παίκτες κύταξαν έκθαμβοι με φθόνο τον τυχερό εκείνο άνθρωπο, που άταραχος, έμεινε με το κεφάλι στηριγμένο στα χέρια του και με τα μάτια καρφωμένα στο 27, ακίνητος, ακίνητος, χωρίς καν να μαζεύει τα κέρδη του, που του σπέρριζε κάθε τόσο ο κρουπιέρης μπροστά του.

Είχε φτάσει πια να κερδίζει μισό εκατομμύριο γαλλικά φράγκα. Τότε η γυναίκα του τον πλησίασε και του είπε:

—Έλα, αρκετά κέρδισες σήμερα... Πάμε να φύγουμε... Έκείνος όμως ούτε της απάντησε, ούτε σάλεψε καθόλου από τη θέσι του. Σε λίγο πάλι η γυναίκα του τον σκούνησε, λέγοντάς του πως ήταν ώρα να φύγουν. Μα εκείνος ούτε αυτή τη φορά της απάντησε.

Πεισματωμένη τότε από την αδιαφορία του συζύγου της, έσκυψε και του τράβηξε το ένα χέρι από το πρόσωπο. Τότε όμως είδε με κατάπληξη και τρόμο ότι ο άντρας της ήταν νεκρός!

Είχε πεθάνει πρό πολλής ώρας και όμως ο αοιχμός του εξακολουθούσε να κερδίζει!

Όλο το καζίνο αναστατώθηκε. Η Τύχη είχε ευνοήσει ένα πεθαμένο!

Το περίεργο είναι ότι η διευθυνσι του καζίνο δεν ένοιωσε να δώσει στη χίρα τα κέρδη του νεκρού, με την πρόφασι ότι ο Άγγλος τα είχε κερδίσει... ασυναισθήτως!

Αλλά εκείνη έβγαλε τις φωνές, —Τόσο το καλύτερο! φώναζε χαρούμενος ο Ντυφρενύ. Τόσο το καλύτερο! Νά, πάρε δέκα λουδοκάκια και πήγαινε γρήγορα να παίξεις, αλλά θα σου ζητήσω κι' εγώ μιά χαρά...

—Ό,τι θέλεις... Είμαι στη διάθεσί σου...

—Όταν θα παίξεις, νά... βλαστημάς! Νά βλαστημάς όσο μπορείς δυνατά, μ' όλη σου την ψυχή, για νά σ' ακούω από δω και νά εύχαστιέμαι!...

Βραδείον τηλεπαθείας μακράς αποστάσεως, της Εταιρείας Ψυχικών Έρευνών, Όδου Κυψέλης 34Β. Ώραι επίσκεψης 9-1 και 4-6½. Τηλ. 812-278.

παρ' όλο που είχε μπροστά της πεθαμένο τον άντρα της, και φοβόταν πως θα δημιουργούσε μεγάλο σκάνδαλο.

Έτσι η διευθυνσι αναγκάστηκε να υποχωρήσει και τότε εκείνη βγήκε θριαμβευτικά απ' το καζίνο, κουβαλώντας απ' το ένα μέρος το νεκρό σύζυγό της κι' απ' το άλλο τα μακάβρια κέρδη του!

Στα 1397 βασιλιάς της Γαλλίας ήταν ο Καρόλος 4ος. Εκείνη ακριβώς την εποχή ένας ζωγράφος είχε την έμπνευσι να ζωγραφίσει τα παιγνιοχάρτα για την «Ιδιαίτερη ανδραγαθία» του αθένητου και βασιλέως.

Πού να ήξερε πόσες καταστροφές, πόσα εγκλήματα και πόσες αυτοκτονίες θα στοίχιζε η επινόησι του αυτή, στους ανθρώπους!

Κι' αλήθεια, σε λίγο καιρό ο Καρόλος 4ος αναγκάστηκε να βγάλει ένα διάταγμα, που απαγόρευε τη χαρτοπαίξι.

Αυτό ήταν το πρώτο. Από τότε περισσότερα από πεντακόσια τέτοια διατάγματα εξεδόθησαν μόνο στη Γαλλία, αλλά το κακό δεν μπόρεσε να ξεριζωθεί.

Όταν ήρθε η ιαλλική Επανάστασι, ο κόσμος πίστεψε ότι η χαρτοπαίξι θα εξαφανιζόταν πια.

Πραγματικά, στον έβδομο χρόνο της Επανάστασεως, εξεδόθη μία αυστηρή διαταγή που κατηγόρησε τα τυχερά παιγνίδια. Οι παραβάτες της θα έχαναν το κεφάλι τους στη λαμπιτόνη.

Αλλά τότε συνέβη κάτι το άμμητο: Ένας αστυνομικός στάληκε έφωδισμένος με τη διαταγή στην περιφέρεια «Ακαδημία», όπως λεγόταν τότε η λέσχη του Παλαιού Ρουαγιάλ για να προήδη στην εκτέλεσι της.

Όταν όμως μπήκε στην αίθουσα, τη βρήκε κατάμεστη. Το παιγνίδι βρισκόταν στο ζενιθ του. Και τότε, αντί ο αστυνομικός να κατόχη τα παιγνιοχάρτα και να βγάλει τους παίκτες έξω, στάθηκε σάν μαγεμένος! Και σε λίγο τον είδαν να ψάχνει μερικά τσέπες του και να βγάλει μερικά «ασηνιά», χαρτονομίσματα δηλαδή της Επανάστασεως.

Η τύχη του χαμογέλασε από την πρώτη στιγμή. Φυσικά, γλυκάθηκε και για νά μην κουράζεται ορθός πήρε θέσι ανάμεσα στους άλλους παίκτες.

Έτσι τον βρήκαν τα ξημερώματα. Με το παιγνίδι είχε ξεχάσει και την ύπνεσί του και την αποστολή του!

Ο Ντυφρενύ, ο ευνοούμενος του Λουδοβίκου 14ου, είχε ένα τρομερό ελάττωμα: Επαίεζε χαρτιά κι' έκανε διαρκώς, και σάν να μην έφτανε αυτό, όταν έβγαζαν χαμένους βλαστημίες, του εί-

πε μιά μέρα ο βασιλιάς έξω φρενών, θα διάταζε να σου τρυπήσουν τη γλώσσα μ' ένα πυρωμένο σίδερο!

Ο Ντυφρενύ, υποσχέθηκε ότι θα θιρωωνόταν.

Υστερ' από καιρό όμως μπήκε μιά νυχτιά σ' ένα χαρτοπαιγνίο κι' όταν άρχισε πάλι να χάνει, τον έπιασε η επιθυμία ν' αρχίσει τις πιπασές...

Μη θέλοντας όμως βλαστημίες... Μή θέλοντας όμως να παραβεί την υπόσχεσι που είχε δώσει στο βασιλιά, άρχισε να κάνει βόλτες πάνω-κάτω, που φαίνονταν σαν ανδραγαθία, που φαινόταν πολύ στενοχωρημένος.

Ο Ντυφρενύ τον πλησίασε και τον ρώτησε:

—Τι σου συμβαίνει, φίλε μου; Μου συμβαίνει, απάντησε ο άγνωστος αναστενάζοντας βαθεία, ότι έχασα όλη την περιουσία μου στα χαρτιά και έτσι δεν μου έμεινε πένταρα για νά μπορέσω να βγάλω τα στον νά επιχειρήσω να βγάλω τα χαμένα...

—Τόσο το καλύτερο! φώναζε χαρούμενος ο Ντυφρενύ. Τόσο το καλύτερο! Νά, πάρε δέκα λουδοκάκια και πήγαινε γρήγορα να παίξεις, αλλά θα σου ζητήσω κι' εγώ μιά χαρά...

—Ό,τι θέλεις... Είμαι στη διάθεσί σου...

—Όταν θα παίξεις, νά... βλαστημάς! Νά βλαστημάς όσο μπορείς δυνατά, μ' όλη σου την ψυχή, για νά σ' ακούω από δω και νά εύχαστιέμαι!...

Εύθυμη Ιστοριογυα

Το καινούργιο ΠΑΙΧΝΙΔΙ

Θέλημα του Παντοδύναμου Θεού ήταν να γεννηθώ τόσο έξυπνος. Κι' όχι πως θέλω να το πεινωτώ, αλλά πιστεύω ότι φτάνουν και περισσεύουν τα δαχτυλά του ενός χεριού για νά μετρήσει κανείς τ' άλλα έξυπνα παιδιά, που πέρασαν απ' αυτό τον ψεύτικο τον κόσμο πριν από μένα. Γι' αυτό αδυνατώ — και πολύ δικαιολογημένα — να παραδεχτώ πως ζούμε, αναπνέουν και υπάρχουν άλλοι έξυπνότεροι από μένα.

Κι' όσο για τους διάφορους διάσημους τάχα άντρες που έμειναν ονομαστοί στην ιστορία και τους θαυμάζει η χαζή ή ανθρωπότης, ως έχουν χάρη που πρόλαβαν να ζήσουν πολλά χρόνια, πολλές δεκαετίες, πολλούς αιώνες πριν από μένα.

Αν, όμως, τους είχα προλάβει εγώ; Ποιος θα σκαφίζόταν, τότε, το κόλπο του Δουρενίου; Ποιος θα έβλεπε τον Γόρδιο δεσμό; Ποιον θα έρωτευε η Κλεοπάτρα; Ποιος θ' ανεκάλυπτε ότι η Γη κινείται; Ποιος θα έγραφε τον «Φάουστ», την «Ιλιάδα», την «Αντιγόνη», τον «Εθνικό μας Ύμνο, και το «Ετ'ίναζε την ανθισμένη αμυγδαλιά; Ποιος θα συνέθετε την «Ηρωική συμφωνία», την «Σονάτα υπό το σελήνωφος», την «Μασσαλιώτιδα» και το «Γελεγκάκι που φορείς εγώ στοχασμένο»; Ποιος θαδρισκε το αυγό του Κολόμβου, τον νόμο της βαρύτητας, τον ηλεκτρισμό, την πενικιλίνη, την χρυσομυκίνη, την στρεπτομυκίνη και την αστυλίνη; Φυσικά εγώ, και

μόνον εγώ!

Κι' ακριβώς το ίδιο θα συνέβαινε, ασφαλώς και με τα διάφορα παιγνίδια της τράπουλας, για τα οποία δεν ντρέπομαι να ομολογήσω πως τρέφω ιδιαίτερη αδυναμία. Γι' αυτό τα κατέχω όλα και κουλαντρίζω μιά χαρά και το πόκερ, και την πόκα, και την πρέφα, και την κοντσίνια, και την βέρη, και το πικέττο, και το μπεζίκι, και το ραμί, και το εξήντα έξη, και το πινάκι, και το κόμμ — κάν, και την πασσέτα, και τα πλακάκια, και το τριάντα ένα, και πόν μπυκαρά, και την αγωγή, και την Αθυσσινία και τον μουτζούρη.

Αλλά δεν είναι, βέβαια, ούτε δυνατόν ούτε επιτρεπτόν ένας τόσο έξυπνος άνθρωπος σάν και μένα ν' ασχολείται εφ' όρου ζωής με χαρτοπαικτικά παιγνίδια, που επινοήσανε μερικοί τυχεροί και δθεν έξυπνοι προγενεστεροί του.

Γι' αυτό θεωρώσα καθήκον μου και υποχρέωσί μου να κουράσω λίγο το μυαλούδάκι μου για νά εμπνευστώ καινούργια παιγνίδια.

Για νά είμαι ειλικρινής, το ζήτημα αποδείχθηκε πιο δύσκολο και περίπλοκο απ' όσο φαντάστηκε στην αρχή. Μ' αντί ν' απογοητευτώ, πεισματώσα!

Στο χέρι σου, είναι, κυρία τράπουλα; μονολόγησα απειλητικά.

Κι' εγκαταλείποντας κάθε άλλη ασχολία, αφοσιώθηκα με γαϊδουρινό πείσμα και τυφλό φανατισμό στη μικρή χαριτωμένη λοζα μου. Κλειδαμπαρώνοντας μέρες ολόκληρες στο δωμάτιό μου, πολλές φορές ξεχνούσα και να φάω, που λέει ο λόγος, και πιάσιζα να πετύχω το ποδούλεμον.

Κι' ένκεντρισεως καμιά φορά από την πολυώρα και πολύ...

Ευτυχισμένος ο καινούργιος χρόνος κύριε Γονιμόπουλε. Να σ'έχουν τα τριδύμα.

(Του Β. Χριστοδούλου)

Δώρα

ΤΑ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑ ΕΥΡΩΠΑΙΚΑ ΜΠΙΖΟΥ

σε μία συλλογή άνευ προηγουμένου και σε τιμές έκπληκτικές!

ΚΑΛΥΝΤΙΚΑ-ΚΟΛΩΝΙΕΣ ΑΡΩΜΑΤΑ

ΔΛΙΦΕΡΗ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΣΤΑΔΙΟΥ

ΑΛΕΚΤΩΡ

ΠΩΛΕΙΤΑΙ Ταράτσα οριζόντιος, έχουσα χωριστήν είσοδον προς ανοικοδόμησιν ενός ορόφου αντί 60.000 δραχμών, οδός 'Ολυμπίων 17, τέρμα Πατησίων, παραπλεύρως ηλεκτρικού σταθμού. Πληροφορείται εντός καθ' έκαστην.

ΜΕΝΤΙΟΥΜ

Ε. Κικίδου

της 'Εταιρείας Ψυχικών Έρευνών. Βραβείον τηλεπαθείας μαγικός αποστάσεως. Μετσόβου 19 (Στ. Μουσείου) 8-1 π.μ. και 5-7 μ. Τηλ. 810.975.

Κάντοες Νάυλον 22
Νάυλον Έστρα 27
Αιθερική Ντυον 35
Περπατού 10
ΣΩΤΗΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ
 ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 52

ΡΙΖΙΚΗ ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
 Ειδική θεραπεία ρυτίδων, κρεατοελιών και αποτελεσματική θεραπεία πτώσεως μολλών.
 Συμβουλαί δωρεάν.
 Αισθητική Σ. Α. ΧΡΥΣΗ
 Νίκης 13, Τηλ. 29-548

ΑΦΡΟΔΙΣΙΟΛΟΓΟΣ - ΙΑΤΡΟΣ
Κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
 Μάγερ 23α (Πλατ. Βόθης, παρὰ τὴν 'Ομόνοϊαν) 9-12, 5-8.

ἀφορμή νὰ σὰς κακολογήσουν.

ΜΙΡΑΝΤΑ

Χρειάζεται λογική

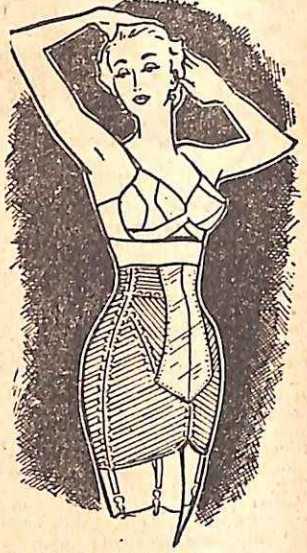
'Αγρίμι: Καταλαβαίνω τὴ φλογερὴ ἐπιθυμία τῆς καρδιάς σας, πού γιὰ πρώτη φορὰ νοιώθει τὸ αἶσθημα τῆς ἀγάπης. Μὰ ἡ ἀγάπη εἶναι τρελλὴ καὶ ἐκφρενὴ δὲν ὀδηγεῖ πούθεν ἀπὸ στὸν ἀγαπῶμεν, ἀν δὲν τὴν βοηθήσῃ ἡ λογικὴ. Καὶ σὲς πρέπει νὰ σκεφθῇς λογικὰ, σχετικὰ μὲ τὸν τρυφερὸ δεσμό σας. Πρῶτα νὰ βεβαιωθῇτε γιὰ τὴν εὐκρίνεια τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ. Γιὰτὶ μοῦ φαίνεται πολὺ παράξενο, γιὰ νὰ μὴν τὸ πῶ ὑποπτο, τὸ πῶς ὁ νέος αὗτός, ἐνῶ σὰς ἐξέδηλωση ἀγάπη, συγχρόνως... γυροφέρνε καὶ κάποια ἄλλη κοπέλα, γιὰ νὰ τὴ μπλέξῃ στὰ δίχτυα του! Δεύτερον νὰ ἐξακριβώσετε ἀν εἶναι σὲ οἰκονομικὴ κατὰστασι τέτοια, πού νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν περὶ τῶν γάμου σας, τὸ μέλλον σας δίχως ἀβεβαιότητες καὶ δόκιμας. Ἐπίσης, νὰ μάθετε πότε θὰ εἶναι σὲ θέσι νὰ προχωρήσῃ σὲ γάμο, ἀφοῦ μάλιστα ἔχει καὶ ἡθικὲς ὑποχρεώσεις ν' ἀποκαταστήσῃ πρῶτα τὴν ἀδελφὴν του. Καὶ ἀν ἀργήσῃ, ἡ ἀποκατάστασι αὐτῆς, γιὰ τρία ἢ πέντε χρόνια, ἐσεῖς ὅλο αὐτὸ τὸ διάστημα θὰ εἶθε δεμένη μαζί του, κρυφὰ, μὲ κίνδυνο ν' ἀποκαλυφθῇ καὶ νὰ παρεξηγηθῇ. Ἄλλο, ἐξ ἰσού, σοβαρὸ ζήτημα, εἶναι ἡ ἀπουσία τοῦ πατέρα σας: Ἀφοῦ αὗτός εἶναι κατ' ἀρχὴν ἀντίθετος γιὰ τὸ νέο καὶ μάλιστα δοκιμάσατε δυστυχῶς στὴν πλάτῃ σας τὴν ἀντίθεσιν, πῶς θὰ γίνῃ νὰ μεταπεισθῇ καὶ νὰ τὸν θεωρήσῃ γιὰ ἀγαπῶν τὸν γαμπρό; Καὶ ἀν, τέλος πάντων, τὸ δεχθῇ, θὰ ἀνεγθῇ καὶ μὲντε δυο-τρία-πέντε χρόνια ψευτοσυμμετανοήσιμος, ὥστε ὁ νέος νὰ παντρεύῃ τὴν ἀδελφὴν του; Βλέπετε, λοιπόν, πόσα σοβαρὰ ζητήματα πρέπει νὰ συζητήσετε πρῶτα καὶ νὰ λύσετε. Κι' αὐτὰ δὲν λύνονται μόνο μὲ τὴν ἐρωτικὴ τρέλλα. Ἄλλὰ νὰ σὰς πῶ καὶ κάτι: Τὸν ἀγαπάτε ἀληθινὰ ἢ ἐξηγέλειστε, ἐπειδὴ ἦταν τὸ πρῶτο σας αἶσθημα; Πρέπει κι' αὐτὸ νὰ τὸ προσέξετε πρὶν πάρτετε καμμιὰ ἀπόφασι. Καὶ εἴθε βεβαίως πῶς θὰ μὲντε πιστὴ στὸ αἶσθημά σας, ἀκόμη καὶ ἀν ἐμφανισθῇ κάποιος ἄλλος πού νὰ τὸν θέλῃ κι' ὁ πατέρας σας; 'Ιουλιέττα, Κικίς: Μοῦ γράφετε σ' ἕνα γράμμα μὲ ὠραία λόγια καὶ ὠραία αἰσθημάτων, ὅτι ἀγαπᾶτε ἕνα ἄνθρωπο σὺν θεῷ κι' ὅτι σὰς ἀγαπᾷ κι' ἐκεῖνος. Ἄλλὰ λόγους ἀνεξάρτητους τῆς θελήσεώς του τὸν εἶχαν ἀπομακρύνει ἀπὸ κοντὰ σας. Καὶ ἐνὶ λείπῃ δυὸ μῆνες τώρα, σὰς ἔχει ἀφήσει χωρὶς ἕνα γράμμα, πράγμα πού σὰς κάνει ν' ἀγωνιάτε γιὰ τὴ σωτηρίαν του. Καὶ μὲ ρωτᾶτε νὰ σὰς πῶ τὴ γνώμη μου. Ἄλλὰ τί νὰ σὰς πῶ; Πῶς μπορῶ νὰ γνωρίζω τὸ λόγο; Σὰς ἔχασε μόλις ἔφυγε ἀπὸ κοντὰ σας, πράγμα πού σημαίνει ὅτι δὲν ἐνδιαφερόντο σοβαρὰ γιὰ σὰς; 'Ἡ εἶναι ἀρρωστος ἢ ἀπὸ πολλὰ δουλειὰ δὲν σὰς ἔγραψε; Χωρὶς ν' ἀποκλείεται καὶ τὸ ἐνδεχόμενον νὰ σὰς ἔχῃ γράφει καὶ νὰ παράπεσε τὸ γράμμα του. Γιὰ νὰ ἡσυχάσετε ὅμως, σὰς συμβουλεύω νὰ τοῦ γράψετε ἐσεῖς, δυὸ λόγια ἀξιοπρεπῆ καὶ συγκρατημένα, μὲ λεπτὸ παράπονο γιὰτὶ δὲν σὰς γράφει. Καὶ ζητήστε νὰ σὰς ἐξηγήσῃ γιὰ τὴ σωτηρίαν του. Ἄν ἐκεῖνο πού θὰ σὰς συστήσῃ νὰ μὴν ἀσχοληθῇτε πιά μ' αὐτόν, ἢ μὴν ἀποφασίσῃτε στὰ νεῦ-εἶναι νὰ κυριαρχήσετε στὰ νεῦ-εἶναι νὰ λογικευθῇτε. Γιαρὰ σας καὶ νὰ λογικευθῇτε. Γιαρὰ σὲς, ἀν κρίνῃ ἀπὸ τὸ γράμμα σας, τί, ἀν κρίνῃ ἀπὸ τὸ γράμμα σας, ἔχετε πᾶσι σ' ἕνα ἐπικίνδυνο ρω-εἶναι καὶ δὲν εἶναι ὠσὸς τὸ νὰ μαντισθῇτε σὲ τέτοιαν ἀπόγνωσι; Βυθίσστε σὲ τέτοιαν ἀπόγνωσι; Δὲν χάθηκαν στὸν κόσμο, οὐτε καὶ ἀπὸ τὴν ἱστορικὴν σας πόλιν, οἱ κα-λοι νεῖοι πού ἔχουν ἐπίσης ν' ἀ-γαποῦν.

Ἄ θ ὦ α ἔ ν ο χ η. Λιμενάρια: Τὸ γράμμα σας ἔχει ὅλη τὴ συγκινητικὴ μίαν παρθενικῆς καρδιᾶς. Πάντως δὲν πρόκειται νὰ σὰς ἀς. Μάλλον γιὰ ὅτι αἰσθάνεστε γιὰ τὸν ἀγνωστὸν νεῖο, πού σὰς τρυ-χούσε τόπον καιρὸ καὶ πού νὰ χάρι τοῦ ἀναγκασθήκατε ν' ἀφή-τετε τὴν βιοποριστικὴν σας ἐργασί-αν στὴν πόλιν καὶ νὰ γυρίσετε στὸ χωριὸ σας. Κι' ἐκεῖ μαθαίνατε τὴν ἀπο-γοήτευσιν. Ἀκριβῶς, λοιπόν, σ' αὐ-τὸ τὸ σημεῖο θὰ ἤθελα νὰ σὰς πα-ρατηρήσω ὅτι πολὺ ἀσχημα κάνα-τε νὰ προτιμήσετε αὐτὴ τὴν οἰ-κονομικὰς, μὰ καὶ ψυχικὰς ἀσχη-ματὶ γιὰ σὰς λύσι. Γιατὶ νὰ χά-σετε τὴ δουλειὰ σας καὶ νὰ φύγε-τε; Βεβαίως καλὸ θὰ ἦταν τὸ αἰ-σθημα σας νὰ πραγματοποιήσῃτε σύμφωνα μὲ τὴν εὐγενικήν σας λα-χάρτα. Ἄλλ' αὐτὸ δὲν σημαίνει ὅτι ἔπρεπε καὶ νὰ θυσιάσετε τὸν πόρο τῆς ζωῆς σας, ἴσως καὶ τὸ καλὸ σας μέλλον. Κάθε ἄλλο! Ἄλλωστε ἀπὸ τὰ ὅσα μοῦ γρά-φετε, φοβοῦμαι ὅτι ὁ νέος δὲν ἦ-ταν εὐκρινὴς μαζί σας. Ἄν πρᾶ-γματικὰ ἔτρεφε σοβαρὸ αἶσθημα γιὰ σὰς, θὰ ἔπρεπε, νὰ σὰς ἐξη-γήσῃ τὰ σχέδιά του καὶ σὲ τὴν συ-στασι πού τοῦ κάνατε ν' ἀπευθι-νῇ στὸς δικούς σας, νὰ πάρῃ καὶ σοβαρὴ ἀπόφασι. Γιὰ νὰ μὴ δώσῃ προσοχὴν στὸ σπουδαῖο αὐτὸ ζητή-μα, σημαίνει, ὅτι δὲν ἀποδέχεται σὲ γάμο μαζί σας. Καὶ σὲς λοι-πόν, δὲν πρέπει νὰ νοιασθῇτε κι' οὐτε νὰ βιάζεστε τὴν ὑγεία σας, μὲ τὴ λύπην πού δοκιμάζετε τώρα.

Χωρὶς χαρὰ Π. Χ.: Ἀναρωτιέστε γιὰ ποιόν, ἀνεξηγήτο γιὰ μένα, φυσικὰ, λόγο ἕνας ἄν-θρωπος πού συνδεόταν μαζί σας ὁχτὸ δόκλιπρα χρόνια, ἐρχεται μὴν μέρα καὶ σὰς δηλώνει ξερά καὶ μ' αἰνιγματικὸ ὄρος ὅτι πρέ-πει νὰ κόψετε τὸ δεσμό σας καὶ νὰ χωρίσετε. Ἀναρωτιέμαι ὅμως κι' ἐγὼ γιὰ κάτι ἐξ ἰσού σοβαρὸ: Πῶς ἐπιμένετε νὰ σκέπτεστε ἀκό-μα τὸν ἄνθρωπο αὐτόν, ὅτε ἔστω πὸ ἕνα χρόνο, πού σὰς φέρθηκε τόσο ἀχαριστία; Ἐπρεπε ἀν-δρὶ ἀπὸ ἡθικὴ ἀξιοπρέπεια, νὰ εἴχα-τε ἐγώισμὸν τοῦλάχιστον νὰ εἴχα-τε σταματήσει πιά καὶ ἐπὶ ἀπὸ τὴν νεοτε διαρκῶς πᾶσι ἀπὸ τὸν ἴσκι-ον τοῦ πῶ γράφετε, φροντίζετε νὰ σκεπάζετε. Πρὸς τί; Νὰ τὸν με-ταπεισέτε; Τὸ βρῶσκω περὶτὸ. Αὐτός, ἀφοῦ μάλιστα μεσολάβησε ὁλοκλήρως χρόνος χωρισμοῦ, φαί-νεται πῶς εἶναι ἀνένδοτος στὴν ἀ-πόφασι 'του, ὅποιαδήποτε καὶ ἀν εἶναι ἡ αἰτία πού τὴν ὑποχρεώ-σε. Τότε τί ἐπιδιώκετε; Τὸν οἶκτο; Μὰ τί τὸν θέλετε; Καὶ τέλος, δὲν καταλαβαίνετε ὅτι δὲν θὰ κερδι-στέτε τίποτα τρέχοντας πίσω του καὶ ἱκετεύοντάς τον μὲ γράμματα νὰ γυρίσῃ κοντὰ σας; Γιὰ νὰ παί-ρουν τὰ μυαλά του ἀέρα καὶ νὰ στῇν νέες... παγίδες σ' ἀνύπο-πτα ἀδῶα θυμᾶτα! Ἀπ' αὐτὰ πού σὰς γράφω, ἀντιλαμβάνεστε βέ-βαια, τί πρέπει νὰ κάνετε...

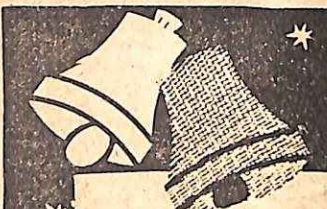
Θ ε σ σ α λ ο ν ι κ ι ὠ τ ι κ ῆ κα ρ δ ι ὶ: Φοβοῦμαι πῶς βιασθή-κατε πολὺ, νὰ ἀκρωστέτε ἀπὸ τὰ-ρα σχέδια καὶ νὰ δώσετε ὑποσχέ-σεις σὲ μὴ μαθήτρια γυναικά σας, ὅτι θὰ τὴν κάμετε γυναικά σας, μόλις τελειώσῃ τὴν σπουδὴν τῆς. Πρέπει νὰ σὰς ἐξηγήσω ὅτι μ' αὐ-τὰ πού σὰς λέω, δὲν ἔχω καμμιὰ ἀμφιβολία γιὰ τὴν εὐγένειαν τοῦ σκοποῦ σας καὶ γιὰ τὴν εὐκρίνεια τοῦ αἰσθηματος σας. Ἄλλὰ εἴστε καὶ σὲς ἡλικία πού ὁ ἐνθου-σιασμός σας παρασύρει σὲ ἐνέρ-γειες καὶ εὐθύνες, γιὰ τίς ὁποῖες ἀργότερα μπορεῖ νὰ μετανοή-σε. Ἄραγε εἴστε τόσο σίγουρος κι' ἔχετε εὐκρινῶς πεισθῇ ὅτι τὸ αἶσθημά σας θὰ διατηρήσῃ ἀμεί-ωτο καὶ ὅτι δὲν ζῆτε παρὰ γιὰ τὴν χαρὰ τῆς ἐνώσεώς σας; Αὐτὸ, καὶ νὰ τὸ πιστεύετε ἀκόμη, δὲν μπο-ρεῖτε νὰ τὸ πραγματοποιήσετε εὐ-κόλα. Στὸ μεταξύ κάνατε κακὸ στὴν κοπελλίτσα, πού ἀρχίζει νὰ ἀφαιρητὰ ἀπὸ τὰ ἄλλα τῆς κα-θήκοντα. Καὶ ἀν τὰ πράγματα δὲν ἔρθουν στὸ τέλος κατ' εὐχὴν, καταλαβαίνετε τί μεγάλον κακὸ θὰ τῆς κάνατε, τί ψυχικὸ τραῦμα θὰ αἰσθανθῇ ἀπὸ τὴν ἀπογοήτευσιν; Καὶ μὲ τὰ δεδομένα αὐτὰ πού σὰς ἐκθέτω, νομίζω ὅτι δὲν πρέπει νὰ ἐκτεθῇ καὶ νὰ μιλήσετε γιὰ τὰ κατὰ τ' ἄλλα ὠραία κι' εὐγενικὰ σχέδια καὶ αἰσθημάτων σας στὸν ἄ-δελφὸ τῆς. Θὰ περιπλέξετε τὰ πρά-γματα, ἴσως ἐπικινδύνει καὶ γιὰ σὰς ἀργότερα. Τουλάνιστον ζήστε σήμερὰ τὸ ἀδῶο εὐδύλλιο σας στὴν εὐγενικήν τὴν μορφή καὶ ἀφήστε ὁ χρόνος νὰ κανονίσῃ τὴν ἐξέλιξι.

ΚΟΡΣΕΔΕΣ ΛΑΣΤΕΣ ΣΟΥΤΙΕΝ

Οἱ κορσεδες τὰ λαστέε τὰ σου-τιέν ΣΤΑΜ. ΦΟΡΜ προσφέρουν με-γάλην ἐλευθερίαν κινήσεων, δὲν πιέ-ζουν, δὲν κολλοῦν δὲν χάνουν ποτὲ τὴν φόρμα τους, δὲν μαζεύουν καὶ δὲν γλιστροῦν. Δίνουν τελείαν γραμμὴν, φοριῶνται εὐχάριστα, πλύνονται εὐκόλα καὶ στεγνώνουν ἀμέσως.

Ε. ΣΤΑΜΑΤΙΟΥ
 ΕΡΜΟΥ 16 - ΠΑΤΗΣΙΩΝ 8.

Χαρα βίβλιο πορτέ
 με μία **CLACK**
 δρχ 250
Agfa

Σ μ η ν ῖ τ η 124 Π.Β.Ε.: Προ-τιμώτερο θὰ ἦταν νὰ σὰς ἐδῶτε ἕνα γιαντρός, καὶ μάλιστα μοῦ κά-νει ἐγγύησιν πῶς δὲν θὰ γίγνηται ἀκό-μη νὰ σὰς ἐξετάσῃ, δεδομένου ὅτι στὸ Σῶμα πού ὑπηρετεῖτε ὁ-πάρχουν πολλοὶ καὶ καλοὶ γιαν-τροί. Γι' αὐτὸ σὰς συνιστᾷ νὰ πά-τε πρὸς ἐξέτασιν. Ἄν δὲν σὰς εἶ-ναι εὐκόλο, μέχρι τῆς ἐξετάσεώς σας, μπορεῖτε νὰ κάμετε 10 ἐνέ-σεις Calcibromine καὶ νὰ παίρνετε πρῶτ-μεσημέρι-βράδυ ἀπὸ μὴν κοιτάλιὰ Calmonevine.

Δ υ σ τ υ χ ι σ μ ἔ ν ο ν α υ-τ ῖ κ ὸ: Ὁ γιαντρός πού σὰς ἐξετάσε ὀρθῶς σὰς συμβούλε-ψε καὶ ἀπέδειξε εἶναι ὅτι ἡ ἐφαρ-μοσθεῖσα θεραπεία ἀπέδωσε καλὰ ἀποτελέσματα. Παρέλειπε ὅμως νὰ σὰς συστήσῃ ὅτι θὰ πρέπῃ ἡ αὐτὴ σειρά τῶν φαρμάκων νὰ ἐπαναλα-βάνται ἀνὰ διήμερον, μέχρις ὅτου σταθεροποιηθῇ ἀπολύτως ἡ κατά-στασι. Σὰς συνιστᾷ, λοιπόν, νὰ ἐ-παναλάβετε τὴν θεραπεία μὲ τίς ἱ-δίες ἐνέσεις ἢ Αιεποπὶν τῶν 25 μλγρ., δύο τὴν ἑβδομάδα καὶ ἐν συνεχείᾳ τὸια χάτια τὴν ἡμέρα, τὸ δλον 45 ἀπὸ τὸ ἴδιο φάρμακο τῶν νέεσων. Διαιτὰ δὲ θὰ κάμετε καμμία.

Κ ά τ ι α: Ἐχω τὴ γνώμη ὅτι δὲν ἔχει καμμιὰ σχεσί ἡ ἀμοιβή-δωσι μὲ τὴν κατάστασι πού μοῦ περιγράφετε. Νομίζω ὅτι θὰ πρέ-πῃ νὰ ὑποβλήθῃτε σὲ ὁρμονοθερα-πεία, ἡ ὁποία ὅμως θὰ πρέπῃ ἀ-ποδοθῇτε νὰ ἐφορμωσθῇ ἀπὸ γιαν-τρός εἰδικόν. Δὲν εἶναι καθόλου ἀ-πίθανον ἡ κυρίως διαταραχὴ νὰ ὀ-φείλεται καὶ στὰ δύο περιστατικά, μ' αὐτὰ καὶ δὲν θὰ παραμείνησε καὶ τὴν ἀνταρμιωδὴν θεραπεία.

Κ ε ρ κ υ ρ ῖ ο Φ. Ω.: Αὐτὰ πού μοῦ ἐκθέτετε στὴν ἐπιστολή σας, δὲν δικαιολογοῦν τὴ σκέψι σας γιὰ αὐτοκότνια. Ἀσφαλῶς ἔ-χετε ἀνάγκη ἐξετάσεως καὶ παρα-κολούθησος ἀπὸ ἕνα νευρολόγο ἢ εἰσαγωγῆς σὲ νοσοκομεῖο. Ἄν αὐτὸ εἶνε δύσκολον, μέχρις ὅτου κα-τορθώθῃ, σὰς συνιστᾷ νὰ κάμετε 15-20 ἐνέσεις Calcibromine καὶ νὰ παίρνετε τρία κουταλάκια τοῦ γλυ-κοῦ Passioneur, μὲ τὴν προϋπόθεσι ὅτι θὰ σὰς ἐξετάσῃ γιαντρός.

Α ν α γ ν ὠ σ τ η Γ. Ε. Μ. 32: Ἡ ἐγκράτεια δὲν καθορίζεται μὲ ἀριθμούς. Ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὴν ἀν-τιλήψιν ἐκείνου, πού τὴν ἐφαρμόζει. Στὴν προκειμένη περιπτώσιν δὲν λέγεται ἐγκράτεια, ἀλλὰ ἀπολύ-τη ἀποχή. Πρέπει δὲ νὰ σὰς πῶ ὅ-τι τόσο ἡ ἐγκράτεια, ὅσο καὶ ἡ ἀ-ποχὴ ἐφαρμόζονται, ὅταν δὲν πα-ραβιάζονται ὁ ὁργανισμός. Ἄν μὲτρον ἄριστον.

Α ν α γ ν ὠ σ τ η Χ2, Ἀμερικὴ: Νομίζω ὅτι δὲν εἴστε δικαιολογ-μένη, λέγοντας ὅτι φοβάστε νὰ πᾶτε στὸ γιαντρός. Δὲν βλέπω τὸ λό-γο γιὰτὶ. Ἀντιθέτως τὸ περιστά-σικόν σας πρέπει νὰ ἐξετάσῃ ἀπὸ εἰδικὸ μάλιστα γιαντρός, δεδομένου ὅτι πολλὰ νοσήματα ἔχουν τὴς ἴδι-ες ἐκδηλώσεις. Πάντως, ἐπειδὴ δὲν ἔ-χω ποῖα φάρμακα ὑπάρχουν ἐκεῖ, σὰς συνιστᾷ τὸ Selsun τῶν ἀμερι-κανικῶν ἐργαστησίων Abbott.

Ν ε α ρ ὸ Ε., Κρήτη: Διάβασα μετὰ προσοχῆς τὴ μακροσκελεστά-τη ἐπιστολή σας. Δυστυχῶς σὰς πληροφορῶ ὅτι ἡ νοσήλη τοῦ νο-σηματος, εἶναι μακροχρόνια καὶ τολυέωδη λόγω τῆς ἀκρίβειας τῶν φαρμάκων.

Ἐ ν α ν πα ρ α π ο ν ο ὡ μ ε ν ο: Σὰς διαβεβαίω ὅτι ἀπαντᾷ πάντα ὅ, ὅτι ζητοῦν τὴ γνώμη μου, καὶ ἔτι μὲν καταστρέφω τίς ἐπιστολές. Ἐμοὶ δὲν εἶναι δυνατόν, μετὰ ἀπὸ ἀρκετὸ μάλιστα χρονικὸ διάστημα, νὰ θυμᾶμαι τὸ περιεχόμενον τῶν ἐπιστολῶν, πού διαβάζω. Δὲν φαίνομαι, ἀν ὁ γράψας κακῶς δι-εύθυνσε τὰ ἐρωτήματα. Ξαναγρά-ψτε κα εἴτε, ὥστε εἶναι πραγμα-τικά, γιὰ νὰ σὰς ἀπαντήσω.

Ἀ π ρ ὸ σ ε χ τ η: Θέλω νὰ πι-στεύω ὅτι ἐκθέτετε τὰ πράγματα σὲως ἀκριβῶς συνέθεσαν, ὅποτε μπορῶ νὰ σὰς διαβεβαιώσω ὅτι εἶ-ναι ἀδύνατον νὰ συνέβῃ ἀτύχημα καὶ ἐπομένως ἀδίκως στενοχωρί-ε.

ΚΑΛΤΣΕΣ ΒΙΚΑ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

στε. Ἐκτός ἀν, λόγω ἡλικίας, δὲν ἔχετε σαφὴ ἀντιλήψιν τῶν γεγονό-των. Σὰς συνιστᾷ πάντως νὰ ἐπι-σκεφθῇτε ἕνα εἰδικὸ γιαντρός.

Μ. Ι., Ἄνδρον: Νὰ γράφετε μὲ ψευδώνυμον. Ἰον) Εἶναι ἀπολύτως ἐπιβεβαιωσὰς μὲ ὁλέθρια ἀποτελέσμα-τα. 2ον) Δὲν πρέπει νὰ γίνεταί ἡ νυκτερινή. 3ον) Πολὺ ἐπικίνδυνος. Κανένας πλὴν τοῦ εἰδικοῦ γιαντροῦ δὲ μπορεῖ νὰ τὸ διαγνώσῃ εὐκόλως, 4ον) Εὐκόλως θὰ μπορεῖ νὰ συμ-βῇ αὐτὸ πού ρωτᾶτε.

ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΥ

Κ α τ ε ρ ῖ ν α: Εὐχαριστῶ γιὰ τὰ καλά σας λόγια. Εὐχομαι νὰ πᾶνε ὅλα κατ' εὐχὴν.

Μ ῖ α δυστυχισμένη: Ἡ ἡλικία σας ἐπιτρέπει ἀκόμη οὐσίω-δὴ βελτίωσι τῆς καταστάσεως. Ἡ ὁρμονοθεραπεία εἶναι ἡ μόνη ἐνδε-δειγμένη στὴν περιπτώσιν σας. Ἡ ἐφορμὴ τῆς ὁμοῦ, θὰ γίνῃ ὤ-στερ' ἀπὸ λεπτομερὴ ἐξέτασι σας ἀπὸ γυναικολόγον.

Μ. Σ. 427: Ἡ διεύθυνσι σας δὲν εἶναι ἐκριννὴ γραμμένη. Νὰ μοῦ τὴν στείλετε πάλιν γιὰ νὰ σὰς ἀπαντήσω.

Σ. Μ. Π., Λεμεσόν: Ἀπαντᾷ λεπτομερῶς. Ἐνὰ δυστυχὴ σύζυγο. Πειραῖα: Ὅλα αὐτὰ πού μοῦ γρά-φετε θεραπεύονται μὲ τὰ σημερινὰ μέσα, πού διαθέτομε καὶ δὲν πρέπει νὰ σὰς προκαλοῦν ἀπογοήτευσιν. Τὴν διεύθυνσιν πού μοῦ ζητᾶτε θὰ τὴν βρῇτε στὸ «Ἡσασαυρὸς». Ἐπιβάλ-λεται λεπτομερὴς γυναικολογικὴ ἐ-ξέτασι.

Μ. Β. Π., Κύπρος: Στὴν ἐπιστο-λὴν σας ἀπάντησα λεπτομερῶς. Μὴ πονεμένη γυναικά: Μὴ ὅπως μοῦ γράφετε, ὅλα ἐπα-νέστησαν στὴν φυσιογνωμικὴν τὴν κα-τάστασιν καὶ ἡ ἐμμηνορροία ἔχει τα-κτοποιηθῇ, τότε δὲν μένει παρὰ ἡ σαλπιγγογραφία, τὴν ὁποῖαν θεω-ρᾷ ἀπαραίτητη ἀπὸ πάσης πλευ-ρᾶς. Θὰ συνεχίσετε τὴν λήψιν τῆς Ε-Βιτα ἐπὶ δύο μῆνες ἀκόμη.

Λ ο ι π ε ν τ ῖ α - Λ ε ὀ κ ε ς: Ὅ-λα τὰ ἐνοχλήματά σας προέρχονται ἀπὸ τὴν δευτερογενῆ ἀνεπάρκεια τῶν ὁρμονῶν. Γιὰ τὴν βελτίωσιν τῆς καταστάσεως θὰ κάνατε πέντε ἐν-έσεις καὶ μὴν κάθε δύο μέρους, ἀμέ-σως μετὰ τὴν περίοδον ἐκ τοῦ φαρ-μάκου Amp. Onoprol B. τῶν 50, 000. Ἐν συνεχείᾳ θὰ παίρνετε ἐ-σωτερικὰς τρεῖς κάψουλες τῆς ἡ-μέρας ἐκ τοῦ φαρμάκου Tabl. E.

Ἡ χαρὰ τῆς τοικοκυρίας

ΤΟ ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΠΛΥΝΤΗΡΙΟΝ

Servis
 MADE IN ENGLAND

- BRAZEI TO NEPO
- TIMENE TA POIKA
- STIBEI TA POIKA
- AAEIAZEI TO NEPO

Πωλοῦνται μὲ Εὐκολίες Πληρωμῆς
 εἰς ὅλα τὰ γνωστὰ Καταστήματα ηλεκτρικῶν συσκευῶν καὶ ραδιοφώνων.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: **Μ. & Ι. ΠΑΠΑΖΟΓΛΟΥ Α.Ε.**
 ΑΘΗΝΑ Ι: ΔΡΑΓΑΤΣΑΝΙΟΥ 8 (ΠΛΑΤ. ΚΑΛΥΘΜΩΝΟΣ) ΤΗΛ. 27-839
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΤΕΙΜΙΣΚΗ 29 ΤΗΛ. 23-66

Vita. Ὅκτῳ δὲ ἡμέρας πού τῆς ἀνα-μενομένης ἀδιαθεσίας, θὰ κάνατε τρεῖς ἐνέσεις καὶ μὴν κάμῃ ἐκαστὴν ἐκ τοῦ φαρμάκου Amp. Estro-Proi. Ἡ θεραπεία θὰ ἐπαναληφθῇ ἐπὶ τρίτην.

Μ α ῖ ρ η 128, Πάτρας: Παρ' ὅ-λη τὴν κανονικὴν λειτουργίαν τῆς ἐμ-μηνορροίας, φαίνεται ὅτι ὑπάρχει κάποια δυσαρμονία καὶ ἀνεπάρκεια τῶν ὁρμονῶν γεννητικῶν ἀδένων ἐσὼ ἐκκρίσεως μὲ ἀποτέλεσμα τὴν χα-λάρωσι καὶ ὑποανάπτυξιν τοῦ στή-θους κλπ. Αὐτὸ δὲν πρέπει νὰ σὰς κάμῃ νὰ γάνετε τὸ θαρρὸς καὶ τὴν ἀυτοπεποίθησιν σας, γιὰτὶ μὲ τὴν κατάλληλὴ ἐφαρμογὴ ὁρμονοθερα-πείας ἡ κατάστασι θὰ βελτιωθῇ ση-μαντικῶς. Πρὸ πάσης ἀναγνώρι-σος ὁρμονῶν θεωρῶ ἀπαραίτητη μὴν λε-πτομερὴ γυναικολογικὴ ἐξέτασι.

Μ ε ῖ α Ἀ λ ε ἰ α ν δ ρ ο. Θεο) γική: Ἡ ἐλάττωσις τῆς ἐξουαλι-κῆς ὁρμῆς ὀφείλεται συνήθως σὲ νευροψυχικὰ αἰτία, καὶ σὲ ἀνεπάρ-κεια τῶν ἀδένων ἐσὼ ἐκκρίσεως. Γιὰ τὸ πρῶτο σας συνιστᾷ στεγν-τερὴν ψυχικὴν ἐπαφή. Γιὰ τὸ δεύτε-ρον σας γράφω τὸ φάρμακο Tabl. Onoprol, ἀπὸ τὸ ὁποῖον θὰ παίρνετε τρία δισκία τὴν ἡμέρα καὶ θὰ ἀρ-χίστε ἀμέσως μετὰ τὴν περίοδον. Ἐν συνεχείᾳ, θὰ παίρνετε ἐκ τοῦ φαρ-μάκου Tabl. Proandrene - Liba, τὸ ὁποῖον θὰ διαλύετε σιγά-σιγά ἐν-τὸ τῆς γλῶσσας σας. Ἡ θεραπεία θὰ συνεχισθῇ ἐπὶ τρίτην καὶ θὰ διακοπτεται κατὰ τίς ἡμέρας τῆς ἀδιαθεσίας.

Δ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ
ΨΥΧΙΑΤΡΟΥ - ΝΕΥΡΟΛΟΓΟΥ

Μ ῖ α δυστυχισμένη, Θεο) γικήν. Α. Β.: Ἀσφαλῶς ὁ ἀνώμα-λος οἰκονογενειακὸς βίος ἐπέδρασε δυσμενῶς ἐπὶ νευρικὸν σύστημα σας. Οἱ ἀνώμαλοι τῆς περιόδου καὶ ἡ ἡλικία δείχνουν πῶς μπαί-νετε σὲ μὴ πρόωγ κλιμακτήριον πε-ρίοδον. Ἐπόμενον εἶναι νὰ περά-σετε κλινικὸν νευρικὸν πρὸς τὸ φυσι-ογόνον. Νὰ ἐπισκεφθῇτε τὸν γυναικολόγον σας καὶ νὰ κά-μετε Amp. Brobecal No 10, Amp. Multi-C No 10. Ἐσωτερικὰς νὰ πάρτετε Tabl. Sedamyl fi. No 2.

Φ ο β ῖ σ μ ἔ ν ο π ο υ λ ῖ, Ἐνταῦ

Οι Σουλιάδες

ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Τα φοινίκια

«Η Εφταλία μ' ένα μπουκάλι στο χέρι γύρευε φιά φιά λάδι. Ήθελε, όπως τόχε αντί, να κάνει φοινίκια, και μονολογούσε κι' ήλεγε:»

— Ο Θεός άρθανής δεν είναι, αυτοί που άδανταίνουν και κρύβουν το λάδι, να τους το χύση ο παπάς στο τάφο τους. Άγκαλά δά στην Κατοχή όσοι σπεκουλάρανε, κι' αγοράζανε μπίζου, τζιβαερικά, και χρυσές λίρες, χρυσή και σαρήκι άπολάσανε.

Και με βαρυγυμίες, και κατάρες, ήπτασε στο ντουρσέκι.

— Άχ παλληκάρι μου, θέλω λίγο λάδι να κάνω φοινίκια! είπε στο μπακάλη.

Μά εκείνος, θες για νεζότισο, θες γιατί την είχε άχτι, της είπε:

— Κερά Φατία μου, δεν υπάρχει και τράδα...

— Μωρέ γρουσουζή, πώς δεν υπάρχει; Το κρύβεις για να το δώσης μαύρη αγορά;

Και γκιζτισμένη κι' άχτισμένη πήγε ντογορού στην Αγορανομία πούχε εκεί ένα πατριώτη τση.

— Ηβοί, κύριε πολιτισμάνε μου, έμένα δεν με άνησχει ή μπόμπα του υδρογόνου, αλλά εκείνο το ύφος με τρομάζει... του είπε.

— Ποιό ύφος, κερά Φατία μου;

— Το περιφρονητικό, το κατοχικό του μπακάλη μου! Του γύρεψα λάδι και μ' έδωσε. Γι' αυτό θέλω νάρη να το κάνης μουαγενέ και να το βάλης τζελά! Το γουραύνη ο μαυραγορίτης, που πάνω στο νταλαβέρι του σούλη μέρα, πίνει το αίμα, και το βράδυ πάει στον Α'. Βοηθειών αίμοδοτής!

«Χτυπά ή καμπάνα και κάνει το σταυρό του με το ένα χέρι, και με το άλλο ζυγίζει εύγικια! Στον πόλεμο άπ' τη μία τραγουδούσε το «Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει» κι' άπ' την άλλη μπαρκάρισε κατσιράκι το γυιό του για να μην πάη φαντάρος!...

Κι' ο άστυφύλακας που δεν ενδιαφέρεται μόνο για όσα συμβαίνουν στην επιφάνεια και δεν χαρίζει κάστανα σε κάτι τέτοιους μαυραγορίτες της είπε:

— Πάω γ'ω μπρός κι' έλα σε λίγο με το μπουκάλι σου...

Κι' εύθυσ μπήκε στο μπακάλικο και τράβηξε ντογορού στην άποθήκη. Ξαφνιασμένος έτρεξε ο μπακάλης όπισσω του.

— Θέλω, σε παρακαλώ, λίγο λάδι για το σπ'ίτι μου του είπε.

Κι' ο μπακάλης, θες άπ' το φόβο του, θες για να τον δωροδοκήση, του γέμισε εύθυσ ένα μπιντονάκι.

— Πόσο κάνει!...

— Τίποτα, κύριε πολιτισμάνε μου! τούπε και τούκανε χίλιους τεμενάδες.

Εκείνη την στιγμή γυιουρντάρισε ή Εφταλία και τον ρώτησε:

— Ηβοί, κύριε πολιτισμάνε μου, σουδωκε λάδι;... Και πόσο;

— Χάρισμα, κερά μου! Μου γέμισε ένα μπιντονάκι. Δεν θέλει λεφτά! είπε και γέλασε πονηρά ο άστυφύλακας.

— Τότε βάλε, καλέ κι' έμένα ένα μπουκάλι!...

Ιστέρ Ιστέμζ ό μπακάλης γέμισε το μπουκάλι της.

Κι' ή Εφταλία σκασμένη στα γέλια, ξεφώνισε:

— Τώρα, κύριε πολιτισμάνε μου, πρέπει να τον καταγγείλεις γιά... δωροδοκία! Ήθελε να σου δώση ριγάλο ο μπαγαπόντης!

Κι' ευχαριστημένη με το μπουκάλι το λάδι πήγε να κάνει τα φοινίκια τση.

— Κύριε Χαρίλαε, τὰ ρεστά σας!

— Σ' εύχαριστώ, μπαμπά!...

— Μου επιτρέπετε νά ζητήσω σε γάμο την κόρη σας; Ασφαλώς θάχετε νιά... Κ. ΖΕΡΒΟΣ χημικός

Πώς πρέπει να τρώμε ΤΙΣ ΠΑΤΑΤΕΣ

Τά θρεπτικά συστατικά τους και οι πολύτιμες βιταμίνες τους

Πατριδα έχουν τή Νότιο Αμερική, όπου εκλλιεργούν από τους Ιθαγενείς, μεταξύ Χίλς και Νέας Γρανάδας, στην Ευρώπη τις μετέφεραν οι Ισπανοί κατά το τέλος του 16ου αιώνα.

Αργότερα, ο Καποδοστριάς διεπίστωσε από τις δοκιμαστικές καλλιέργειες που έκαμε στην Πάτρα, στην Αργολίδα και στη Μεσσηνία, ότι η πατάτα ευοοκίμει και στην Ελλάδα.

Μέχρι το 1880, ή ντόπια παραγωγή δεν ήταν αρκετή και ή Ελλάδα έκανε εισαγωγή σε μεγάλες ποσότητες ίδιως από την Τερντέτη. Σήμερα είμεθα αυτόρκεις και μάλιστα κάνουμε εξαγωγή στο εξωτερικό πολλές χιλιάδες ακάδες το χρόνο.

Οι πατάτες, εκτός του ότι αποτελούν καλή τροφή του ανθρώπου, έχουν και μεγάλη βιομηχανική σημασία ως πρώτη ύλη στην παρασκευή του άμυλου, του άμυλοσιροπιού και του οινόπνευματος.

Στην Ελλάδα, ωστόσο, έχει άπαγορευθή με νόμο ή παρασκευή οινόπνευματος από τις πατάτες για να υποστηρίξη ή σταδιοπαραγωγή της χώρας.

Οι πατάτες ευδοκίμουν σ' όλα τα εδάφη, μά έχει παρατηρηθή πώς τὰ έλαφρά και πορώδη βγάζουν τις νωστιμώτερες.

Είναι πολύ θρεπτικές, γιατί περιέχουν άμυλο 20% περίπου, λεύκωμα 2% και λίγο λίπος. Στις πατάτες υπάρχουν πολλές βιταμίνες, όπως ή αντιξερροφθάλμική Α, ή ανευρίνη Β, ή αντισκορβουτική C και ή τοκοφερόλη Ε σε αρκετή ποσότητα.

Η βιταμίνη Ε έχει πολύ μεγάλη σημασία για τον ανθρώπινο οργανισμό, γιατί είναι άπαραίτητη στη διατήρησι της αναπαραγωγής. Στους άνδρες ή έλλειψι της βιταμίνης Ε επιφέρει οίγα-οίγα στειρωσι.

Στη γυναίκα ή έλλειψι της βιταμίνης Ε προκαλεί μεγάλες βλάβες στο έμβρυο κατά τον χρόνο της εγκυμοσύνης.

Άπ' όλα αυτά φαίνεται πόσο είναι άπαραίτητες στη διατροφή των γυναικών, όταν εγκυμονούν και στους άνδρες στην αναπαραγωγή. Μεγάλη σημασία έχουν α κομη για τα παιδιά, γιατί εκτός από το άμυλο, το λεύκωμα και τις βιταμίνες, περιέχουν πολύ ασθένιο, σίδηρο, μαγνήσιο και άλλα πολύτιμα συστατικά για τον οργανισμό τους.

Οι πατάτες που προορίζονται για παιδιά, πρέπει να διαλέγονται με προσοχή, να είναι γερές, μεγάλου μεγέθους και ώριμες. Κι' αυτό γιατί στις άγουρες, που έχουν μικρό μέγεθος καθώς και στα ώριμα της πατάτας υπάρχει μία ουσία δηλητηριώδης, που λέγεται, σολανίνη.

Η ουσία αυτή δεν υπάρχει στις ώριμες και μάλιστα σ' αυτές που έχουν μεγάλο μέγεθος. Έχει παρατηρηθή επίσης ότι, όταν οι πατάτες παραμένουν στο φως της ημέρας πολύ χρόνο αυξάνεται ή περιεκτικότητα της σολανίνης. Γι' αυτό πρέπει να τις διατηρούμε στα υπόγεια.

Εξ άλλου, υπάρχει τρόπος να άποφύγουμε τις επικίνδυνες πατάτες, γιατί αυτές έχουν μία τσουχτερή και λίγο πικρή γεύσι.

Οι πατάτες δεν είναι εύκολόχωνευτο φαγητό, ο χρόνος μάστα της παραμονής τους μέσα στο στομάχι εξαρτάται από τον τρόπο, που τις μαγειρεύουμε. Στο φούρνο με κρέας, π. χ. είναι πολύ εύκολόχωνευτες, γιατί χρειάζονται 6 ώρες περίπου. Οι πηλιντές πατάτες, για ν' άφομωθούν, κάνουν 4 ώρες και μόνο βραστές γίνονται πιο εύπεπτες, χωνεύονται μέσα σε τρεις ώρες.

Γι' αυτό και ο πούρες βεωρείται κατάλληλος στους παιδικούς και ηλικιωμένους οργανισμούς, που έχουν ευπαθές πεπτικό σύστημα.

Κατά το βράσιμο πρέπει να έχουμε ύπ' όψι μας τή εξής: Να τις βράζουμε με τούς φλοιούς, δηλαδή ακαθάρτες, γιατί όταν καθαρίζονται χάνονται πολλά συστατικά τους. Πειράματα που έγιναν πάνω σ' αυτό το ζήτημα, απέδειξαν πως, όταν βράζεται καθαρισμένη ή πατάτα, χάνει τα 10-30% από τα συστατικά της. Όταν όμως τις βράζουμε με το φλοιό και ριζούμε μέσα στο νερό λίγο αλάτι, τα συστατικά παραμένουν άθικτα. Οι πατάτες προσβάλλονται εύκολα από πολλούς ασθένειες, γι' αυτό χρειάζονται μεγάλη προσοχή. Πρέπει ν' άποθηκεύονται σε στεγνές άποθήκες που έχουν άπολυμανθή με ασθένιο και θειικό χαλκό. Μ' αυτό τον τρόπο ο περονόσπορος δύσκολα μπορεί να τις προσβάλει.

Τέλος προφυλάσσονται από τή σήφι, όταν τους ριζούμε σκόνη θειάφι σε άναλογία 1 όκάς στις 1000 ακάδες πατάτες.

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

ΕΙΧΑ άποκτήσει την εύνοια και τη φίλια του βασιλιά Κομόρο με μερικά άσημαντα δώρα που του έκαμα.

Από καιρό τώρα μου μίλούσε για τη μεγάλη γιορτή του Καινούργιου Χρόνου, που στους Μακούα, όπως και σε πολλές άλλες φυλές της ανατολικής Αφρικής, άρχίζει στα μέσα περίπου του φθινοπάρου, όταν σταματούν οι μεγάλες βροχές.

Ήξερα από πριν τί έσήμαινε αυτός ο πανηγυρισμός και ποιά άνατριχιαστικό θέαμα θ' άντίκρυα. Κι' ωστόσο, αίσθανόμουν μία νωστή έπιθυμία να το παρακολουθήσω από κοντά.

Οι Μακούα, με την έναρσι του καινούργιου χρόνου πρόσφεραν μία αίματηρή θυσία σ' ένα ιερό δέντρο, όπου πίστευαν πως ένας θεός είχε τή κατοικία του.

Οι άνθρωποι γίνονται όλοένα και πιο άπιστοι, μου είχε εκμυστηρευθή ο βασιλιάς Κομόρο. Γι' αυτό, κάθε χρόνο, πρέπει να χωνόμαστε όλο και πιο βαθιά μέσα στη ζούγκλα για ν' άνακαλύψουμε το δέντρο, που έχει διαλέξει για κατοικία του ο θεός. Την έφετεινή χρονιά θα πάμε προς το μέρος της Μολόστα.

— Και ποιά θα είναι έφέτος ή έκλεκτή του θεού; ρώτησα.

Έκείνη τη στιγμή μία λάμψη ξεσχισε τον ούρανό...

— Η Λιαλουν, μου άπάντησε. Αυτή είναι ή όμορφότερη νέα όλης της φυλής.

Την ήξερα τη μικρή Λιαλουν. Ήταν ένα ζωντανό μπρούτζινο άγαλμα. Το χυτό κορμί της, στα ηταν στήθη της, τ άρμονικό πρόσωπό της με τα κανονικά χαρακτηριστικά, το άνάλαφρο και λικνιστικό βάδισμά της, την έκαναν να ξεχωρίζει άνάμεσα σ' όλες τις άλλες νέες της ηλικίας της. Άλλ' ο φόρος που θα πλήρωνε τώρα για την όμορφιά της ήταν πολύ βαρύς...

Ξεκινήσαμε από τον καταυλισμό της φυλής κατά τα μεσάνυχτα κι' άφου περπατήσαμε ώρες κι' ώρες άνάμεσα από μία βλάστησι που γινόταν όλοένα και πιο πυκνή, φτάσαμε σ' ένα μεγάλο ξεφωτό. Στη μέση περίπου ύψωνόταν ένα περίεργο δέντρο, που όμοιο μ' αυτό δεν είχε ίδη ποτέ άλλοτε. Ο κορμός του είχε ύψος μόλις δύο μέτρα και σκεπαζόταν όλόκληρος με μικρά άγκυθατά λευκά. Στην κορυφή αυτού του δέντρου βρισκόταν ένα μεγάλο μέτρο, κό άκρος, που ή διάμετρος του θα ξεπερνούσε το ένα μισό μέτρο.

Άνάμεσα στο άκρος και τη βάση του δέντρου κρέμονταν άδραν έκτώ τεράστια φύλλα με μεγάλα άγκάθια. Από τον κάλυκα τού άκρους ξεπετάγονταν όκτώ μίσχοι που έμοιαζαν με στήμονες. Μένφυσσες το παραμικρό άεράκι κι' ωστόσο αυτοί οι περίεργοι μίσχοι κοινούνταν άκατάπαυστα.

Ο ήλιος άνέβαινε άργα στον ούρανό. Οι Ιθαγενείς άναψαν δέκα φωτιές γύρω στο δέντρο κι' έπειτα άρχισαν να τρώνε, να χορεύουν και να ξεφανίζουν σαν δαιμονισμένοι. Αυτό κράτησε ως το μεσημέρι.

Η μόνη που στεκόταν παράμερα ήταν ή Λιαλουν. Αυτή ούτε έφαγε, ούτε ήπие, ούτε χόρεψε. Είχε καθίσει κατά γής και κτύταζε όλόγυρα με μία άνεύπατη λύπη στο βλέμμα της. Κάμποσες φορές, ωστόσο, μου φάνηκε πως το βλέμμα της σταματούσε πάνω

Το δέντρο ΤΗΣ ΖΟΥΓΚΛΑΣ

στο Σάντρα, το γυιό του βασιλιά Κομόρο. Κι' αυτός επίσης γύριζε κάθε τόσο το κεφάλι του προς το μέρος της Λιαλουν.

Επειτα από το μεσημέρι, βαρεία γκρίζα σύννεφα άρχισαν να κυλάνε πάνω στον ούρανό.

Ο βασιλιάς Κομόρο έδωσε, τέλος, το σύνθημα για τη μεγάλη θυσία. Τέσσερις Ιθαγενείς έτρεξαν τότε κοντά στη Λιαλουν κι' άρχισαν να την κεντάνε με τις μυτερές λόγχες τους. Η δυστυχισμένη σπρώχθηκε τότε κι' άρχισε να προχωρή άργα προς το δέντρο. Καθώς περνούσε από κοντά μου, μου φάνηκε πως το νεαρό κορμί της έτρεμε από το κεφάλι ως τα πόδια.

Εφτάσε, τέλος, κάτω από το δέντρο και, με την εύλογισία που έχουν οι Ιθαγενείς, άρχισε να σκαρφαλώνη πάνω στον κορμό του. Όταν ξανακατέβηκε, κρατούσε στα χέρια της ένα είδος κάλυκος που ήταν γεμάτος μ' ένα σκούρο υγρό. Εφερε τότε με μία κουρασμένη κίνησι αυτό τον κάλυκα στα χείλη της κι' άρχισε να πίνει το υγρό που βρισκόταν μέσα.

Άκουσα, ξαφνικά, μία διαπεραστική κραυγή κι' είδα τον Σάντρα να τρέχει προς το δέντρο. Όταν έφτασε κοντά στη Λιαλουν, άρπαξε τον κάλυκα από τα χέρια της κι' ήπие μονορούφι το υγρό που είχε άπομείνει.

Εκείνη τη στιγμή, μου φάνηκε πως είδα ένα εύτυχισμένο χαμόγελο στα χείλη της Λιαλουν.

Ο Σάντρα φώναζε τώρα κάτι στον πατέρα του. Είχα έξοικειωθεί άρκετά με τη γλώσσα των Μακούα και δεν δύσκολαίθηκα να καταλάβω τί του έλεγε:

— Η θά γλυτώσης τη Λιαλουν από το μαρτυρικό θάνατο που την περιμένει ή θα πεθάνω μαζί της!...

Ο βασιλιάς Κομόρο άρχισε να κουνά χέρια και πόδια και ταυτόχρονα φώναζε στους φρουρούς που τον περιστοιχίζαν να τραβήξουν μακριά από το δέντρο το γυιό του.

Μά ο μάγος της φυλής τούς έμπόδισε να έκτελέσουν τη διαταγή του.

— Ο Σάντρα, είπε, προκάλεσε το θεό. Είνε σαστό, λοιπόν, να πεθάνη με το θάνατο που διάλεξε.

Ο Σάντρα κι' ή Λιαλουν είχαν στριβίξει τώρα τα κορμιά τους πάνω στο δέντρο. Το ποτό που είχαν πιή φαίνεται ότι είχε ναρκωτικές ιδιότητες, γιατί είχαν κι' οι δύο μισόκλειστα τα μάτια τους κι' έδιναν την εντύπωσι πως κοιμόνταν όρθιοι.

Τα φύλλα του δέντρου άρχισαν άμέσως να κουνώνται σπασμωδικά. Μεγάλαναν όλοένα κι' έγενναν προς το μέρος όπου στεκόταν ο Σάντρα κι' ή Λιαλουν. Τ' άγκάθια τους άνεδονατέβαιναν σαν πριόνια...

Οι Ιθαγενείς είχαν γονατίσει τώρα και μ' όλο που στο έξωτο βρισκόταν πάνω από χίλιους άνθρώπους, άνδρες και γυναίκες, δεν άκούγες τον παραμικρό ψίθυρο.

Ο βασιλιάς Κομόρο δεν έλεγε τίποτε πιά. Τα μάτια του είχαν πεταχτή από τις κόγχες τους και το πρόσωπό του είχε πάρει μία έκφρασι άνείπωτης φρίκης.

Είδα, ξαφνικά, τα μεγάλα φύλλα να τυλίγουν τα κορμιά του Σάντρα και της Λιαλουν και να τὰ σκεπώνουν προς τα πάνω. Ταυτόχρονα οι μίσχοι που έδοναίναν από το πολύτιμο λεία... χισαν να κατεβαίνουν για να υποδεχτούν την πολύτιμη λεία...

Κολυμπούσα μέσα στον ιδρώτα που έτρεχε από όλους τούς πόρους του κορμιού μου κι' ή καρδιά μου χτυπούσε τόσο δυνατά που μου φαίνονταν πως βόδωναι από το στήθος μου... Το δέντρο αυτό ήταν από τα καλούμενα σαρκοδόρα κι' ήξερα ποιάς τραγικής θανάτος περιμενε το δυστυχισμένο ζευγάρι των δυό έρωτων...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν. Καθένας από αυτούς τούς μίσχους θα κολλούσε σαν βεν-μέναν...

ΑΛΜΠΕΡ ΠΡΑ-Ι-Σ

ΕΣΜΕΡΑΛΔΑ

Η κοίταδα ΤΩΝ ΔΙΑΜΑΝΤΙΩΝ

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ο νεαρός Γάλλος Ζάκ Μπρετόν, πού βρισκόταν στη Νότιο Αφρική με την ελπίδα να βρει κανένα κρυμμένο θησαυρό, γνωρίζει δύο κυνηγούς, τον Ντίκ και τον Κλάσ, πού του υπόσχονται ότι θα τον βοηθήσουν να βρει διαμάντια. Οι τρεις φίλοι και ο Κλάσ φθάνουν στη χώρα, πού πολλοί Κλάσ, όπου βασιλεύει ο πατέρας του, κι όπου μια εκθροισμένη φυλή έτοιμαζόταν να θυσίαση τον παππού του και την αδελφή του. Οι εκθροισμένοι όμως διώκονται από το κυριό κι' ο Κλάσ ανγκυρίζεται βασιλιάς.

12^{ον} — Η Μίλδα σέ πέρασε γι' αρχηγό και σέ παρακαλεί να πής στους συντρόφους σου να καταδεχθούν να σάς φιλοξενήσουν στο σπίτι μας. Οι Μοκάμπο δεν άφησαν τίποτε όρθιο, μα τώρα πού όλα τακτοποιήθηκαν, η ζωή θα ξαναρχισή καλύτερα από πρῶτα...

Οι ξένοι βέβαια «καταδέχθηκαν» εύχαρις της φιλοξενίας της βασιλοπούλας. Την άλλη μέρα το πρωί ο Κλάσ, πιστός στο λόγο πού τους είχε δώσει, πήρε τους φίλους του για να τους οδηγήσει στην Κοιλιά των Διαμαντιών. Και τότε αυτό πού είδαν οι Ευρωπαίοι λίγο έλειψε να τους τρελλάνει. Δεν ήταν γύρω από πού πατούσαν, ήταν χρυσόσκονι! Κι' οι πέτρες πού έβλεπαν δεξιά κι' αριστερά, ήταν μεγάλα ακατέργαστα διαμάντια σε διάφορους χρωματισμούς!

— Θεέ και Κύριε! φώναξε ο Ντίκ. Αυτό είναι κάτι πού μήτε στα όνειρα μπορεί να τό διη κανείς...

— Κι' ακόμη δεν είδατε τίποτα, αποκρίθηκε ο Κλάσ. Έλατε μαζί μου, αφού τόσο πού σ' αρέσουν αυτά τ' ασήμαντα πράγματα. Ίσως αυτά πού θα δῆτε σε λίγο, να σάς αρέσουν πιο πού...

Ήσαν ένα πλατύ λιθινό μονοπάτι πού άστράφτε δόκιμτρο. Πεπατώντας κάπου μια ώρα κι' έφαγα βρέθηκαν ανάμεσα στα χαλάσματα μιας εξωτικής, παραμυθένιας πολιτείας, πού ήσαν χτισμένη πάνω σ' ένα λόφο. Την πολιτεία αυτή την είχε χτίσει ένας εξακουσμένος βασιλιάς — τους έξηγε ο Κλάσ — πᾶνε από τότε πολλά, πάρα πολλά χρόνια. Μάρμαρα, κρήνες, βωμοί. Στη μέση μιας μεγάλης πλατείας ήταν ένα μισοερείπωμένο παλάτι, όλο από πέτρα χρυσή. Η θαυμάσια στέγη του ήταν γκρεμισμένη, μα καθώς μπήκαν μέσα, νόμισαν πως βρέθηκαν σε άλλο πλανήτη. Οι τοίχοι ήταν στολισμένοι με πολύτιμα πετρώδη.

Τοιμήσε με, Ζάκι! ξαναφώναξε ο Ντίκ. Ζαλισμένος απ' όλα εκείνα πού έβλεπε. Τοιμήσε με, για να δω αν βρίσκω στην παραδοχή ζωή ή σε κάποιον αλλη. Φέλτσον, πᾶς σου φαίνεται όλ' αυτό;

Ο Φέλτσον όμως περπατούσε σάν όνειροπαρμένος. Περπατούσε; Ο λόγος τό λέει. Σχεδόν δεν πατούσε στη γη. Μονάχα ο Ζάκ Μπρετόν ήταν πιο συνετός κι' έλεγε πως το χρυσόκι αυτό, τά διαμάντια κι' οι άλλες πολυτίμες πέτρες, μπορούσαν να τους τρελλάνουν. Γι' αυτό καλύτερα να γυρίζαν πίσω.

Μα ο Κλάσ τους παρέσυρε στα ύπογεια του παλατιού. Κατέβηκαν πολλά μαρμάρινα

σκαλοπάτια, έστριψαν δεξιά, αριστερά. Και πάλι δεξιά και πάλι αριστερά, όπου όφταναν σε μια τεράστια αίθουσα. Οι Ευρωπαίοι κύταξαν γύρω τους προσεκτικά, μισοσφάζοντας τα μάτια. Έπειτα, ό φέλτσον μάζεψε από χάσμα μια φούχτα από κάτι πού γυάλιζε.

— Νομίζω! φώναξε. Χρυσά, άγνωστα νομίσματα!...

Ασυναίσθητα ο Ντίκ και ο Ζάκ έρριξαν τό βλέμμα τους κάτω. Και τότε ανατρίχασαν από κάποιο παράδοξο συναίσθημα: Τό έδαφος πού πατούσαν ήταν σκεπασμένο μ' ένα παχύ στρώμα από νομίσματα χρυσά και άργυρά. Σε μια γωνιά υπήρχαν φορεία για βασιλίσσες, πλασιωμένα με άσημι και σμάλτο.

— Οι θησαυροί του Σολομώντος ή της βασιλίσσας του Σαβόι φώναζε ο Ζάκ, έμπρησμένοι από τις ταινίες πού είχε δῆ στο Παρίσι. Μα αυτά εδώ ξεπερνούν και την πιο βρελλή σκηνοθετική φαντασία. Κι' αυτό, επειδή βρίσκουμε μπρος σε μια πραγματικότητα...

Δεν πρόκειται φυσικά να περιγράψουμε με κάθε λεπτομέρεια, όλα εκείνα πού αντίκρυσαν τά έκπληκτα μάτια των Ευρωπαίων, κάτω στα ύπογεια του παλατιού της Κοιλιάς των Διαμαντιών.

Ένα όμως ήταν βέβαιο: Κανένα χρηματικό ποσό στη γη, όσο μεγάλο κι' αν ήταν, δεν θ' άρκοιζε για να πληρώσει την αξία αυτού του θησαυρού, πού βρισκόταν πεταμένος σε μια γωνία της άπείρανης άφρικανικής ζούγκλας. Ήταν ένας άγνωστος πλούτος, πού αν μαθευόταν ποτέ, καραβάνα δολοφονία θα ξεκινούσαν από κάθε άκρη του πλανήτη μας, έλπιζοντας στην κατάκτησή του.

— Λοιπόν, φίλοι μου; ρώτησε ο Κλάσ σ' άσθρας. Σας βλέπω στενοχωρημένους. Άλλά για ποιά λόγο; Άν δεν σας άρεσαν αυτά πού είδατε, θα σάς οδηγήσω σ' ένα δεύτερο παλάτι. Εκεί θα βρήτε πράγματα πού δεν υπάρχουν εδώ...

Ο Ζάκ πετάχτηκε τρομαγμένος από τη θέσι του.

— Φτάνει, Κλάσ! φώναξε με άπληκτοι σχεδόν. Φτάνει, μικρό μου φίλε! Δεν υπάρχει λόγος να μάς οδηγήσεις πουθενά. Είναι αρκετά όσα είδαμε!

Ο μικρός βασιλιάς άναστήκωσε τους ώμους του.

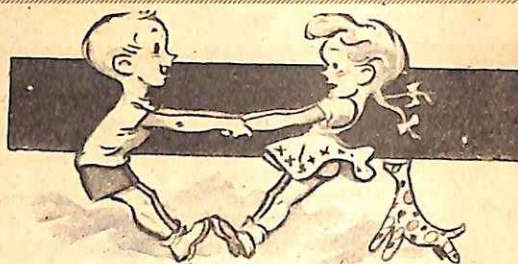
— Τότε άς πηγαίνουμε, είπε. Κι' όταν θα φύγετε από τό Τίσαχάρ, θα σάς δώσω ξεχωριστά μαζί για να τό φορώσετε ό,τι θέλετε...

Ο γυρισμός τους στο χωριό ήταν σιωπηλός. Κανείς δεν μιλούσε. Σαν να είχε πέσει ξαφνικά ένα άσηκωτο τείχος ανάμεσα στους τρεις φίλους κι' ο καθένας απόφραζε να πῆ τις σκέψεις του.

Λίγα όμως προτού μπουν στην μικρή πολιτεία, ο Φέλτσον στάθηκε άπότομα και κύταξε τον Κλάσ στα μάτια.

— Είμαι όλομύνηος στη ζωή, άρχισε να λέη σάν όπολογία. Μόνος, έλευθερος, χωρίς κανένα ιδιότροπο δεσμό μ' αυτόν πού έμεις συνήθισαμε να λέμε απολυταίμενο κόσμο. Πήρα λοιπόν μια μεγάλη άπόφαση: Θα μείνω στο Τίσαχάρ, αν με δέχεται φυσικά, Κλάσ! Όπως κατάλαβα, οι υπήκοοί σου είναι θαυμάσιοι άνθρωποι. Στην πλάτη μου σέρνω τό βάρος σαράντα δύο χρόνων. Έχω πείρα και θα σάς μάθω πολλά πράγματα. Θα γίνω δάσκαλος στο χωριό σας...

Τό βασιλόπουλο μόνο πού δεν ξεφάνισε από

τη χαρά του. Άρπαξε τά χοντρά χέρια του Φέλτσον στα δικά του και τάσφιξε με ειλί-κρίνια.

— Είχα σκοπό να σάς παρακαλέσω να μείνετε όλοι στο Τίσαχάρ, αποκρίθηκε. Μα δεν το μπόρεσα, γιατί ξέρω πᾶσο πικρή είναι ή ξενητεία. Τώρα όμως είμαι άληθινά εύτυχισμένος πού τό προτείνω μόνοι σας. Δεν θα είσαι μόνο δάσκαλος, κύριε Φέλτσον. Θα σέ κάνουν ύπουργό και σύμβουλό μου...

— Και μένα τί θα με κάνης; ρώτησε με παράπονο ο Ντίκ. Γιατί κι' εγώ άποφάσισα να μείνω εδώ...

— Έσένα; είπε ο Κλάσ. Έσένα σου έχω μια καλύτερη θέσι, φίλε μου Ντίκ. Νομίζω πως ή Μίλδα σε καλοδέλεται. Θα σέ κάνουν λοιπόν άδελφό μου, αν δέχεται...

Τό ώραίο πρόσωπο του Ντίκ φούντωσε σάν κορίτσι. Τη σκέψη αυτή την είχε κάνει από τη στιγμή πού πρωτόδε τη Μίλδα. Μα τό εύρισκε άπρεπο να τό πῆ στον Κλάσ. Και να πού τώρα τά πράγματα έρχόντουσαν μόνοι τους.

— Κι' ο Ζάκ; Τί θα γίνῃ ο Ζάκ; ρώτησε ο Φέλτσον.

— Εγώ, άπάντησε ο Μπρετόν, θα μείνω στο Τίσαχάρ όπου να ξεκουραστώ καλά. Άγτερα θα φύγω για την Εύρώπη. Μα δεν θα σάς ξεχάσω ποτέ, ούτε έσένα Κλάσ, ούτε έσένα Ντίκ, ούτε έσένα Φέλτσον. Ύπηρεσάμε καλοί φίλοι και δοκιμάσαμε ένα σωρό άπίθανες περιπέτειες, για να φτάσουμε στην Κοιλιά των Διαμαντιών και να πλουτίσουμε. Μα τώρα πού τη βρήκαμε, όλοι μας καταλάσαμε ότι τά πλούτη και τό χρυσάφι, δεν είναι ή μοναδική εύτυχία στη γη. Ύπάρχουν πιο εύγενικά και ύψηλά ιδανικά. Ύπάρχει ή άγάπη, ή φιλία κι' ένα σωρό άλλα πράγματα, πού κρατούν δεμένο τον άνθρωπο με τους συνανθρώπους του...

Άγκάλιασε τον Κλάσ και πρόσθεσε:

— Είμαι βέβαιος πως θα γίνῃς καλός και δίκαιος βασιλιάς. Κάποτε θα ξαναανταμωθώμε. Και τά μάτια των τεσσάρων εκείνων φίλων, δάκρυσαν εύτυχισμένα...

★

Δύο χρόνια άργότερα, σ' έναν από τους μεγαλύτερους κινηματογράφους του Παρισιού, παίζονταν ένα φιλμ με τον τίτλο «Η Κοιλιά των Διαμαντιών». Ο κόσμος έτρεχε για να δῇ τη θαυμάσια αυτή ταινία και να χειροκροτήσει τό σκηνοθέτη της, τό νεαρό Ζάκ Μπρετόν.

— Θαυμάσιο πραγματικό φιλμ, συμφωνούσαν όλοι. Μόνο πού ή φαντασία του ξεπερνάει τά συνηθισμένα όρια. Είναι ποτέ δυνατόν να ό-πάρχει στη γη τό Τίσαχάρ και να μην τό ξέρουμε;

Ο Ζάκ άκούγε τις κρίσεις εκείνες και χαϊρόταν. Όχι τόσο επειδή άρεσε τό έργο του, αλλά γιατί κανείς δεν πίστευε ότι ή «Κοιλιά των Διαμαντιών» υπήρχε στη γη. Έτσι οι φίλοι του εκεί κάτω, θα ζούσαν εύτυχισμένοι. Εύτυχισμένοι, γιατί κανείς δεν έπρόκειτο ποτέ να τους ένοχλήση...

ΤΕΛΟΣ

Χιούμορ

Το τόξο. Γιατί προτιμάς να σου δινή ή γιαγιά τό ρετινόλαβο με τό κουταλάκι;

Τά κήρς. Γιατί τρέμει τό χέρι της και χύνεται...

Πετράκης: Ο δάσκαλος μάς μίλησε σή-μερα για ένα κορίτσι τυφλό και καρφάλο.

Κι' ο τερατολόγος Γιάννης: Αυτό δεν είναι τίποτα! Έγώ είδα ένα κορίτσι πού ήταν κουτσό από τό ένα πόδι, κουλό από τό ένα χέρι, στραβά από τό ένα μάτι, κουφό από τό ένα αυτί και μουγγό... από τό μισό στόμα!...

Μπέμπης: Γιατί, μπρεπέκα ή ζάχαρη είναι έτσι γλυκεία;

Μπεμπέκα: Κουτέ, γιατί βάζουν μέσα μέλι!

Βάσος: Μπαμπά, ποιάν είχε μητέρα ο Διό-ωρος;

Μπαμπάς: Τη Σιμέλη, παιδί μου.

Βάσος: Με μέλλει και πού, γιατί θα με ρωτήσει πρῶτ - πρῶτ ή δασκάλα μου!...

Η φροσούλα βλέπει τις μεγάλες ρεκλάμες πού είναι στους τοίχους και θαυμάζει τά μεγά-λα τους γράμματα.

Και ξαφνικά λέει:

— Τι μεγάλες πέννες πού δάχουν, για να γράφουν τόσο μεγάλα γράμματα!...

Η ΣΕΛΙΣ ΤΟΥ ΠΑΙΔΙΟΥ

ΤΟ ΠΑΡΑΜΥΘΑΚΙ ΣΑΣ

Τό δῶρο του "Αη-Βασίλη

Μια φορά κι' έναν καιρό ήταν μια καλή γρηούλα, πού ζούσε μαζί με τον παντρεμένο γιό της, τό Γιάννο, και τά έγγόνια της.

Η κυρά Μάρω, ή κόρη της, είχε πεθά-ναι φέρνοντας στον κόσμο τό τελευταίο της παιδί.

Ο άντρας της τότε μπήκε σ' ένα κα-ράκι κι' έφυγε σε μακρινό ταξίδι, για να ξεχάσει τον καύμό του.

Ήρθε ο χειμώνας και τά παιδάκια πού ρατούσαν κάθε τόσο τη γιαγιά τους πότε θα γυρίζε ο πατέρας τους, μαζεύονταν από τά βράδια κοντά στο τζάκι για να ζεστα-θούν.

Έτσι, ένα βράδυ, τό πιο μεγάλο παι-δί του Γιάννου πλησίασε τό σκαμνάκι του κοντά στη γιαγιά του και της είπε:

— Τί παραμύθι θα μάς πῆς σήμερα, γιαγιά;

— Σήμερα, παιδάκια μου, θα σάς πῶ ένα αλλοιώτικο παραμύθι πού δέ θάχει ούτε βασιληάδες, ούτε βασιλοπούλα και βασιλοπούλες, ούτε μάγισσες και νεράιδες, του άπάντησε εκείνη. Θάμε ένα αληθινό πα-ραμύθι...

Τά έγγόνια της μόλις άκουσαν πως τό παραμύθι θα ήταν αληθινό, πέταξαν απ' τη χαρά τους κι' άρχισαν να φωνάζουν όλα μαζί:

— Έλα, γιαγιάκα, άρχισε τό, γιατί βιαζόμαστε να τ' άκούσουμε!...

— Λοιπόν, παιδάκια μου, άρχισε να λέη ή γιαγιά, μια φορά κι' έναν καιρό ήταν ένα παιδάκι, καλή ώρα σάν έσας. Είχε και τό ίδιο όνομα του πατέρα σας, καλή του ώρα!

Τό παιδάκι αυτό, ο Γιάννος, περίμε-νε πως και πως την παραμονή της πρω-τοχρονιάς. Ήταν τότε σάν και σήμερα. Είχε φτιάξει ένα πολύ ώραίο καραβάκι, πού παιδεύονταν μέρες γι' αυτό. Λογάρια-ζε να τό παίρνε μαζί του και να πήγαινε να πῆ τά καλλαντα. Από τό πρῶτ λοιπόν της παραμονής, ξεκίνησε ο Γιάννος και πήγε σε πολλά σπιτία. Άλλά ήταν πλού-σια, όπου οι υπηρέτες πηγαίνονταν σ' άλλα σπιτία, γιατί την άλλη μέρα έμπερνε πρωτοχρονιά. Εκεί ούτε καν τον πρόσε-χαν. Πᾶς να προσέξουν ένα παιδάκι στην τόση φασαρία τους; Άλλα πάλι ήταν νοι-τόση φασαρία κι' άλλα φτωχικά. Έτσι άλ-λού τον έδιωχναν, λέγοντάς του: «Μας τά-παν άλλοι» κι' άλλου τον άφηναν να τά πῆ, δίνοντάς του ό,τι είχαν εύχαρίστησι.

Ο Γιάννος, λοιπόν, είχε πᾶσι σε πολλά σπιτία κι' είχε μαζέψει αρκετά λεφτά. Σκεπτόταν μάλιστα τί παιχνίδια θάπαίρνε μ' αυτά και χαϊρόταν από πρῖν ή καρδού-λα του.

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

1955
31
ΔΕΚΕΜ

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

— Να τά πῶ, κυρά μου;

— Να τά πῆς, παιδάκι μου, του άπάντησε ή μαυροφορεμένη, γυναι-κα. Μα δεν έχω να σου δώσω τίπο-τα. Είμαι χήρα και τό μοναχικό παιδί μου κοιτάει άρρωστο στο κρεβάτι. Δεν έχω να του πάρω φάρμακα, ούτε και να φωνίσω για να φάμε...

Ο Γιάννος άκουσε τότε ένα βαθύ ανα-σπνεστικό κι' είδε ένα δάκρυ να κυλά στο χλωμό της πρόσωπο.

Δάκρυα ήσαν και στα δικά του μά-τια και μόλις πτόρεσε να κρατηθῇ για να μην κλάψη. Στάθηκε λοιπόν και δεν ήξερε τί να κάνει.

Ξαφνικά, πήρε μια άπόφασι. Έθγαλε απ' την τσέπη του όσα λεφτά είχε μαζέψει από τά καλλαντα και τά έδωσε στη φτω-χειά γυναίκα.

— Όρίστε, της είπε, για να πάρετε φάρμακα και ψωμί. Οι γονείς μου μ' έμα-θαν να έλεω τους φτωχούς...

— Εύχαριστώ, παιδάκι μου, του άπάν-τησε εκείνη συγκινημένη. Να ζήσης κι' έσύ και οι καλοί σου γονείς...

Ο Γιάννος από εκεί, δεν πήγε πουθενά άλλο. Τράβηξε για τό σπίτι του και όταν έφτασε εκεί, τά είπε όλα στην καλή του μητέρα.

— Μπράβο, παιδί μου, του άποκρίθη-κε εκείνη. Ένωια σου και τά λεφτά σου δεν πήγανε χαμένα. Έπειδή είσαι καλός παιδί, θα σου πάρουμε ό,τι παιχνίδια έχεις στο νού σου...

— Γιαγιά, πού εινε τώρα ο Γιάννος, να του χαρίσω τό αλογάκι μου; φώναξε ά-κούσια διακόποντας τη γρηούλα, ένα από τά έγγόνια της.

— Κι' εγώ, γιαγιά, να του χαρίσω τό στρατιωτάκι μου, είπε ένα άλλο έγγο-νάκι.

— Κι' εγώ, να του δώσω τό τσέρκι μου! πρόσθεσε ή έγγονη.

— Καλά εινε αυτά πού λέτε τους ά-

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑΤΑΚΙ ΣΑΣ

"Αγιος Βασίλης

Άγιε μας Βασίλη τραγουδούν τά κελην να καλωσορίσης, στα καλά παιδιά, πού σε περιμένουν μ' άνοικτῇ καρδιά.

Μέσα στη σκορούλα θά τό φέρης όλη, μήλα και σταφίδες, πῆττες πού γλυκές, κοιλές, παιχνιδάκια, και πολλές εύχες.

Τ' άστρα σου τά γένια μοιάζουν άσημένια. Φάρες την κάπα σου είναι παγωνιά. Κι' έλα με τό δῶρο με (καλή χρονιά!)

1. ΓΙΑΝΝΟΥΚΟΣ

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Εκεί όμως πού πήγαινε, είδε ένα μικρό και φτωχικό σπιτάκι. Χτύπησε διαστακτικό την πόρτα κι' όταν του άνοιξαν, είδε στο μισοσκόταδο, μπροστά του μια γυναίκα ά-δύνατη, φτωχικά ντυμένη στα μαύρα. Ο Γιάννος τρόμαξε και συλλογίστηκε να φύ-γι. Άν δεν ντρεπόταν μάλιστα θα τόκανε. Πλησίασε ωστόσο και είπε δειλά:

Φέργκουσον

ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Χωρίς κιβώτιο ταχυτήτων. Διαφορικό και φρένα, θα βάλει στο περιθώριο ως «αρχαιολεγίες» όλους τους συνηθισμένους τύπους αυτοκινήτων

ΟΙ βιομηχανίες αυτοκινήτων όλου του κόσμου βρίσκονται τώρα τελευταία σε μεγάλη αγωνία από μία είδηση, που προέρχεται από την Αγγλία. Ο διάσημος Βρετανός μηχανικός αυτοκινήτων Χάρρυ Φέργκουσον, ηλικίας σήμερα 72 ετών, σχεδίασε, κατασκεύασε κι είναι έτοιμος να κυκλοφορήσει στο εμπόριο, μέσω της εταιρείας «Στάνταρντ», ένα νέο τύπο αυτοκινήτου, που με τα καταπληκτικά του προτερήματα πρόκειται να θέσει στο περιθώριο ως «αρχαιολεγίες» όλους τους ως τώρα συνηθισμένους τύπους.

Το καινούργιο αυτοκίνητο δεν θα έχει ούτε κιβώτιο ταχυτήτων, ούτε διαφορικό, ούτε φρένα. Και, συγχρόνως, θα κοστίζει μόλις 300 λίρες, δηλαδή τα μισά σχεδόν από το πιο οικονομικό αυτοκίνητο, που υπάρχει σήμερα στο αγγλικό εμπόριο, τη «Λαϊκή όρντιν».

Η αγωνία, που επικρατεί στους κύκλους της διεθνούς βιομηχανίας αυτοκινήτων, οφείλεται στο γεγονός, ότι εκτός από καμμία δεκαριά πρόσωπα στην Αγγλία, της απόλυτης εμπιστοσύνης του Χάρρυ Φέργκουσον, κανείς άλλος στον κόσμο δεν ξέρει ακόμη τις λεπτομέρειες της καταπληκτικής αυτής εφευρέσεως.

Μεταξύ αυτών των προσώπων συγκαταλέγεται κι ο σύζυγος της βασιλίσσης 'Ελισάβετ δούξ του 'Εδιμβούργου 'Ουίλνις, μανιώδης ως γνωστόν λάτρης του αυτοκινήτου, που ώδηγησε ένα από τα τέσσερα μοντέλλα της επαναστατικής αυτής καινοτομίας.

Ο υπαρκτός Αγγλικός μηχανικός κατασκεύασε και δοκιμάζει αυτά τα μοντέλλα σε ένα μεγάλο κτήμα του, που το τριγυρίζει μία πανύψηλη μάντρα και το φυλάει πενήντα φοδρα λυκόσκυλα. Οι δοκιμές γίνονται κυρίως από τον Τόνυ Ρόλτ, άσο της αγγλικής αυτοκινητοβιομηχανίας και διάσημο τεχνικό, του οποίου αυτό.

Σύμφωνα με πληροφορίες, που προήλθαν από ακριτομύθους του στενού περιβάλλοντος του Φέργκουσον, το καινούργιο αυτοκίνητο έχει τις εξής ριζοσπαστικές καινοτομίες:

1) Η μηχανή του είναι απλή και μοιάζει μ' εκείνη της «Μόρις». Λειτουργεί με βενζίνη ή κατά μία άλλη έκδοχή, με παρλίν. Είναι τοποθετημένη ανάμεσα στις δυο πίσω ρόδες και δεν μεταδίδει κίνηση σε άξονα, αλλά σε μία αντίλα λαδιού. Οι ρόδες γυρίζουν χάρη σ' αυτό το λάδι, που η πίεση του ένεργει σ' ένα σύστημα σωλήνων, τοποθετημένο γύρω στον άξονά τους.

2) Ένα σχεδιάγραμμα του καινούργιου καταπληκτικού αυτοκινήτου, που σχεδίασε και κατασκεύασε ο διάσημος Αγγλος μηχανικός Χάρρυ Φέργκουσον. 1) Σύστημα μεταδόσεως της κινήσεως στους τροχούς. 2) Κινητήρας. 3) Αντλία λαδιού. 4) Πεντάλι για φρενάρια και κίνηση προς τα πίσω. 5) Υδραυλικές σουσπανιόν. 6) Σύστημα μεταδόσεως της κινήσεως στους τροχούς. 7) Κιβώτιο μηχανισμού του τιμονιού. 8) Πεντάλι ταχυτήτων. 9) Σωλήνες κυκλοφορίας του λαδιού.

Η ταχύτητα εξαρτάται από τη μεγαλύτερη ή μικρότερη πίεση του λαδιού. Όσο πιο πολύ πατά κανείς το σκετικό πεντάλι, τόσο γρηγορότερα λειτουργεί η αντλία. Το πεντάλι αυτό αντικαθιστά ολόκληρο το κιβώτιο ταχυτήτων και το αμ-πραγιάς.

Τα φρένα απουσιάζουν κι' αυτά από το «Φέργκουσον». Η άναχαμία και το σταμάτημα της κινήσεως γίνονται μέσα από το ίδιο σύστημα, που την προκαλεί. Αφήνοντας ελεύθερο από το πάτημα του ποδιού μας το πεντάλι της ταχύτητας, οι στροφές του μοτέρ ελαττώνονται, η αντλία λειτουργεί βραδυτέρα κι' η πίεση του λαδιού στον άξονα της ρόδας καταβαίνει. Συμβαίνει, δηλαδή ακριβώς αυτό που γίνεται σ' ένα συνηθισμένο αυτοκίνητο, όταν περνούμε από το υψηλό μαρόαρισμα στο χαμηλό.

Για να σταματήσει τελείως το «Φέργκουσον», αρκεί να πατήσουμε ένα δεύτερο πεντάλι με το αριστερό πόδι μας, όμοιο με το συνηθισμένο φρένο. Με το πάτημα αυτού του πενταλίου, κλείνει μία βαλβίδα κι' ανοίγει μία άλλη, που κάνει να κυκλοφορήσει το λάδι στο σύστημα κινήσεως των τροχών σε αντίθετη φορά, έτσι που, αν συνεχίσουμε το πάτημα, το αυτοκίνητο να κάνει πίσω.

Μία άλλη ταλμηρή καινοτομία, που παρουσιάζει το καινούργιο αυτοκίνητο, είναι το «γύρισμα» και των πίσω τροχών, πράγμα που επιτρέπει στο αμάξι την απ' ευθείας μετατόπιση όχι μονάχα προς τα μπρος και προς τα πίσω, αλλά και προς τα πλάγια. Αυτή ωστόσο η λεπτομέρεια, που πρόκειται να διευκολύνει πολύ το πρόβλημα των προσωρινών σταθμεύσεων δεν έκανε ιδιαίτερη εντύπωση στους τεχνικούς.

Η καρροσέρ, τέλος, της «Φέργκουσον» είναι καμμένη από εξαιρετικά ελαφρό υλικό, ένα είδος μίγματος γυαλιού και πλαστικής ύλης.

Το καινούργιο αυτό αυτοκίνητο θα παραδοθεί σε λίγο στο εμπόριο με τέσσερες μορφές: 1) Ένα στρατιωτικό αυτοκίνητο, εξαιρετικά ελαφρό, που θα μεταφέρει τέσσερα άτομα. 2) Ένα επίσης στρατιωτικό όχημα, πιο μεγάλο, που θ' αντικαταστήσει το τζιπ. 3) Ένα λεωφορείο και 4) Ένα μικρό επιβατικό για 4-5 άτομα.

Εκτός απ' αυτές τις ακριτομύθους, που επιτρέπουν να σχηματίσει κανείς μία αρκετά σαφή ιδέα για τα κύρια προτερήματα του επαναστατικού αυτού αυτοκινήτου, όλοι όσοι είδαν στο κτήμα του Χάρρυ Φέργκουσον τα μοντέλλα του, εξέδω-λυσαν τον ανεπιφύλακτο θαυμασμό τους.

Ο ίδιος ο Χάρρυ Φέργκουσον, έννοείται, δεν έχει προβή ακόμη σε καμμία δήλωση σχετικά με την εφεύρεσή του αυτή. Κανείς δημοσιογράφος δεν κατόρθωσε να μπει στο μυστηριώδες κτήμα του. Οστόσο, ένας απ' αυτούς, ο Τζαίμς Στρίλγουελ, παλιός φίλος του διασημού μηχανικού, μπόρεσε να τον πάρει στο τηλέφωνο και να του αποσπάσει μονάχα τα παρακάτω λόγια:

— Αγαπητέ Τζαίμς, του είπε ο Φέργκουσον, θα ήσουν από τους πρώτους προσκαλεσμένους μου, αν δεν είχες το επάγγελμα, που έχεις. Μην επιμένεις γιατί δεν πρόκειται να σου πω τίποτα. Αλλά για να μην μπά ολόκληρο χαμένος ο κόπος σου, θα σου δώσω δυο λόγια μου για τους άγνωστους σου. Λοιπόν, γράψε, ότι ο Χάρρυ Φέργκουσον χρωστά πολλά στην καλή του συνήθεια να δέχεται και ν' ακούει, ως πρόεδρος της εταιρείας «Μάσσεϋ Χάρρις Φέργκουσον», όλους τους φανατικούς οπαδούς της. Είχε υποσχεθεί, που είχαν κάποιο σχέδιο να του προτείνουν. 'Ανάμεσα σ' αυτό το σωρό των άνοητων, βρήκα ώριμα πράγματα, που με βοήθησαν να πραγματοποιήσω την εφεύρεσή μου.

Ο Χάρρυ Φέργκουσον, πραγματικά, όλο τον καιρό που βρίσκεται επί κεφαλής της εταιρείας κατασκευής τρακτέρ, την οποία είχε ιδρύσει ο ίδιος και που από αυτήν αποσύρθηκε πρόσφατα, έκανε αρκετές ώρες εξετάζοντας διάφορα σχέδια, που του προτείνονταν από ευφάνταστους. Όπως, όμως, αποδείχτηκε εκ των υστέρων, κάθε άλλο παρά ζημιώθηκε απ' αυτά.

Συνσπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό ΤΖΕ'ΙΜΣ ΤΣΕ'ΙΤΖ

Το συνδυασμό των δολοφόνων

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΤΟΥ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ

Ο αστυνομικός Κόνραντ, βοηθός του εισαγγελέως, αναγκάζεται να κατοικήσει με τη γυναίκα του, που περιμένει να βγάλει έξω το βράδυ, γιατί τον εδραίουσαν ξαφνικά για ένα φριχτό έγκλημα. Η γυναίκα του, η Τζάνετ, θυμάται και του δηλώνει πως θα βγει μοναχή της και θα γλεντήσει όπως της αρέσει. Ο Κόνραντ πηγαίνει στη βίλλα της στάρ του κινηματογράφου Τζούν 'Αρντ. Εκεί τον περιμένει ο αστυνόμος Μπάρνιν και του εκθέτει την κατάσταση: «Ολοι οι ύπηρετες της 'Αρντ βρέθηκαν δολοφονημένοι, κι' η ίδια εξακολουθεί να 'αποκεφαλίζεται' μέσα στην πίστα της. Η 'Αρντ είχε φίλο της τον ήθοιο Ράφελ Τζόρνταν, που έπαυσε ναρκωτικά. Διαδίδεται όμως πως είχε συγχρόνως έρωτικές σχέσεις και με το Μάουερ, ένα φοβερό γκάνγκστερ, άρχηγο συμμορίας, που ο Κόνραντ έχει όρσει να τον έλκοντάς. Οι ένδειξεις επιβεβαιώνουν για το έγκλημα το Τζόρνταν. Οι αστυνομικοί πηγαίνουν σπίτι του και τον βρίσκουν νεκρό κι' αυτό. 'Εχει κομμένη το λαιμό του με ξυράφι, κι' όλα δείχνουν πως αυτοκτονήσε, αφού έκαμε το έγκλημα. Μα Κόνραντ σφιδάλλει και υποπτεύεται πως ο Τζόρνταν είναι δουλειά του Μάουερ. Πηγαίνει να εξετάσει κάποια φωνάζει Κόλεμαν, που είχε επισκεφθεί την 'Αρντ περίπου την ώρα που έγκλημάτος, αλλά δεν τη βρίσκει σπίτι της. 'Εχει εξαφανισθεί. Ο θυμωμένος του λέει πως χριστούσε κάμποσα νοίκια.

2ον — Τί έχετε γι' αυτήν; Πότε ήρθε κι' έμεινε εδώ;

— Έχει ένα μήνα περίπου φαίνεται πως εργαζόταν στον κινηματογράφο, ως φιλκυράντ. Μα πώς να ζήσει κανείς στο Χόλλυγουντ με μερικές πεντάδες;... «Ήταν ωστόσο καλό είχα, κι' η μίς Κόλεμαν. 'Αν είχα κόρη, θα θέλα να της μοιάσει... Μιλούσε άφρα, ήταν όμορφη σαν λουλούδι, ήσυχη, καλάνταθρεμένη... αλλ' απένταρη!

«Της είχα πη πολλές φορές να γυρίσει στο σπίτι της, αυτή όμως δεν ήθελε ούτε να τ' ακούσει... Είχε υποσχεθεί πως θα με πλήρωνε σήπια. Φαίνεται όμως πως δεν θα βρήκε λεφτά...

— Ναι, έτσι φαίνεται, είπε ο Κόνραντ.

«Ενοίσε ξαφνικά κούραση κι' απογοήτευση. Για ποιον άλλο λόγο θα πήγαινε μια άνευρη φιλκυράντ να δει τη Τζούν 'Αρντ, παρά για να της ζητήσει λεφτά;

Σίγουρα, δεν βάχε προχωρήσει πιο μέσα απ' το θυμωμένο. Ήταν έντελως άπειρο να τη δέχθηκε η Τζούν 'Αρντ. Κίτταζε το ρολόι του: Περασμένα μεσάνυχτα.

— Καλά, είπε. Ευχαριστώ πολύ. Αυτά μονάχα ήθελα να μάθω.

— Πέστε μου, έχει τίποτα μπλεξίματα; ρώτησε ο θυμωρός.

— Δεν ξέρω να σας πω... Ο Κόνραντ πήρε το δρόμο του γυρισμού.

Ο Μπάρνιν του είχε δηλώσει πως ήταν βέβαιος για

την ενοχή του Τζόρνταν. Γιατί λοιπόν να πονοcephάλη τώρα;

Θαμίλαγε την άλλη μέρα στον εισαγγελέα...

«Ας μπορούσε τουλάχιστον να βεβαιωθεί πως είχαν έρωτικές σχέσεις ο Μάουερ κι' η Τζούν! 'Αν ήταν αλήθεια αυτό, ύπρηχαν μεγάλες πιθανότητες να διοργανώσει ο Μάουερ όλη εκείνη τη σφαγή.

«Ίσως μάλιστα να την είχε κάμει ο ίδιος, με το χέρι του.

«Νά πάρη η όργη! Έλεγε με το νου του ο Κόνραντ, καθώς προχωρούσε προς την πόρτα του σπιτιού του. Όλο το Μάουερ έχω στο νου μου. Δεν μπορώ να τον ξεχάσω ούτε πέντε λεπτά. Λες κι' είμαι έρωτευμένος μαζί του!

Γύρισε το κλειδί στην κλειδαριά και μπήκε στο μικρό σκοτεινό χώλο.

Το σπίτι ήταν ήσυχο. Βαθεία σιωπή απλωνόταν παντού.

Ο Κόνραντ άνοιξε την πόρτα της κρεβατοκάμαρας κι' άναψε το φως. Τα δυο κρεβά-

Μυρές & Ιστορίες

Μια παρτίδα χωρίς ενδιαφέρον

Ο κ. 'Αγαθόπουλος τελειώνει χωρίς τη δουλειά του και μη έχοντας τίποτ' άλλο να κάνει γυρίζει στο σπίτι του. Αλλά δυστυχώς γι' αυτόν και για την υπόληψή του, Βρίσκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-σκεται μάρτυς ενός καταπληκτικού θεάματος: Η γυναίκα του κι' ο καλλιτέρας απ' τους φίλους του τόχουν... παραξυ-

«ερασιτέχνης» θάπρεπε ναχη διαδολεμένη τύχη, για να σκοτώση πέντε ανθρώπους στη σειρά με πέντε σφαίρες, και μάλιστα με ρεβόλβερ τών 45.

«Μ' όλο που «κλωσάει» αυτό το όπλο, δεν αστόχησε ούτε μια φορά. Έχω την εντύπωση πως ήταν άριστος σκοπευτής. Δεν μπορεί να πρόκειται για έναν αρχάριο!

— Σωστός ο συλλογισμός σου, απάντησε ο εισαγγεύς. Πήρα όμως πληροφορίες για το Τζόρνταν. Ήταν σκοπευτής από τους σπάνιους. Μπορούσε ν' αγγίξει με τη σφαίρα του την κοψί ενός τραπουλόχαρτου, από είκοσι μέτρα μακριά. Πρέπει ναχε εξασκηθεί αρκετά.

Ο Κόνραντ έκαμε μια γκριμάτσα κι' είπε μ' αμηχανία:

— Θάπρεπε ναχω πάει κι' εγώ αυτές τις πληροφορίες... Τελειοπάντων, έχει καλώς γι' αυτό το ζήτημα. Υπάρχει όμως και κάτι άλλο: Ένώ ο Τζόρνταν χρησιμοποιούσε ηλεκτρικό ξυράφι, είχε στην κατοχή του κι' ένα άλλο, κοινό. Δεν σάς φαίνεται περίεργο, αυτό;

— Όχι και τόσο. Όπως ξέρεις, χρησιμοποιούν πολλοί άνθρωποι τέτοια ξυράφια, για να κόβουν τους καλούς τους.

— Το ίδιο μου είπε κι' ο Μπάρνιν. Ρώτησα όμως το δόκτωρ Χόλμς, κι' έμαθα πως ο Τζόρνταν δεν είχε καλούς... Κι' ύστερα — το σπουδαιότερο — δεν ύπρηχαν αίματα στα ρούχα του.

Ο Φόρεστ κούνησε το κεφάλι του.

— Εξακολούθησε, είπε. Συμπλήρωσε τη σκέψη σου! Ο Μπάρνιν βεβαιώνει πως άκουσε να λένε ότι η Τζούν 'Αρντ ήταν φιλενάδα του Τζακ Μάουερ, είπε ήσυχα ο Κόνραντ. Υποθέσετε τώρα πως ανακάλυψε εκείνος ότι τον άπατούσε με το Τζόρνταν! Τι θακανε τότε; Θα τους έστειλε μήπως τα συγχαρητήρια του και τις ευχές του;

«'Αν δεν γελιέμαι, ο Μάουερ είναι ικανός να πήγε άμέσως στο σπίτι της 'Αρντ, να της άνοιξε την κοιλιά και να της έκοψε το κεφάλι, για εκδίκηση... 'Ετσι μπορεί να εξηγηθί η «επαγγελματική» οργάνωσι και η άγρια σφαγή όλων των πιθανών μαρτύρων...

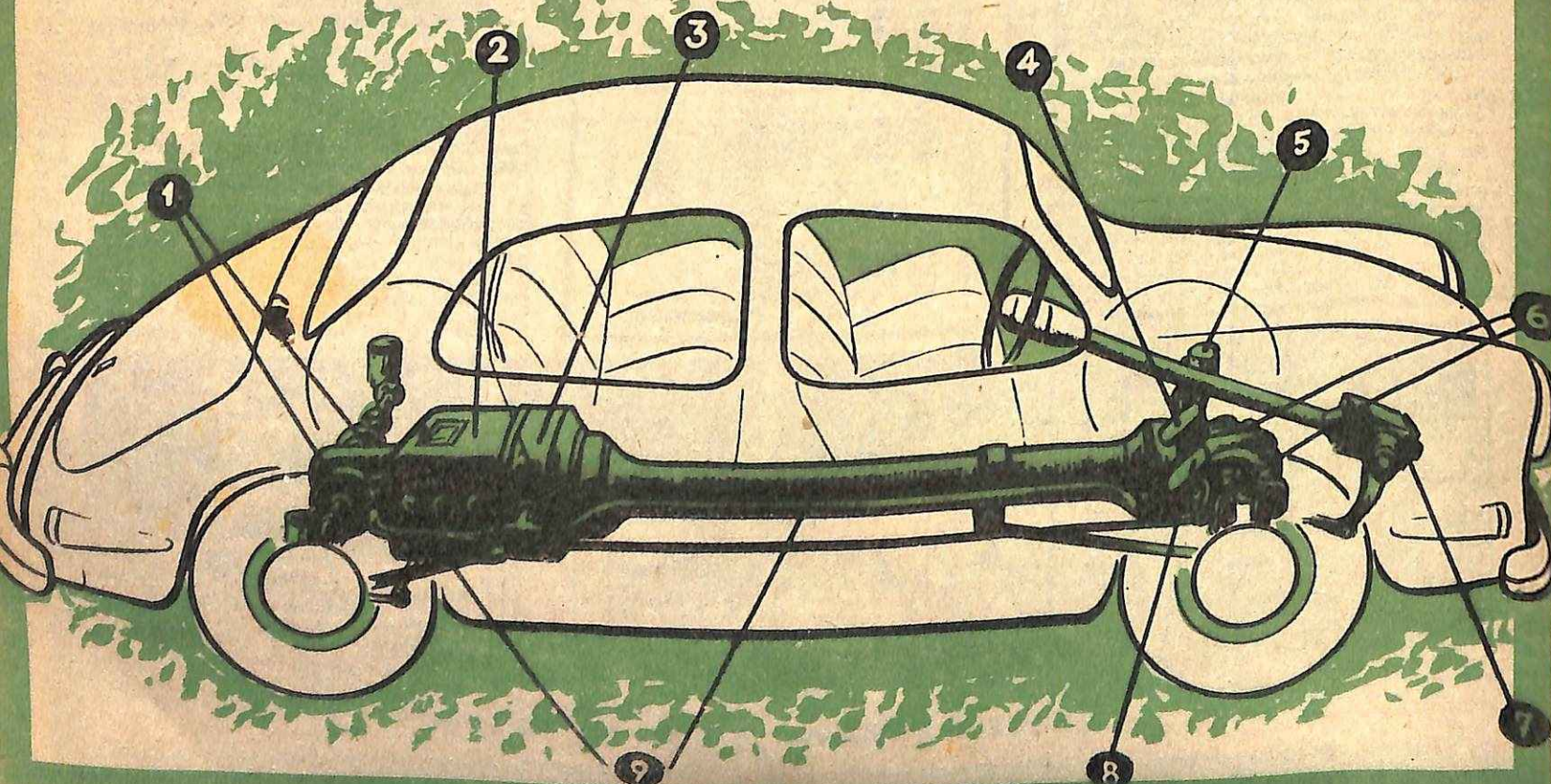
«Έχει δέ αρκετή φαντασία ο Μάουερ, ώστε ν' άφισση κατόπιν πίσω του διάφορες ένδειξεις που να ενοχοποιούν τον Τζόρνταν.

Ο Φόρεστ κίτταζε το στυπόχαρτο του γραφείου τους άμιλτος.

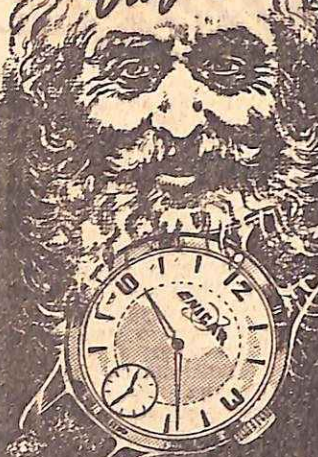
— Είναι βέβαιο πως την είχε φιλενάδα του ο Μάουερ; ρώτησε σέ λίγο.

— Όχι άκόμα... αλλά μπορούμε να ψάξουμε και να το εξακριβώσουμε.

— 'Αν καταφέρης να το άποδείξης, Πάω, θα πιστέψω τότε ευχαρίστως πως βρήκεσαι σέ καλό δρομο.

Ματί σας θα ξεράνουν

ΕΝΙΣΑΡ
ΓΡΑ παραδειγματική
Κομψότητος άφθατος
ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ
Κ. ΣΚΟΤΙΔΗΣ
ΠΡΑΞΙΠΕΛΟΥΣ 20 - ΤΗΛ. 30.909
ΠΩΛΗΣΙΣ
ΧΟΝΔΡΙΚΗ - ΛΙΑΝΙΚΗ

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΕΣ

Ραπτομηχανές σε πλούσια συλλογή και νέα μοντέλα στην «GALERIE» Πανεπιστημίου 51 (άπέναντι στο θέατρο 'Ιντεάλ). Για μαθητευόμενες και μολιτιστές, παρέχεται έκπτωσης 10% και πληρωμή σε 24 δόσεις.

ΓΑΛΛΙΣ ΑΙΣΘΗΤΙΚΟΣ

Διά παντός είδους αισθητικές περιποιήσεις, απότρίχωση, εξάλειψη ρυτίδων, θεραπεύειαν κυτταρίτιδας, παχυσαρκίας, έπισκεφθήτε την Madame Yvonne εις το ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ «NOTIS», Βουκουρεστίου 16, τηλ. 613-114.

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΑΡΙΕΤΕΡ
Ριζική απότρίχωση
Γενική αισθητική υπό
της Γαλλίδοςκ. ΑΡΙΕΤ
ΧΑΡ. ΤΡΙΚΟΥΠΗ ΚΑΙ ΦΕΙΔΙΟΥ 2

ΜΕΝΤΙΟΥΜ ΕΛΠΙΣ ΠΑΥΛΑΤΟΥ

ΒΡΑΒΕΙΟΝ ΤΗΛΕΠΑΘΕΙΑΣ Ε-
ΤΑΙΡΙΑΣ ΨΥΧΙΚΩΝ ΕΡΕΥΝΩΝ
Όδός Κρήτης 6
(Πάροδος Λισίων, πλατ. Βάθης).
Δέχεται καθ' έκαστην. Τηλέφωνον
813-591.

ΙΑΤΡΟΣ

ΡΟΥΣΑ ΠΛΑΤΗ - ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ
Γυναικολόγος - Μαιευτήρ. Δέχεται
9-12 & 5-7 ως και επί συνηντοέσει.
Χαρ. Τρικοῦπη 113-Τηλ. 613-610.

Σήκωσε τὰ μάτια του και
κύτταξε τὸν Κόνραντ.
— Ξέρεις πὼς δέχθηκα αὐ-
τὴ τὴ θέσι μόνο καὶ μόνο γιὰ-
τί ἤθελα νὰ βάλω χέρι στὸ Μά-
ουρερ, ξέρω κι' ἐγὼ τὴ σκέ-
πτεσαι ἐσὺ γι' αὐτόν... Θέλω-
με κι' οἱ δύο μας νὰ τὸν ἐ-
ξοντώσουμε.

— Ὡς τώρα ὅμως, δὲν ἔκα-
με ποτὲ τὸ παραμικρὸ παρα-
πάτημα, τὸ ἐλαχιστὸ λάθος, τί-
ποτε πού νὰ μπορῇ νὰ μᾶς
δώσῃ ἓνα ὄπλο ἐναντίον του.
Μέσα σὲ δύο χρόνια, καταφέ-
ραμε μονάχα νὰ τσακώσουμε
δύο ἀπ' τὰ πρωτοπαλλήκαρά
του. Καὶ σ' αὐτὸ δὲ ἀκόμα,
δυσκολευτήκαμε ὀχι λίγο!

— Πιστεύεις τώρα πὼς μπο-
ρεῖ νὰ κρύβεται ὁ Μάουρερ πῶ-
ς ἀπ' αὐτὴ τὴν καινούργια
ιστορία. Δὲν ἀποκλείεται! Ψά-
ξε, κάνε ὅ,τι μπορεῖς, ἀλλὰ
μὴν πῆς τίποτε σὲ κανένα. Ὁ
μόνος τρόπος νὰ τσακίσουμε
τὸ Μάουρερ, εἶναι νὰ τὸν χτυ-
πήσουμε αἰφνιδιαστικά. Κι'
αὐτὸ εἶναι τρομερὰ δύσκολο,
γιατὶ ἔχει αὐτιά καὶ μάτια
παντοῦ.

— Ψάξε ὅμως, ψάξε! Κι' ἂς
μείνουν μεταξύ μας ὅσα εἶπα-
με. Ξέρω πὼς ὑπάρχουνε φλύα-
ροι στὴ διεύθυνσι τῆς ἀστυνο-
μίας...

Τὸ πρόσωπο τοῦ Κόνραντ
φωτίσθηκε ἀπὸ ἓνα θριαμβευ-
τικὸ χαμόγελο.

Τὸ περίμενε πὼς θάπειρνε ὁ
Φόρεστ αὐτὴ τὴν ἀπόφασι —
χωρὶς ὥστόσο νὰ τολμᾷ νὰ
ἐλπίζῃ πὼς θὰ τοῦ εἶδνε ἐ-
ξουσιοδότησι νὰ ἐνεργήσῃ ὅ-
πως νόμιζε καλὸ, καὶ μάλιστα
μὲ τόσο ἀσημαντὲς ἐνδείξεις.

— Ὁ ἀρχισὺ ἀμέσως τὴ
δουλειά, ἀπάντησε. Ὁ μετα-
χειριστὴν τὸ Βὰν Ρὸς καὶ τὴ
μὴς Φίλντιγκ, πού τοὺς ἔχω
ἀπόλυτη ἐμπιστοσύνη. Ἐκτός
ἀπ' αὐτοὺς τοὺς δύο ὅμως,
κάνεις ἄλλος δὲν θὰ μᾶθῃ τί-
ποτε. Θὰ κυττάξω ἂν μπορῶ
νὰ φερῶ καμμιά ἄλλη πλη-
ροφορία γιὰ τὴν Τζούν Ἀρ-
ντ. Ἀν καταφέρω ν' ἀποδεί-
ξω τὸ δεσμὸ τῆς μετὰ Μάου-
ρερ, μᾶς ἐπιτρέπεται καθε ἐλ-
πίδα.

— Κάνε ὅπως καταλαβαί-
νεις, Πῶλ, εἶπε ὁ Φόρεστ. Ὁ-
ταν θάχῃς νεώτερα, κράτησέ
με ἐνήμερο.

— Μείνετε ἥσυχος! ὑποσχέ-
θηκε ὁ Κόνραντ.

— Ἀ, καὶ κάτι ἄλλο ἀκού-
μη... Δὲν εἶναι δική μου δου-
λειά, ἀλλὰ σοῦ τὸ λέω γιὰ-
τί σὲ συμπαθῶ.

— Τί συμβαίνει;

— Τίποτα, γιὰ τὴν ὥρα...
Ὁ Φόρεστ κύτταξε τὴ φω-
τιὰ τοῦ τσιγάρου του, κι' ὕ-
στερα στράφηκε πάλι στὸ βοή-
θό του.

— Πές μου, προσέχεις τὴ
γυναίκα σου; τὸν ρώτησε.

— Ἦταν τόσο ἀπρόοπτο, αὐ-
τό, ὥστε ὁ Κόνραντ τάχασε κι'
ἐνοίωσε νὰ τοῦ ἀνεβαῖναι τὸ
αἷμα στὸ πρόσωπο.

— Δὲν κατα λαβαίνω τί
ἐννοεῖτε... ψιθύρισε.

— Κάποιος μοῦ εἶπε πὼς
εἶδε χτές τὴ γυναίκα σου, μὴ-
νάχη καὶ μισομεθυσμένη, στὴ
Λέσχη «Παραδείσιος»... Θὰ ξέ-
ρῃς, βέβαια, πὼς τὸ κέντρο
αὐτὸ ἀνήκει στὸ Μάουρερ. Νο-
μίζω λοιπὸν πὼς δὲν ταιριάζει
νὰ συχνάζῃ ἐκεῖ ἡ γυναί-
κα τοῦ κυριώτερου βοηθοῦ μου.

Αὐτὸ ἤθελα νὰ σοῦ πῶ. Πῶλ.
Δὲν ξέρω ἂν ἤσουν ἐν γνώ-
σει, μὰ ἔπρεπε πάντως νὰ σὲ

κατατοπίσω. Κύτταξε τώρα τι
θα κάνης...

Ὁ Φόρεστ χαμογέλασε. Ἡ
φυσιογνωμία του μάλᾳκωσε.
Ἀκούμπησε τὸ χέρι του στὸν
ὤμο τοῦ Κόνραντ καὶ πρόσθε-
σε:

— Μὴν παίρῃς αὐτὸ τὸ ἀ-
πελπισμένον ὄφος! Δὲν εἶναι τί-
ποτα τὸ σοβαρὸ... Ἰσως νὰ
βρίσκῃς μονότονὴ τὴ ζωὴ πού
περνᾷς ἡ γυναίκα σου... πρὸ
πάντων, ὅταν σὲ καλοῦνε ξαφνι-
κὰ γιὰ ἓνα ἐγκλημα. Μίλησέ
τῆς ὅμως, ἐξηγήσέ τῆς, καὶ
θὰ καταλάβῃ.

Πῆρε τὴν τσάντα του καὶ
προχώρησε πρὸς τὴν πόρτα.

— Πρέπει νὰ φύγω τώρα.
Περιμένω νεώτερα γιὰ τὸ Μά-
ουρερ σὲ μιά — δύο μέρες.

— Μάλιστα... μάλιστα...
μπόρεσε νὰ προφέρῃ ὁ Κόν-
ραντ.

Τὸ προσωπικὸ γραφεῖο τοῦ
Κόνραντ ἀποτελεῖτο ἀπὸ μιά
γραμματοῦ, τῆς Μαίητς Φίλν-
τιγκ, καὶ τὸ δεξιὸν χέρι, τὸ
Βὰν Ρὸς.

— Λοιπὸν; Ποιὸ συμπέρα-
σμα βγάλανε, Πῶλ; ρώτησε ὁ
δεύτερος τὸν προϊστάμενό του,
μόλις ἔφτασε.

— Πρέπει νὰ χτυπήσουμε
τὸ Μάουρερ. Ὁ εἰσαγγελεὺς
λέει πὼς δὲν θέλει νὰ χαθῇ
οὔτε ἡ μικρότερη εὐκαιρία νὰ
τὸν τσακώσουμε. Μολονότι λοι-
πὸν δὲν τὸν ἔχουν πείσει τε-
λείως οἱ ἐνδείξεις πού τοῦ πε-
ρουσίασα, εἶναι σύμφωνος νὰ
δράσῃ.

Ὁ Βὰν Ρὸς χαμογέλασε κι'
ἔτριψε τὰ χέρια του. Ἦταν
ψηλὸς κι' εὐκίνητος. Εἶχε ἓνα
μουστάκι λεπτὸ σὰν μολυβία.
— Ἐν τάξει! φώναξε. Τί
θα κάνουμε τώρα;

Ὁ Κόνραντ ἔριξε μιά μα-
τιά στὴ Μαίητς Φίλντιγκ, κα-
θισμένη στὸ γραφεῖο τῆς. Αὐ-
τὴ ἦταν 26 ἢ 27 χρονῶν, μὲλ-
λον κοντὴ, ἀλλὰ γεροδεμένη.
Δὲν μποροῦσε νὰ θεωρηθῇ ὁ-
μορφὴ. Τὰ λεπτὰ χαρακτηρισ-
τικά τῆς, ἡ ἀνασηκωτὴ μὴτι
τῆς καὶ τὸ ἐντονα σχεδιασμένο
στόμα τῆς τῆς εἰδιναν χαρακτή-
ρα — τίποτα περισσότερο.
Εἶχε ἐκπληκτικὴ ἀντοχὴ στὴν
ἐργασία, ἀπεριόριστο ἐνθου-
σιασμό καὶ ἀποτελεσματικὴ ἐ-
νεργητικότητα.

— Τί λέτε καὶ σεις, Μαί-
ητς; τὴ ρώτησε ὁ Κόνραντ, χα-
μογελώνοντας τῆς.

— Λέω πῶς, ἂν σκοπεύετε
νὰ τὰ βάλετε μετὰ τὸ Μάουρερ,
θὰ κάνετε καλὰ νὰ ἐφοδιασθῇ-
τε κι' οἱ δύο σας μ' ἓνα θα-
ρακισμένον γιλέκο... Δὲν ἀστει-
εύομαι καθόλου!

Ὁ Βὰν Ρὸς ἔκαμε ἓνα κω-
μικὸ μορφασμὸ φρίκης.

— Ἐχεῖ δικήν ἡ μικρή μας
Μαίητς, εἶπε. Πιστεύω πὼς θὰ
κάνω μιά ἀσφάλεια, γιὰ τὰ ἐ-
ξῶς τῆς κηδεῖας μου!

Ὁ Κόνραντ κούνησε τὸ κεφά-
λι του ἀρνητικά.

— Μὴ σκοτίζεσθε γιὰ τέ-
τοια μικροπράγματα, εἶπε. Ὁ
Μάουρερ ἔχει ξεπεράσει πιά
τὰ στάδια τῆς δολοφονίας τῶν
ἀστυνομικῶν. Ἐδῶ καὶ δέκα
χρόνια, δὲν θὰ δίσταζε νὰ μᾶς
ξεκάνῃ, σήμερα ὅμως ξέρει κα-
λὰ τὴ δουλειά του καὶ δὲν ἐν-
νοεῖ νὰ κινδυνέψῃ τόσο πολὺ.

Τοὺς μάρτυρές μας πρέπει νὰ
προστατεύουμε... ἂν βέβαια
βροῦμε μάτυρες!

— Τώρα ἤσυχασα κάπως,
εἶπε ὁ Βὰν ἀνάδοντας ἓνα τσι-
-

ΚΑΘΕ ΓΥΝΑΙΚΑ

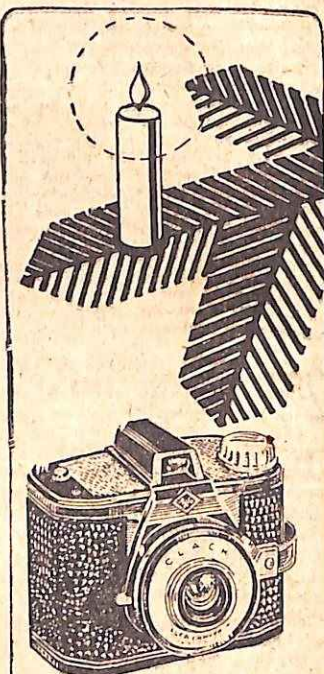
πρέπει νὰ ἀποκτήσῃ τὸ πο-
λύτιμο βιβλίο τῆς γνωστῆς
αισθητικῆς

ΜΜΕ KETTY

ΤΟ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟ ΚΑΛΛΟΝΗΣ ΣΤΟ ΣΠΙΤΙ ΣΑΣ

Γραμμένο σὲ πολὺ γλα-
φυρὴ γλῶσσα, ἀπὸ μιά γυ-
ναίκα πού ἐθυσίασε τὴ ζωὴ
27 χρόνων γιὰ τὴ γυναικεία
ὁμορφιά καὶ ὑγεία, κρίνεται
ἀπαραίτητο γιὰ κάθε γυναι-
κα, πού θέλει νὰ διατηρήσῃ
τὴν ὑγεία καὶ τὴν ὁμορφιά
τῆς.

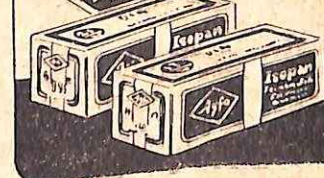
Ἐκυκλοφόρησε παντοῦ σὲ
πολυτελὴ ἐκδόσει. Διάρκῃς
παρακαταθήκη στὸ Ἰνστι-
τούτο Καλλονῆς ΜΜε
KETTY—Ερμού 44 καὶ εἰς
ὅλα τὰ διδλιπωλεία.

**Χαρά
γιὰ διορτέα**

με μιά
CLACK

Agfa 250

ΔΗΜ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΔΕΧΕΤΑΙ 5-7
ΣΕΚΕΡΗ 8 καὶ Γωνία ΚΑ-
ΝΑΡΗ — ΤΗΛΕΦ. 612-006
ΑΘΗΝΑΙ

γαρο. Πῶς θ' ἀρχίσουμε λοι-
πὸν;

— Πρὶν τοῦ φορτώσουμε στὴν
καμπούρα τὴ δολοφονία τῆς
Τζούν Ἀρντ, πρέπει ν' ἀπο-
δείξουμε πὼς γνωρίζονταν οἱ
δύο τους. Θὰ χρειαστῇ νὰ ψά-
ξουμε πρὸς τὸ μέρος τῆς Τζούν.

— Δὲν εἶν' ἀσχημὴ ἰδέα νὰ
πάμε αὐριο στὴ βίλλα «Εὐτυ-
χία». Θὰ ρωτήσῃς ἐσὺ σ' ὅλα
τὰ γύρω σπιτία, θὰ ζητήσῃς
πληροφορίες ἀπ' ὅσους θὰ
συναντήσῃς. Πές ὅτι ἐνδιαφέ-
ρεσαι γιὰ τὴ Τζούνταν. Προσ-
πάθησε νὰ πετύχῃς μιά περι-
γραφή τῶν ἀνθρώπων πού ἐ-
πισκέπτονταν τακτικά τὴ
Τζούν.

— Ἀν εἴμαστε λίγο τυχε-
ροί, θὰ βρισκεται ἀνάμεσά τους
κι' ὁ Μάουρερ. Μά, ἂν ρωτήσου-
με ἀπ' εὐθείας γι' αὐτόν, δὲν
θὰ μιλῇσῃ κανεῖς!

Τὸ θράδυ, καθὼς γύριζε στὸ
σπίτι του, μετ' αὐτοκίνητό
του, ὁ Κόνραντ ἀσκεπτόταν τὴ
Τζάνετ... Γιὰ ποῖο λόγο εἶχε
διαλέξει τὴ Λέσχη «Παραδεί-
σιος»; Ἦξερε κι' ἐκεῖνὴ πῶς
τὸ κέντρο αὐτὸ ἀνήκεε στὸ Μά-
ουρερ καὶ πὼς ὁ ἀντρας τῆς
τοῦ εἶχε κηρύξει τὸν πόλεμο.
Τόκανε λοιπὸν ἐπιτήδες, γιὰ
νὰ τὸν πεισμώσῃ;

Καὶ ποῖος μποροῦσε νάταν
ὁ καλοπροαιρετὸς φίλος πού
εἶχε ἐκδοποιήσῃ τὸ Φόρεστ;
Τὰ λόγια τοῦ εἰσαγγελεῦς
τὸν εἶχαν τσοῦξῃ...

«Μίλησέ τῆς... Θὰ κατα-
λάβῃ» τοῦ εἶχε πῆ στο τέλος
ὁ Φόρεστ.

Πῶς φαίνονταν ὅτι δὲν ἤξερε
τὴ Τζάνετ!

Ὅταν ἀνοίξε τὴν πόρτα τοῦ
σαλονιού, βρῆκε τὴ γυναίκα
του, καθισμένη σὲ μιά πολυ-
θρόνα, νὰ ξεφυλλίζῃ ἓνα πε-
ριοδικό. Κατάλαβε πὼς ὁρι-
σκοῦσαν σ' ἐπιφυλακὴ, ἐτοιμὴ
ν' ἀμυνθῇ.

Μολονότι κοιμότανε πάντα
ἐλαφρά, δὲν τὴν εἶχε ἀκούσει
πού γύρισε, τὴν περασμένη
νύχτα. Ὅταν σηκώθηκε αὐτός,
τὸ πρῶτ, ἐκεῖνὴ προσποίηθηκε
τὴν κοιμισμένη. Κι' ὅμως ἦ-
ταν βέβαιος πὼς εἶχε ξυπνή-
σει.

— Ἀποφάσισε νὰ μὴ ἀμέσως
στὸ θέμα του. Δὲν θὰ μποροῦ-
σε ν' ἀποφύγῃ τὸν καυγά...

Πλησίασε στὸ τζάκι καὶ κά-
θησε σὲ μιά πολυθρόνα, ἀντί-
κρου στὴ γυναίκα του.

— Τζάνετ... ἀρχισε.
— Τί συμβαίνει; πρόφερε ἐ-
κείνη, με φωνὴ ψυχρὴ καὶ δί-
χως ἔκφρασι.

Δὲν ἔσθῃκωσε καν τὰ μάτια
τῆς νὰ τὸν κυττάξῃ.

— Σὲ εἶδανε στὴ Λέσχη «Πα-
ράδεισιος», χτές τὸ θράδυ.

Ἡ Τζάνετ πῆρε μιά ἔκφρασι
ἐπιθετικῆς.

— Ἐ κι' ἔπειτα; Πρέπει
νάσαι εὐχαριστημένος πού δὲν
πῆγα στὸ «Ἀμπασσαντερ». Στὸν
«Παραδείσιο» εἶναι πιὸ φτηνά.

— Δὲν πρόκειται γι' αὐτό.
Ξέρεις πολὺ καλὰ πὼς ὁ Μά-
ουρερ εἶναι ἰδιοκτῆτης τοῦ
«Παραδείσιος». Γιατὶ πῆγες ἐ-
κεῖ, Τζάνετ;

— Ἀκούσε με, Πῶλ! Ξέσπα-
σε ἡ Τζάνετ. Δὲν ἔχω καμμιά
ὀρεξὶ γιὰ μαθήματα θηϊκής!
Εὐκόλα τὰ λές, ἐσὺ, πού γυαί-
νεις ἐξῶ ὅποια ὥρα θέλεις...

Δὲν σοῦ παραπονιέμαι ποτέ,
ξέρω ὅμως καλὰ τί γίνεται
στὸ γραφεῖο σου, μ' ἐκεῖνὴ τὴν
πρόστυχη, τὴ σουσουράδα, τὴ
Φίλντινγκ. Καταλαβαίνω πὼς

σου κάνει ὅλα σου τὰ καπρί-
τσια!

— Ἀκουσε, Τζάνετ! Εἶπε ἀ-
πότομα ὁ Κόνραντ. Δὲν πι-
στεύω νὰ ξαναρχίσῃς αὐτὲς τίς
παλιές ἀνοησίες... Μὴν προ-
σπαθῇς ν' ἀλλάξῃς θέμα!
Πές μου, γιατί πῆγες στὴ Λέ-
σχη «Παραδείσιος»;

— Αὐτὸ εἶναι δική μου δου-
λειά! Ξέσπασε ἡ νέα γυναίκα.
Σοῦ ἀπαγορεύω νὰ μου κάνης
ἀνάκρισι!

— Μὰ δὲν καταλαβαίνει-
σαι;... Ἐκεῖ μέσα εἶναι
τὸ γενικὸ στρατηγεῖο τοῦ Μά-
ουρερ. Ὅταν σὲ βλέπουν ἐκεῖ,
γελοιοποιεῖται ὅλη ἡ ὑπηρεσία
μας. Δὲν τὸ καταλαβαίνεις;

Ἡ Τζάνετ πῆρε τραχεῖα ἐκ-
φρασι.

— Πολὺ πού με νοιάζει! εἴ-
πε, ἀνασηκώνοντας τοὺς ὤ-
μους τῆς. Θὰ πηγαῖνω ὅπου
μὸν γουστᾷ, καὶ κανεῖς δὲν
μπορεῖ νὰ μ' ἐμποδίσῃ!

— Μὲ εἰδοποίησε ὁ Φόρεστ.

Τὸ ρολόι τοῦ Δημαρχείου
σήμαινε 9, ὅταν τὴν ἄλλῃ με-

"ΕΞΥΠ."

Χαριόττε
στὴν γυναίκα σας λίγη
ξεκούρασι προσφέροντάς
της μιά ἐγκατάστασι

ΠΕΤΡΟΓΚΑΣ
ΜΑΓΕΙΡΕΥΜΑ: ΑΝΕΤΟ - ΑΥΓΙΔΥΝΟ - ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ - ΤΑΧΥΤΑΤΟ
ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΕΙΣ ΟΛΗΝ ΤΗΝ ΧΩΡΑΝ
Ε.Α.Ρ. ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ρα κάθησε ὁ Κόνραντ στὸ γρα-
φεῖο του.

Ἡ Μαίητς κι' ὁ Βὰν Ρὸς
βρίσκονταν ἐκεῖ. Ἡ πρώτη ἐ-
γραφε στὴ γραφομηχανή. Ὁ
ἄλλος, μετὰ τσιγάρ- στὸ στό-
μα, κρατοῦσε σημειώσεις σ' ἓ-
να μπλόκ.

— Ἐχεῖς μιά ἐπίσκεψι,
Πῶλ... εἶπε, δείχνοντας τὴν
πόρτα τῆς μικρῆς καμαρού-
λας πού χρησίμευε γιὰ αἰθου-
σα ὑποδοχῆς. Ἀδύνατο νὰ μαν-
τέψῃς ποῖόν!...

— Δὲν θέλω σήμερα ἐπισκέ-
ψεις. Ποῖος εἶναι;

— Ἡ Φλό Πρέσερ.

Ὁ Κόνραντ κύτταξε τὸ βοή-
θό του, με ζορμένονα φρύδια.
— Ἀστεῖεςσαι; εἶπε.

Ὁ Βὰν χαμογέλασε.

— Πῆγαινε νὰ δῇς μονάχος
σου... Μπορεῖς ἄλλωστε νὰ
μυρίσῃς ἀπ' τὴν κλειδαριά,
γιὰ νὰ δεδαιώθῃς. Αὐτὴ, παιδί
μου, ἔχει κάνει μπάνιο με ἄ-
ρωμα!

Ἡ Φλό Πρέσερ; Τέτοια
ὥρα;... Τί θέλει;

— Ἐχασε τὸ φιλαράκο τῆς
καὶ θέλει νὰ τῆς τὸν ξαναβρῇ.

— Στείλ' τὴν στὸ διάβολο,
Βάν. Ἐχῶ ἄλλους μπλεδάδες
στὸ κεφάλι μου. Πές τῆς νὰ
εἰδοποιήσῃ τὴν ἀστυνομία.

— Μὰ ξέρεις ποῖος εἶναι ὁ
φίλος τῆς; ρώτησε ὁ Βάν, καὶ
σοβαρεύθηκε ξαφνικά.

— Ὁχι. Ποῖος εἶναι;

— Ὁ Τόνι Παρέτι.

Ὁ Κόνραντ ζέρωσε τὰ φρύ-
δια του. Δὲν τοῦ ἦταν ἀγνω-
στο αὐτὸ τὸ ὄνομα...

— Ἐ, λοιπὸν;... ρώτησε.
— Ὁ κύριος αὐτός εἶναι
σωφὴρ καὶ σωματοφύλακας τοῦ
Μάουρερ, τοῦ ἐξήγησε ἡσυχα ὁ
Βάν. Σκέφθηκε πὼς θάθελες
ἴσως νὰ μιλήσῃς στὴ Φλό...

— Μὰ ναι, βέβαια! Πολὺ
σωστὰ τὸ σκέφθηκες... Σοῦ
εἶπε τίποτα λεπτομέρειες;

— Εἶχαν ραντεβού οἱ δύο
τους προχθές τ' ἀπόγευμα. Ὁ
Τόνι τῆς τηλεφώνησε κατὰ
τῆς 5, γιὰ νὰ τὴν εἰδοποιήσῃ
πὼς τούτουξε κάποια δουλειά
καὶ ν' ἀναβάλῃ τὸ ραντεβού
γιὰ τῆς 11, στὸ μαγαζὶ τοῦ
Σάμ, στὴ Λένοξ Στρίτ.

Ἡ Φλό τὸν περίμενε ἐκεῖ
ὡς τῆς 2 τὰ μεσάνυχτα, κι'
ὕστερα γύρισε σπῆτι τῆς. Χτές
τὸ πρῶτ, τοῦ τηλεφώνησε ἐπα-
νειλημμένως, ἀλλὰ δὲν πῆρε ἀ-
πάντησι. Πέρασε νὰ τὸν δῇ
τ' ἀπόγευμα, μὰ δὲν

είπε λοιπόν πώς σου έχει ιδ-
αίτερη εμπιστοσύνη, γιατί εί-
σαι αληθινός τέχνηλεμος. «Ο-
σο γι' αυτά που είπα για την
αστυνομία... καλλίτερα να μη
σου τα επαναλάβω!»

— Άς είναι... είπε ο Κόν-
ραντ αναστενάζοντας. Πάμε να
τη δούμε.

Διέσχισε το δωμάτιο κι' α-
νέβη την πόρτα. Ένα κύμα
δυσοσμίας άρωματος ξεχύθηκε
απ' τη διπλανή κάμαρα. Ο
Κόνραντ έκαμε μια γκριμάτσα
δυσφορίας.

Η Φλό πρόσπερ πηγαίνοντα-
νε νευρικά, μ' ένα τσιγάρο
ανάμεσα στα δυνιστικά χείλη
της. Ήταν μια όμορφη γυναί-
κα, ως 25 χρονών, με μαλλιά
ξανθοκίτρινα και με μεγάλα
μάτια. Στράφηκε απότομα, α-
κούγοντας να μπαίνει ο Κόν-
ραντ.

— Γεια σου, Φλό, της είπε
έκείνος. Τι συμβαίνει;
Την είχε συναντήσει συχνά
στο δικαστήριο, όπου την κου-
βαλούσαν κάθε τόσο με διά-
φορες κατηγορίες.

Εκείνη έτρεξε κοντά του.
— Ω, κύριε Κόνραντ...

Δεν πιστεύω να μου θυμώσετε
που σας ανησυχώσα! Ξέρω πώς
έχετε ένα σωρό δουλειές. Μα
δεν μπορούσα πια να κρατη-
θώ! Κόντευα να τρελλαθώ, για
τον Τόνι...

— Καλά, καλά, είπε νευρι-
κά ο Κόνραντ. Μιά που ήρθες,
λέγε γρήγορα τι συνέβη... Που
ξέρεις πώς δεν σε παράτησε ο
φίλος σου;

Η Φλό γούρλωσε τα μεγά-
λα καστανά μάτια της.

— Νά με παρατήρη! Άδύ-
νατον! διαμαρτυρήθηκε.

— Πώς είσαι τόσο βεβαία;
Η νέα γυναίκα δίστασε, λο-
ξοκύτταζε τον Κόνραντ κι' έ-
ζηγνησε.

— Έχω αναλάβει εγώ να
φυλάω τις οικονομίες του. Πώς
μπορεί λοιπόν να φύγει και να
μην άφισε 5 χιλιάδες δολλά-
ρια;

Ο Κόνραντ την κύταξε, σπυ-
λοισμένος. Είχε δίκιο. Αν
σκόπευε να την εγκαταλείψει ο
Παρέτι, βάπαινε πρώτα τα
λεφτά.

— Πιστεύεις λοιπόν πώς
του συνέβη κάτι τι; ρώτησε.
Η Φλό έγνεψε «ναί» με το
κεφάλι της και του διηγήθη-
κε την ιστορία της αναβολής
του ραντεβού τους.

— Σου είπα μονάχα πώς εί-
χε δουλειά; Τίποτ' άλλο;
Ποιές λέξεις ακριβώς μεταχει-
ρίστηκε;

— Μου είπε: «Το αφεντικό
έχει να μου αναθέσει κάποια
δουλειά. Θα σε βρώ στο Σάμ,
στις 11 το βράδυ». Από τό-
τε, δεν τον ξαναείδα...

— Για ποιά ώρα είχατε ο-
ρίσει το ραντεβού που ματαιώ-
θηκε;

— Για τις 7.

— Καλά... Ο Τόνι δουλεύει
για το Μάουερ... δεν είν' έ-
τσι;

Η φυσιογνωμία της Φλό πή-
ρε μια έκφραση παγωμένη.

— Δεν ξέρω για ποιόν δου-
λεύει ο Τόνι, απάντησε. Δεν
μου το είπε ποτέ.

— Άσε τα κόλπα τώρα και
πες μου την αλήθεια! Για το
Μάουερ...

— Μα αφού εγώ λέω πώς
δεν ξέρω!... Μη μου φέρνετε
σαν αστυνομικός, κύριε Κόν-

ραντ. Έγω σας θεωρώσα πάν-
τα φίλο.

Ο Κόνραντ ανασήκωσε τους
ώμους του.

— Καλά, Φλό, είπε. Δεν σου
υπόσχομαι τίποτα... μα θα δώ
τί μπορώ να κάνω.

Το πρόσωπό της φωτίστηκε.

— Τόξερα εγώ πώς θα εν-
διαφερόσαστε, κύριε Κόνραντ!

— Που θα μπορούσα να σε
βρώ, αν σε χρειαζαί;

— Στην 114η Όδο, αριθ-
μός 23 Γ. Έλάτε όποτε θέλε-
τε. Δεν θα το μετανιώσετε,
σας βεβαιώ!

Ο Κόνραντ έβαλε τα γέ-
λια.

— Δεν κάνουνε τέτοιες προ-
τάσεις σ' έναν άνθρωπο παν-
τρεμένο και σοδαρό, Φλό! της
είπε, συνοδεύοντας την ως την
πόρτα. Σ' ευχαριστώ πάντως
για την καλή σου διάθεση...

Την αποχαιρέτησε κι' έκλει-
σε την πόρτα.

— Δεν έπαθες άσφυξία απ'

τά μυρωδικά; τον ρώτησε ο
Βάν, όταν ξαναγύρισε στο
γραφείο.

— Κόντεψα!... Πές μου,
Μαίητς, έχωμε φακέλλο του
Παρέτι;

— Μάλιστα.

Η Μαίητς σηκώθηκε, έφα-
ξε, βρήκε το φακέλλο και τον
έδωσε στον Κόνραντ. Εκείνος
τον εξέτασε σύντομα και είπε:

— Καταδικάστηκε δυό φο-
ρές. Τον είχαν συλλάβει είκο-
σιεπτά φορές, αλλά γλύτωσε
τις πιά πολλές... Όταν τον
καταδικάσανε, δεν είχε ανακα-
τευτή ακόμα με το Μάουερ...

— Ά, να και μια ενδιαφέρουσα
σημείωση! Είναι άσος στο
πιστόλι των 45. Τι σου λέει
αυτό;

Ο Βάν έκαμε μια γκριμά-
τσα.

— Μήπως τυχόν σκοπεύεις
ν' αποδείξεις πώς έχει καμμία
ανάμιξη στους φόνους της Βίλ-
λας «Εύτυχια»; ρώτησε.

— Τώρα είναι τόσο τρελλός ο
Μάουερ, ώστε να σκοτώσει ο
ίδιος τη Τζούν.

— Κι' όμως στοιχηματίζω
πώς έκανε μοναχός του το έγ-
κλημα, με τα χέρια του. Ο
ανακάλυψε άσφαλως πώς τον
άπατούσε η Τζούν, κι' έγινε
θηρίο! Πήρε μαζί του τον Πα-
ρέτι κι' έκαμε τη δουλειά...

— Θα σάς πω δε τι με κάνει
να το πιστέψω. Ήξερε ο Μά-
ουερ τον κίνδυνο που διέτρε-
χε. Ός τώρα, όλα τα έγκλη-
ματα που σχεδίασε, γίνανε α-
πό ένα φονιά, στον οποίο έδι-
νε οδηγίες κάποιος άλλος, ώ-
στε να μη μωρη ποτέ η αστυ-
νομία σκαλίζοντας να φτάσει
ως το Μάουερ. Μα αυτή τη
φορά έπρόκειτο για μια προ-
σωπική ύποθεσί του με τη
Τζούν.

— Πήρε λοιπόν τον Παρέτι και
πήγε στη βίλλα της. Ήταν
γνωστός όμως εκεί... κι' ήξε-
ρε πώς δεν έπρεπε ν' αφήσει
κανένα ζωντανό μάρτυρα. Ο
Παρέτι κανόνισε τους υπηρέ-
τες, ενώ ο Μάουερ κατέβηκε
στην πισίνα, βρήκε εκεί τη
Τζούν και της έκοψε το κεφα-
λι.

— Τι έγινε ύστερα; Έμενε έ-
νας μάρτυς του έγκλήματος; ο
Παρέτι. Ο Μάουερ δεν τον
έμπιστευε, κι' άς τον εί-
χε δεκαπέντε χρόνια στην ύπη-
ρεσία του. Κανόνισε λοιπόν
και το δικό του λογαριασμό!

— Κατά τη γνώμη μου, η
Φλό ξέρει πώς τον ξεκάνε ο
Μάουερ, και γι' αυτό ήρθε
σε μένα. Φοβάται πολύ το Μά-
ουερ, δεν τολμάει να προφέ-
ρη τ' όνομά του. Έλπιζε όμως
πώς, όταν θα μου διηγότανε
την ιστορία της, θα μουν άρ-
κετά ξεμπνος ώστε να μαντέ-
ψω τη συνέχεια.

— Η Μαίητς κι' ο Βάν άκου-
γαν τον Κόνραντ, άμλλητοι και
προσεκτικοί. Όταν τελείωσε,
ο Βάν χτύπησε τη γραβιά του
στο τραπέζι και φώναξε μ' έν-
θουσιασμό:

— Είμαι βέβαιος πώς έ-
χεις δίκιο! Είναι δουλειά του
Μάουερ, αυτή. Κι' έτσι εξη-
γείται η επίσκεψή της Φλό:
Θέλει να εκδικηθώ με τον τρά-
πο της το Μάουερ, που έφα-
κε τον φίλο-ακό του. Τώρα
μένει ακόμα να το αποδείξου-
με.

— Δεν είναι καθόλου εύκο-
λο, αυτό, είπε μαλακά ο Κόν-
ραντ. Νά τι πρέπει να κάνου-
με: Η πρώτη σου δουλειά, Βάν,
θάναι να πιάς να ψάξης καλά
στο διαμέρισμα του Παρέτι.

— Ίσως δεν θα βρεις τίποτα. Μα

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

**ΤΟ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ
ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ, μετὰ ἀ-
πὸ τετράμηνον παρακολουθήσει τῆς αἰ-
σθητικῆς κινήσεως στὴν Εὐρώπῃ (συ-
νέδρια Μπάντεν - Μπάντεν, Μόναχο)
καὶ στενὴ συνεργασία μετὰ διακεκριμέ-
νους βιοχημικοὺς, βρίσκειται στὴν εὐχά-
ριστὴ θέσιν νὰ ἀναγγεῖλῃ, ὅτι θέτει στὴ
διάθεσιν τῶν Ἑλληνίδων, τὶς νέες συν-
θέσεις καλλυντικῶν γιὰ τὴν ἐπιστημο-
νικὴν περιποίησιν τῆς ὁμορφιάς:**

**1) ΒΙΟΣΤΙΜΟΥΛΙΝΕΣ, ἐκχυλίσματα
συνδυατικῶν ἰσθῶν: κεντρίζουν σὲ βά-
θος καὶ ξανανιώνουν τὸ συνδυατικὸ ἰσθῶ.**

**2) ΒΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΡΕΜΑ «GELÉE ROY-
ALE».**

**3) NUÏLE VITAL: τὸ λάδι ποὺ ἀνα-
πλάθει καὶ σφίγγει τοὺς ἰσθῶς.**

**4) ΛΟΣΙΟΝ ΜΑΛΛΙΩΝ: καταπολεμᾷ
τὴν τριχόπτωσην.**

**5) ΦΟΝ ΝΤΕ ΤΕΝ, ροῦζ γιὰ χεῖλη καὶ
μάγουλα τοῦ μοντέρνου μακιγιάζ, τύ-
που ΦΕΡΝΑΝ ΩΜΠΡΥ.**

6) ΜΑΣΚΕΣ νέου τύπου.

**ΕΡΓΑΣΤΗΡΙΑ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΥ ΙΝΣΤΙ-
ΤΟΥΤΟΥ ΑΙΣΘΗΤΙΚΗΣ ΣΑΡΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΡΜΟΥ 21, ΤΗΛ. 20 - 887.**

ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Constant

ΦΙΡΜΑ ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗΣ

Αποτρίχωσης ανώδυνος, ριζική,
Ειδικά αισθητικά μοντέρνα θεραπευ-
τηρια, πλαστικές, λασκιστικές.
Οριστική καταπολέμησης παχυσαρκίας.
Αί θεραπευτικά του Ινστιτούτου CONSTANT
εκτελούνται υπό Ιατρικήν επίβλεψιν.
ΟΔΟΣ ΠΕΡΙΚΛΕΟΥΣ 28 - ΤΗΛΕΦ. 36-396

δεν ξέρει κανείς, καμμία φο-
ρά...

Συμβουλευθήκε το φακέλλο,
σημείωσε μια διεύθυνση και συ-
νέχισε:

— Νά, έδω μένει... Φρόντι-
σε να πάρης μαζί σου πιστό-
λι, για κάθε ενδεχόμενο. Μην
πής δε ποιος είσαι, εκτός αν
αναγκασθής. Αν χρειαστεί να
σπάσης την πόρτα για να
μπής, μη δίστασης καθόλου!

— Εγώ θα πάω στο στούντιο
της «Πάσιφικ», για να προσπα-
θώ να μαζέψω πληροφορίες
για την Τζούν. Θάχω γυρίσει
εδώ κατά τη 1, και θα δούμε
τότε πού βρισκόμαστε.

— Μα δεν είπα εγώ πώς
σκότωσε αυτός τη Τζούν. Πι-
στεύω μάλλον πώς πήγε με τ'
αυτοκίνητο το Μάουερ στην
«Εύτυχια», κι' ενώ εκείνος ξε-
μπερδευε τη Τζούν, ο Παρέτι
είχε αναλάβει τους υπηρέτες.

— Τώρα πάτησες στην πι-
τα! Δεν είναι τόσο τρελλός ο
Μάουερ, ώστε να σκοτώσει ο
ίδιος τη Τζούν.

— Κι' όμως στοιχηματίζω
πώς έκανε μοναχός του το έγ-
κλημα, με τα χέρια του. Ο
ανακάλυψε άσφαλως πώς τον
άπατούσε η Τζούν, κι' έγινε
θηρίο! Πήρε μαζί του τον Πα-
ρέτι κι' έκαμε τη δουλειά...

— Θα σάς πω δε τι με κάνει
να το πιστέψω. Ήξερε ο Μά-
ουερ τον κίνδυνο που διέτρε-
χε. Ός τώρα, όλα τα έγκλη-
ματα που σχεδίασε, γίνανε α-
πό ένα φονιά, στον οποίο έδι-
νε οδηγίες κάποιος άλλος, ώ-
στε να μη μωρη ποτέ η αστυ-
νομία σκαλίζοντας να φτάσει
ως το Μάουερ. Μα αυτή τη
φορά έπρόκειτο για μια προ-
σωπική ύποθεσί του με τη
Τζούν.

— Πήρε λοιπόν τον Παρέτι και
πήγε στη βίλλα της. Ήταν
γνωστός όμως εκεί... κι' ήξε-
ρε πώς δεν έπρεπε ν' αφήσει
κανένα ζωντανό μάρτυρα. Ο
Παρέτι κανόνισε τους υπηρέ-
τες, ενώ ο Μάουερ κατέβηκε
στην πισίνα, βρήκε εκεί τη
Τζούν και της έκοψε το κεφα-
λι.

— Τι έγινε ύστερα; Έμενε έ-
νας μάρτυς του έγκλήματος; ο
Παρέτι. Ο Μάουερ δεν τον
έμπιστευε, κι' άς τον εί-
χε δεκαπέντε χρόνια στην ύπη-
ρεσία του. Κανόνισε λοιπόν
και το δικό του λογαριασμό!

— Κατά τη γνώμη μου, η
Φλό ξέρει πώς τον ξεκάνε ο
Μάουερ, και γι' αυτό ήρθε
σε μένα. Φοβάται πολύ το Μά-
ουερ, δεν τολμάει να προφέ-
ρη τ' όνομά του. Έλπιζε όμως
πώς, όταν θα μου διηγότανε
την ιστορία της, θα μουν άρ-
κετά ξεμπνος ώστε να μαντέ-
ψω τη συνέχεια.

— Η Μαίητς κι' ο Βάν άκου-
γαν τον Κόνραντ, άμλλητοι και
προσεκτικοί. Όταν τελείωσε,
ο Βάν χτύπησε τη γραβιά του
στο τραπέζι και φώναξε μ' έν-
θουσιασμό:

— Είμαι βέβαιος πώς έ-
χεις δίκιο! Είναι δουλειά του
Μάουερ, αυτή. Κι' έτσι εξη-
γείται η επίσκεψή της Φλό:
Θέλει να εκδικηθώ με τον τρά-
πο της το Μάουερ, που έφα-
κε τον φίλο-ακό του. Τώρα
μένει ακόμα να το αποδείξου-
με.

— Δεν είναι καθόλου εύκο-
λο, αυτό, είπε μαλακά ο Κόν-
ραντ. Νά τι πρέπει να κάνου-
με: Η πρώτη σου δουλειά, Βάν,
θάναι να πιάς να ψάξης καλά
στο διαμέρισμα του Παρέτι.

— Ίσως δεν θα βρεις τίποτα. Μα

— Εγώ θα πάω στο στούντιο
της «Πάσιφικ», για να προσπα-
θώ να μαζέψω πληροφορίες
για την Τζούν. Θάχω γυρίσει
εδώ κατά τη 1, και θα δούμε
τότε πού βρισκόμαστε.

— Μα δεν είπα εγώ πώς
σκότωσε αυτός τη Τζούν. Πι-
στεύω μάλλον πώς πήγε με τ'
αυτοκίνητο το Μάουερ στην
«Εύτυχια», κι' ενώ εκείνος ξε-
μπερδευε τη Τζούν, ο Παρέτι
είχε αναλάβει τους υπηρέτες.

— Τώρα πάτησες στην πι-
τα! Δεν είναι τόσο τρελλός ο
Μάουερ, ώστε να σκοτώσει ο
ίδιος τη Τζούν.

— Κι' όμως στοιχηματίζω
πώς έκανε μοναχός του το έγ-
κλημα, με τα χέρια του. Ο
ανακάλυψε άσφαλως πώς τον
άπατούσε η Τζούν, κι' έγινε
θηρίο! Πήρε μαζί του τον Πα-
ρέτι κι' έκαμε τη δουλειά...

— Θα σάς πω δε τι με κάνει
να το πιστέψω. Ήξερε ο Μά-
ουερ τον κίνδυνο που διέτρε-
χε. Ός τώρα, όλα τα έγκλη-
ματα που σχεδίασε, γίνανε α-
πό ένα φονιά, στον οποίο έδι-
νε οδηγίες κάποιος άλλος, ώ-
στε να μη μωρη ποτέ η αστυ-
νομία σκαλίζοντας να φτάσει
ως το Μάουερ. Μα αυτή τη
φορά έπρόκειτο για μια προ-
σωπική ύποθεσί του με τη
Τζούν.

— Πήρε λοιπόν τον Παρέτι και
πήγε στη βίλλα της. Ήταν
γνωστός όμως εκεί... κι' ήξε-
ρε πώς δεν έπρεπε ν' αφήσει
κανένα ζωντανό μάρτυρα. Ο
Παρέτι κανόνισε τους υπηρέ-
τες, ενώ ο Μάουερ κατέβηκε
στην πισίνα, βρήκε εκεί τη
Τζούν και της έκοψε το κεφα-
λι.

— Τι έγινε ύστερα; Έμενε έ-
νας μάρτυς του έγκλήματος; ο
Παρέτι. Ο Μάουερ δεν τον
έμπιστευε, κι' άς τον εί-
χε δεκαπέντε χρόνια στην ύπη-
ρεσία του. Κανόνισε λοιπόν
και το δικό του λογαριασμό!

— Κατά τη γνώμη μου, η
Φλό ξέρει πώς τον ξεκάνε ο
Μάουερ, και γι' αυτό ήρθε
σε μένα. Φοβάται πολύ το Μά-
ουερ, δεν τολμάει να προφέ-
ρη τ' όνομά του. Έλπιζε όμως
πώς, όταν θα μου διηγότανε
την ιστορία της, θα μουν άρ-
κετά ξεμπνος ώστε να μαντέ-
ψω τη συνέχεια.

— Η Μαίητς κι' ο Βάν άκου-
γαν τον Κόνραντ, άμλλητοι και
προσεκτικοί. Όταν τελείωσε,
ο Βάν χτύπησε τη γραβιά του
στο τραπέζι και φώναξε μ' έν-
θουσιασμό:

— Είμαι βέβαιος πώς έ-
χεις δίκιο! Είναι δουλειά του
Μάουερ, αυτή. Κι' έτσι εξη-
γείται η επίσκεψή της Φλό:
Θέλει να εκδικηθώ με τον τρά-
πο της το Μάουερ, που έφα-
κε τον φίλο-ακό του. Τώρα
μένει ακόμα να το αποδείξου-
με.

— Δεν είναι καθόλου εύκο-
λο, αυτό, είπε μαλακά ο Κόν-
ραντ. Νά τι πρέπει να κάνου-
με: Η πρώτη σου δουλειά, Βάν,
θάναι να πιάς να ψάξης καλά
στο διαμέρισμα του Παρέτι.

— Ίσως δεν θα βρεις τίποτα. Μα

— Εγώ θα πάω στο στούντιο
της «Πάσιφικ», για να προσπα-
θώ να μαζέψω πληροφορίες
για την Τζούν. Θάχω γυρίσει
εδώ κατά τη 1, και θα δούμε
τότε πού βρισκόμαστε.

— Μα δεν είπα εγώ πώς
σκότωσε αυτός τη Τζούν. Πι-
στεύω μάλλον πώς πήγε με τ'
αυτοκίνητο το Μάουερ στην
«Εύτυχια», κι' ενώ εκείνος ξε-
μπερδευε τη Τζούν, ο Παρέτι
είχε αναλάβει τους υπηρέτες.

— Τώρα πάτησες στην πι-
τα! Δεν είναι τόσο τρελλός ο
Μάουερ, ώστε να σκοτώσει ο
ίδιος τη Τζούν.

— Κι' όμως στοιχηματίζω
πώς έκανε μοναχός του το έγ-
κλημα, με τα χέρια του. Ο
ανακάλυψε άσφαλως πώς τον
άπατούσε η Τζούν, κι' έγινε
θηρίο! Πήρε μαζί του τον Πα-
ρέτι κι' έκαμε τη δουλειά...

— Θα σάς πω δε τι με κάνει
να το πιστέψω. Ήξερε ο Μά-
ουερ τον κίνδυνο που διέτρε-
χε. Ός τώρα, όλα τα έγκλη-
ματα που σχεδίασε, γίνανε α-
πό ένα φονιά, στον οποίο έδι-
νε οδηγίες κάποιος άλλος, ώ-
στε να μη μωρη ποτέ η αστυ-
νομία σκαλίζοντας να φτάσει
ως το Μάουερ. Μα αυτή τη
φορά έπρόκειτο για μια προ-
σωπική ύποθεσί του με τη
Τζούν.

Ο Φέντορ ξεκρέμασε το α-
κουστικό του τηλεφώνου και
ζήτησε ένα αριθμό.

— Έσύ, Μώδης; είπε. Έ-
δώ Φέντορ. Είμαι μαζί με τον
Πώλ Κόνραντ, το βοηθό του
εισαγγελέως. Θέλει να σε ρω-
τήσει κάτι για τη Τζούν. Θα
του πής ό,τι ξέρεις... δεν είν'
έτσι;

— Άκουσε την απάντησι στο
λέφωνο κι' ύστερα είπα:

— Σ' ευχαριστώ, όμορφού-
λα μου. Έρχεται άμεσα.

Στράφηκε στον Κόνραντ και
πρόσθεσε:

— Έν τάξει. Τελευταίο
γραφείο, στο βάθος του δια-
δρόμου.

Η Μώδης Πόουελ ήταν μια
ψηλή μελαχροινή γυναίκα, 35
ως 40 χρονών. Φορούσε ένα
μαύρο απλό ταγιέρ και μια
άσπρη μεταξωτή μπλούζα σε-
μιζιέ. Σήκωσε τα μάτια της,
όταν μπήκε ο Κόνραντ, και

του χαμογέλασε τυπικά.

— Περάστε, του είτε δει-
χνοντάς του ένα κάθισμα. Τι
μπορώ να κάνω για σας;

Το γραφείο της ήταν γεμά-
το από γράμματα και φωτο-
γραφίες της Τζούν. Άρνот.
Ο Κόνραντ κάθισε.

— Θα μάς χρειαστεί ίσως
έναν μάρτυρα, για την προδι-
καστική έρευνα, μίς Πόουελ,
της είπε. Για να συμπληρω-
θούν μερικά κενά... Είν' αλή-
θεια πώς ή μίς Άρνот κι' ο
Τζόρνταν είχαν έρωτικές σχέ-
σεις;

— Η μίς Άρνот μου μι-
λούσε συχνά για το δεσμό της
με τον κ. Τζόρνταν, και μά-
λιστα μ' ένα πλήθος λεπτομέ-
ρειες. Μα ίσως και να λέγε
ψέμματα. Έγώ δεν είδα ποτέ
τίποτα, με τα μάτια μου. Δεν
μπορώ να το βεβαιώσω.

— Καταλαβαίνω. Σύμφωνα
όμως μ' όσα σας είπε ή μίς

Άρνот, ήταν φιλενάδα του;
— Ναι, σας το είπα.

— Είχε άλλους φίλους απ'
τον κ. Τζόρνταν; ρώτησε ο
Κόνραντ με ύφος αδιάφορο.

Είδε πώς ή Μώδης Πόουελ
πήρε άμέσως επιφυλακτική έκ-
φρασι.

— Ναί, είχε κι' άλλους,
του απάντησε.

— Μπορείτε να μου πῆτε
τά ονόματά τους; Νά εισάστε
βεβαίη για την εχεμύθειά μου...

— Δεν σκοπεύω να γίνω
συνένοχος στη συκοφαντική
εκστρατεία που ανέλαβε ο ει-
σαγγελέως, είπα ξερά ή νέα
γυναίκα. Αυτά θέλατε να μά-
θετε, κ. Κόνραντ; Με συγχωρή-
τε τώρα, γιατί έχω πολλή δου-
λειά.

— Δεν πρόκειται για καμ-
μία συκοφαντική εκστρατεία.
Έγινε μια δολοφονία, μίς Πό-
ουελ! Και δεν είμαστε βεβαίοι
για την ένοχη του Τζόρνταν.

Τον κύτταζε μ' άπάθεια.

— Δεν θα διάσασα τότε κα-
λά τις εφημερίδες, είπα.

— Σας είπα πώς δεν είμα-
στε εν τέλει βεβαίοι, πρόσ-
θεσε ο Κόνραντ υπομονετικά.

Πράγματι, φαίνεται εκ πρώτης
όψεως πώς ο δολοφονός είναι
ο Τζόρνταν. Άλλά... Είν' α-
λήθεια πώς ή μίς Άρνот ήταν
φιλενάδα του Μάουερ;

— Δεν ξέρω, απάντησε έ-
κείνη κατηγορηματικά.

Ο Κόνραντ κατάλαβε πώς
έχανε τον καιρό του.

— Πολύ καλά, είπε, άνα-
σηκώνοντας τους ώμους του.
Κρίμα που δεν μπορείτε να με
πληροφορήσετε... Σας δίνω το
λόγο μου ώστόσο πώς δλ' αυ-
τά θα μείνουν μεταξύ μας.
Δεν θα υποχρεωθείτε να κατα-
θέσετε ως μάρτυς επίσημως.

— Ξερετε τη Φράνσις Κόλ-
μαν, μίς Πόουελ; Είναι μια ά-
νεργη φιγυράντ, νομίζω.

Διάσσε την έκπληξι στα
μάτια της.

— Έχω άκούσει να μιλά-
νε γι' αυτήν, είπα. Είχε πάρει
κάποιο μικρό ρόλο στο τελευ-
ταίο φιλμ της μίς Άρνот.

— Ξερετε γιατί πήγε να
δη τη μίς Άρνот, το βράδυ
της δολοφονίας της;

— Δεν ήξερα καν πώς εί-
χε πάει να τη δει.

— Βρήκαμε τ' όνομά της
γραμμένο στο βιβλίο του θυρω-
ρείου.

— Δεν είχε κλειμένο ραν-
τεβού ώστόσο. Θα πήγε στην
τύχη, με την έλπιδα να τη
δεχθώ ή μίς Άρνот.

— Είχε πιθανότητες να τη
δεχθώ;

— Η μίς Πόουελ ανασήκωσε
τους ώμους της.

— Αναλόγως του κεφαίου
της... είπα. Πάντως, δεν της
άρεσε να την ένοχλούν άγνω-
στοί άνθρωποι. Έγώ δεν την
είδα ποτέ να δέχεται κανένα
άλλοιως, παρά με ραντεβού.

— Για το Τζόρνταν όμως
έκανε εξαιρέσι, βεβαίως...

— Ο

ματα που είχε να διεκπεραιώ-
ση.

— Κάτι τι ακόμα. 'Η μίς
Κόλεμαν έφυγε απ' το δωμά-
τιο που έμενε. Μήπως ξέρετε
πού θα μπορούσα να τη βρώ;

— Ρωτήσατε στο γραφείο
ευρέσεως εργασίας ή στο συν-
δικάτο; Θάχουν ίσως την και-
νούργια της διεύθυνση.

— Ευχαριστώ, θα ρωτήσω.
Μήπως τυχόν έχετε καμιά φω-
τογραφία της;

— Τον κεραυνόδολησε με τη μα-
τιά της. 'Υστερα έφαξε και
βρήκε ένα φακέλλο γεμάτο με
φωτογραφίες. Διάλεξε μία απ'
αυτές.

— Νά την, είπε. Ντουμπλά-
ριζε κάποτε τη μίς 'Αρνολτ.
Της τράβηξαν δε αυτή τη φω-
τογραφία, για μία δοκιμή του
μοστούμιού της.

— 'Ο Κόνραντ πήρε τη φωτο-
γραφία και την εξέτασε. Πα-
ρίστανε μία κοπέλλα ως 23
χρονών, μελαχροινή, με μεγά-
λα μάτια και σοβαρή έκφρα-
σι.

— Είπε με το νου του πως εί-
χε ένα πρόσωπο αξεχαστό, από
κείνα που ξεαναγυρίζουν όλο-
να στα όνειρα ενός άντρα...
Τά μαλλιά της, χωρισμένα στη
μέση, πλαισιώναν όμορφα το
πρόσωπό της κι έπεφταν
στούς ώμους της.

— Οί περισσότεροι άντρες
μένουνε καρφωμένοι στη θέσι
τους, όταν την κυττάνε, πρόσ-
θεσε ξερά η Μώδισ Πόουελ.
Παίζει όμως αξιοθρήνητα...

— 'Ο Κόνραντ έβγαλε το πορ-
τοφόλι του και φύλαξε μέσα
τη φωτογραφία.

— Θά την κρατήσω, αν μου
τὸ ἐπιτρέπετε, είπε.

— Τὸν κύταξε, χαμογελώντας
μ' ένα τρόπο ενοχλητικό...

— Σὰς εὐχαρίστῳ γιὰ τὶς
πληροφορίες, πρόσθεσε ἐκεῖνος.
Θὰ σὰς εἰδοποιήσω, ἂν σὰς
γοησιαστοῦμε. Μὲ συγχωρήτε
γιὰ τὴν ἐνόχλησι.

— Μπα, δὲν πειράζει, εἶπε
ἡ νέα γυναίκα ξεαναγυρίζοντας
στὴν ἀλληλογραφία της.

— Όταν βρέθηκε στὸ διαδρο-
μο, ὁ Κόνραντ ἐβγαλε τὸ πορ-
τοφόλι του καὶ ξεανακύτταξε
γιὰ πολλὴ ὥρα τὴ φωτογρα-
φία τῆς Φράνσις Κόλεμαν. Τὸ
πρόσωπό της τὸν τραβούσε
σὰν μαγνήτης.

Δὲν θυμότανε νὰ ἐνοιώσει

ποτέ ἄλλοτε τόσο ἔντονο συ-
ναίσθημα.

«Μὰ τί μ' ἐπίασε; ἀναρω-
τήθηκε. Κάνω σὰν μαθητοῦ-
δι!»

Φύλαξε πάλι τὴ φωτογραφία
καὶ διεύθυνε πρὸς τὰ ἀσαν-
σέρ.

Πίεσε τὸ πρῶτο κουμπὶ καὶ
περίμενε. Κάποια στιγμή, ἔ-
χωσε μηχανικά τὸ χέρι του
στὴν τσέπη του, γιὰ νὰ ξεανα-
βάλῃ τὸ πορτοφόλι του, καὶ
χρειάστηκε νὰ ἐπιβληθῇ στὸν
ἐαυτό του γιὰ νὰ πάρῃ τὰ τσι-
γάρα του ἀντ' γι' αὐτό...

*

Στὶς 5 ἀκριβῶς, ὁ Κόνραντ
σταμάτησε τ' αὐτοκίνητό του
ἐξῶ ἀπὸ ἕνα φαρμακεῖο. 'Α-
νοίξε δρόμο ἀνάμεσα στὸν κό-
σμο πρὸς κυκλοφοροῦσε στὸ πε-
ζοδρόμιο, κλείστηκε σ' ἕνα τη-
λεφωνικό θάλαμο καὶ ζήτησε
τὸ γραφεῖο του.

Τὸ ἀπάντησε στὸ τηλέφωνο
ἡ Μαίριτζ.

— Εἰν' ἐκεῖ ὁ Βάν; τὴ ρώ-
τησε.

— Τώρα μόλις γύρισε. Μὴ
διακόψετε...

Σὲ μερικὲς στιγμές, ἀκού-
στηκε ἀπ' τὴν ἄλλη ἀκρὴ τοῦ
σύρματος ἡ φωνὴ τοῦ Βάν.

— Βρήκες λοιπὸν τίποτα;
τὸν ρώτησε ὁ Κόνραντ.

— 'Εκεῖνος φαίνότανε ταραμέ-
νος.

— Βρήκα κάτι πού συσχετί-
ζει τὸν Παρέτι μὲ τὸν Τζόρ-
νταν: ἕνα παλὸ φακέλλο, μέ-
στὸ καλαθὶ τῶν ἀχρήστων. Στὸ
πίσω μέρος του ὑπάρχει ἕνα
πρόχειρο σχεδιάγραμμα τοῦ
διαμερίσματος τοῦ Τζόρνταν.

— Τί λὲς ἐσύ γι' αὐτό;

— 'Ο Κόνραντ σφύριξε ἐλα-
φρά, ἀνάμεσα στὰ δόντια του.

— Εἶσαι βέβαιος πὼς εἶναι
τὸ διαμερίσμα τοῦ Τζόρνταν;
ρώτησε.

— Ἀσφαλῶς! Γυρίζοντας
ἐδῶ, πέρασα μιά στιγμή ἀπ'
τοῦ Τζόρνταν καὶ βεβαιώθηκα.
Δὲν χωρεῖ καμμιὰ ἀμφιβολία.

— Πολὺ ἐνδιαφέρον, αὐτό,
εἶπε ὁ Κόνραντ. Βρήκες τίποτ'
ἄλλο;

— 'Ένα λουρὶ πού ἀκονί-
ζουν τὰ ξυράφια. Κατὰ πάσαν
πιθανότητα, τὸ ξυράφι πού
βρήκατε στὸ σπῆτι τοῦ Τζόρ-
νταν, ἀνήκει στὸν Παρέτι. Μά
πρέπει νὰ τὸ ἐξακριβώσουμε...
Βρήκα ἐπίσης 3.200 δολλάρια,
κρυμμένα στὴν κἀμαρά του.

— Μπράβο, Βάν! Αὐτὸ ἐπι-
θεβαιώνει τὴν ἰδέα μου πὼς
ὁ Μάουερ ξέκανε τὸν Παρέτι...
Ποτέ δὲν θὰ παρατοῦσε ὁ Πα-
ρέτι ὅλ' αὐτὰ τὰ λεφτά, κι'
ἀκόμα ἐκεῖνα πού εἶχε ἐπι-
στευθῇ στὴ φλό.

— Συμφωνῶ μαζί σου... 'Ε-
σύ βρήκες τίποτα;

— 'Ο Κάμπελ, ὁ καμαριέ-
ρης τοῦ Τζόρνταν στὸ στούν-
τιο, μοῦ εἶπε πὼς ἡ Τζούν ἦ-
ταν φιλενάδα τοῦ Μάουερ.
Πρόσθεσε δὲ πὼς τὸ ὄνομα
τοῦ Τζόρνταν καὶ πὼς ἔτρεμε μὴ-
πως ἀνακαλύψῃ ὁ Μάουερ ὅ-
τι τὴ μοιράζονταν... Μιλοῦσε
ὅλη τὴν ὥρα στὸν Κάμπελ γιὰ
τὸ Μάουερ... προπάντων ὅ-
ταν εἶχε καπνίσει μαριχουά-
να.

— 'Μποροῦμε ν' ἀρχίσουμε τὴ
δουλειά, Βάν, τώρα πού ἔχομε
μιά ἐννοκρὸ κατάθεσι τοῦ Κάμ-
πελ.

— Μὰ δὲν ἔχει καμμιὰ ἀξία
ἡ κατάθεσι αὐτὴ γιὰ τὸ δικα-
στήριό. Θὰ χρειαστοῦν ἀποδεί-
ξεις.

— Θὰ προτείνω γιὰ μάρ-

τυρά τὴ φλό Πρέσερ καὶ θὰ
τὴν κάνω νὰ μιλήσῃ. Ξέρει αὐ-
τὴ πὼς ὁ Παρέτι δούλευε γιὰ
τὸ Μάουερ, καὶ σοῦ ἐγγυώμαι
πὼς θὰ τὸ καταθέσῃ, κι' ἂν ἄ-
κόμη χρειαστῇ νὰ τὴς βγάλω
τὰ λόγια μὲ τὸ τσιγκέλι...
Πάω νὰ τὴ βρῶ τώρα ἀμέσως.

— Εἰδοποίησε ἐσὺ τὸν εἰσαγ-
γελέα πὼς μποροῦμε ν' ἀρχί-
σουμε ἐπίσημως τὴν ἐρευνα.
Μὰ δὲν εἶναι δυνατό νὰ τὰ βγά-
λουμε πέρα μόνοι μας. Πρέπει
νὰ συνεργασθοῦμε μὲ τὴν ἀστυ-
νομία.

— Ρώτησε τὸν εἰσαγγελέα ἂν
μπορῇ νὰ διοργανώσῃ μιά
συγκέντρωσι γιὰ σήμερα τ' ἄ-
πόγευμα... Θάβειλα νερὴ κι'
ὁ Μάκ Κάν. 'Όταν τὸ κανονί-
σῃς μὲ τὸν εἰσαγγελέα, τηλε-
φώνησε στὸ Μάκ Κάν καὶ πές
του νερὴ ὅπωςδήποτε. Μὴν
τοῦ δώσης καμμιὰ ἄλλη πλη-
ροφορία τηλεφωνικῶς. Μπορεῖ
νὰ σὰς ἀκούσῃ κανεὶς... Συμ-
φωνοῖ;

— 'Εννοια σου, θὰ τὰ κα-
νονίσω ὅλα.

— Καλὰ. Θὰ συναντηθῶμε
κατὰ τὶς δύομισι, εἶπε ὁ Κόν-
ραντ.

Κι' ἔκλεισε τὸ τηλέφωνο.

Πῆρε ἕνα σάντουιτς κι' ἕνα
φλυτζάνι καφέ καὶ ξεαναγύρισε
στ' αὐτοκίνητό του.

*

— 'Η 144η 'Οδὸς βρισκότανε
κοντὰ στὸ βουλευτάρτο Λώρενς,
στὸ κέντρο τῆς ἐμπορικῆς συ-
νοικίας τοῦ Πάσιφικ Σίτυ. 'Ο
ἀριθμὸς 23 Γ' ἀνῆκε σ' ἕνα
διαμέρισμα τοῦ τελευταίου πα-
τώματος ἐνὸς κτιρίου, πάνω ἀ-
πὸ ἕνα ἀνθοπωλεῖο.

— 'Ο Κόνραντ σταμάτησε
μπροστὰ σ' αὐτὸ τὸ κατάστη-
μα καὶ μπῆκε στὴν πλαγινὴ
πόρτα. Μιά κάρτα, στὴν ἀρ-
χὴ τῆς σκάλας, ἔγραφε:
«Μίς Φλόρενς Πρέσερ, 4ος
ὄροφος, διαμερίσμα Γ'».

Δὲν ὑπῆρχε ἀσανσέρ.
Τὴ στιγμή πού ὁ Κόνραντ
πατοῦσε τὸ πόδι του στὸ πρῶ-
το σκαλοπάτι, μετὰ τὸν τρίτο
ὄροφο, ἀκούστηκε ξαφνικὰ ἀπὸ
πάνω τὸν ἕνα σπαρακτικό ξε-
φωνητό. Μιά γνώριμή του φω-
νὴ ἄρχισε νὰ οὐρλιάζῃ:

— 'Οχι! 'Οχι!... Μὴ μ'
ἀγγίζετε!...
ΣΤΟ ΠΡΟΣΕΧΕΣ: 'Η συνέχεια.

ΜΕ ΔΕΚΑ ΗΜΕΡΕΣ ΞΕΚΟΥΡΑΣΙ,
ΞΕΝΟΙΑΣΙΑ ΚΑΙ ΚΕΦΙ, ΜΕΤΑ-
ΦΡΑΖΕΤΑΙ ἕνα ταξίδι στὴν
'Αμερική, ἂν πραγματοποιηθῇ μὲ
τὸ «Βασίλισσα Φρειδερίκη».

Τὸ ὑπερωκεάνειο αὐτό, πού
δικαίως ἔχει ἀναγνωρισθῇ ὡς
τὸ λαμπρότερο κόσμημα καὶ ἡ
ναυαρχίς τοῦ ἐπιδατηγού στο-
λου μας, δὲν ἀποτελεῖ καύχημα,
μόνον γιὰ τὴν γαλανόλευκη πού
υπερήφανα κυματίζει στὴν πρύ-
μη του, ἀλλὰ εἶναι καὶ τὸ πῶς
γλεντιοῦ καὶ ξεφαντώματος.

— Ακριβῶς τὸ ἀντίθετο δηλ. μὲ
ὅτι συνέβαινε παλαιότερα.

— Ὅπως εἶναι γνωστὸν, τὸ με-
γάλο μειονέκτημα πού παρου-
σίαζε ἄλλοτε, τὸ ταξίδι τῆς 'Α-
μερικῆς, ἦταν κυρίως ἡ ἀπεπι-
στικὴ μονοτονία του.

— 'Ο διάπλους τῶν 16 ἡμερῶν
φαίνονταν ἀτελείωτος καὶ ἀνια-
ρός. Τὸ περιβάλλον γινόταν βα-
ρετὸ καὶ τὰ πρόσωπα, τὰ ἴ-
δια καὶ τὰ ἴδια διαρκῶς, ἐκού-
ραζαν ἀφόρητα.

— Μὲ τὸ ὑπερπολυτέλές ὁ-
μως ὑπερωκεάνειο «Βασίλισ-
σα Φρειδερίκη» ὅλα αὐτὰ ἀνή-
κουν στὸ παρελθόν.

— Τὸ ταξίδι, τῶν δέκα μόνων ἡμερῶν, μέσα στὸ πλωτὸ αὐτὸ
ἀνάκτορο, πού διασχίζει σταθερὰ καὶ ἡρεμὰ τὸν Ἀτλαντι-
κὸ ὠκεανό, εἶναι μιά πραγματικὴ ἀπόλαυσις, ἀπὸ πάσης
πλευρᾶς.

— Οἱ ἐπιβάτες, ὡς διὰ μαγείας, μεταβάλλονται σὲ χαρού-
μενα ξένοιαστα παιδιὰ καὶ ἡ ζωὴ μέσα στὸ καράβι γίνεται
γέλιο, χαρὰ, τραγούδι.

— Ὅλοι πρέπει νὰ εἶναι ἔτοιμοι, σὲ κάθε στιγμή, γιὰ ἕνα
ἐπίσημο δείπνο, μιά δεξίωσι, ἕνα κοκτέιλ - πάρτυ, μιά
συναυλία, μιά κινηματογραφικὴ παράστασι ἢ ἕνα ἑλληνικὸ
γλέντι, ἀπὸ τὸ ὅποιο πρέπει νὰ πούμε ὅτι δὲν λείπει οὔτε
ἡ ἐκλεκτὴ ρετσίνα καὶ τὸ κοκορέτσι, ἀλλὰ οὔτε καὶ ὁ ἑλλη-
νικὸς χορὸς.

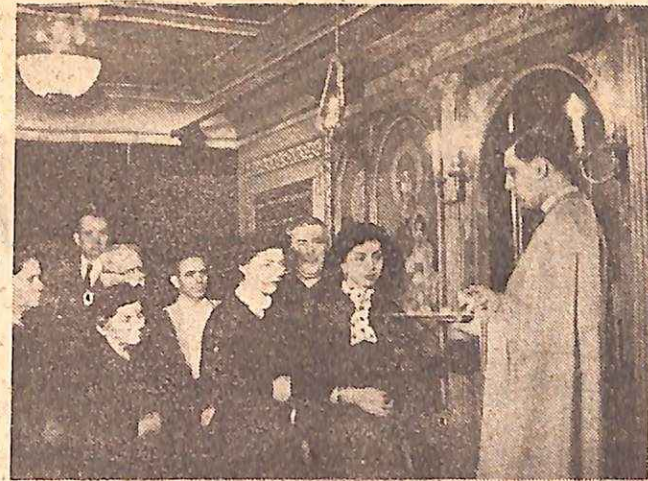
— Γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ μάλιστα, τὸ ὑπερωκεάνειο δια-
θέτει τὸ «Κολονιαλ ροῦμ» μὲ διάκοσμο ἀθηναϊκῆς ταβέρ-
νας, ἀπ' ὅπου ἀκούγονται κάθε βράδυ νοσταλγικὲς παλιές
καντάδες καὶ χορεύονται οἱ ἀθάνατοι χοροὶ μας, μὲ κέφι καὶ
μπρία πρωτοφανές.

— Στὸ «Κοντινένταλ ροῦμ» πάλι ἡ θαυμασιὰ ὀρχήστρα τοῦ
καρβιού, παίζει ἀδιάκοπα, ὅλους τοὺς μοντέρνους χορευ-
τικὸς ρυθμούς.

— Στὸ «Κρυστάλ μπάρ» τὸ γλέντι συνεχίζεται μὲ σαμπά-
νια, τζίν καὶ οὐίσκυ, μέσα σὲ μιά εὐχάριστη εὐθυμὴ ἀτμό-
σφαιρα.

— 'Ετσι, ὅταν τὸ «Βασίλισσα Φρειδερίκη» φτάνῃ στὸ λιμάνι
τοῦ προορισμοῦ του, οἱ ἐπιβάτες δοκιμάζουν τὴν πρώτη δυ-
σαρέσκεια καὶ λένε ὅλοι μ' ἕνα στόμα:

— Φθάσαμε κιόλας;

— 'Η λειτουργία στὴν ἐκκλησία τοῦ «Βασίλισσα Φρειδερί-
κη» ἐτελείωσε. 'Ο 'Ελληνοαμερικανὸς ἱερεὺς μοιράζει τὸ
ἀντίδωρο στοὺς ἐπιβάτες.

ΜΕ ΤΟ «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΦΡΕΙΔΕΡΙΚΗ»

— 'Ένα ἀπολαυστικὸ ταξίδι στὴν Ἀμερική

— ζεῖ τὴν πολυτέλεια, τὴν ἄνεσι, τὴ χαρὰ καὶ τὸ γλέντι.
— Ὅπως πληροφοροῦμεθα, τὸ «Βασίλισσα Φρειδερίκη» δια-
θέτει καὶ μιά ἀπαράμιλλη κουζίνα, πού καὶ «τοῦ πλουτοῦ
τὸ γάλα» εἶναι δυνατόν νὰ σεβδισθῇ, ἂν ὁ ἐπιβάτης τὸ
ζητήσῃ.

— Ὑπάρχει, πρὸς τοῦτο, στρατιὰ δόλοκληρη γνωστῶν ἀρχι-
μαγείρων καὶ μαγείρων, προθύμων νὰ ἱκανοποιήσουν κάθε
ἐκλεκτὴ γαστριμαργικὴ ἰδιοτροπία.

— Ἀλλὰ τὸ κορυφωμα τῆς τελειότητος τοῦ ἑλληνικωτάτου
αὐτοῦ πλωτοῦ ἀνακτόρου, εἶναι, δίχως καμμιὰ ἀμφιβολία,
ἡ ἐκκλησία του.

— 'Η «Βασίλισσα Φρειδερίκη» διαθέτει δική του ἐκκλησία,
ἀπὸ τὴν ὁποία δὲ λείπει ὁ μόνιμος ὀρθόδοξος ἱερεὺς, ὁ
ὁποῖος συνοδεύει τὸ σκάφος σὲ κάθε ταξίδι.

— Κατὰ τὶς ὥρες τῆς θείας λειτουργίας, ὅλοι οἱ πιστοὶ
συγκεντρώνονται στὴν ἐκκλησία τοῦ πλοίου καὶ προσεύχον-
ται μὲ κατανύξι.

— Καὶ ὕστερα ἀπ' ὅλα αὐτὰ φυσικὸ εἶναι νὰ ἀναρωτηθῇ κα-
νεὶς:

— «Καλὰ τελειοπάντων, ἀπὸ τὸ «Βασίλισσα Φρειδερίκη»
τί λείπει;»

— 'Η ἀπάντησις δὲ ἀνεβαίνει αὐθόρμητα στὸ στόμα: 'Η
λύπη!...

— Αὐτὴν τὴν πετούμε στὴ θάλασσα ἢ τὴν ἀφίνομε στὴν
ξηρὰ, ὅπως εἶπε πολὺ χαρακτηριστικὰ καὶ ὁ διαπρεπὴς
ξένος.

Ε. Χ.

— Δεξίωσις εἰς τὸ «Κοντινένταλ Ροῦμ». 'Ο κυβερνήτης ναυάρχος
Κ. Κοντογιάννης ὑποδέχεται τοὺς προσκεκλημένους τοῦ ἐπι-
βάτου.

— 'Ο πρῶτος ἀρχιεπίσκοπος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς καὶ ἡ κ. Σκόπα πίνουν τὴ ρετσίνα τοῦ
στὴν ταβέρνα τοῦ «Βασίλισσα Φρειδερίκη». Οἱ καμαριῶται μὲ γρα-
φικὰ φουστάνελλες τοὺς σεβδίζουν.

ΚΑΛΛΥΝΤΙΚΑ

ΕΚΛΕΚΤΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΑΡΩΜΑΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΟΙΚΩΝ ΠΟΥ ΜΟΛΙΣ ΠΑΡΕΛΑΒΟΜΕΝ

LANVIN - CARVEN - CHANEL - HOUBIGANT

— 'Η πασιγνώστη Κολώνια «ΑΘΗΝΙΑ» καὶ οἱ ἄλλες SPECIALITES μας πάλιν
στὴν διάθεσίν σας.

— 'Η μεγάλη μας ποικιλία δά σας διευκολύνῃ στὴν ἐκλογὴ τῶν δώρων σας.

ΦΑΡΜΑΚΕΙΟΝ Π. ΜΠΑΚΑΚΟΥ

ΟΜΟΝΟΙΑ - ΑΘΗΝΑΙ

ΣΗΜΑΔΙΑ

Για να γίνετε όλοι

Ένα οι μετεωρολογικές υπηρεσίες, με τα λεπτά επιστημονικά όργανά τους, πέφτουν έξω συχνότατα στην πρόγνωση του καιρού, οι απλοί και αγράμματοι χωρικοί, βοσκαί, ναυτικοί, κλπ. κάνουν τις προβλέψεις τους με τα σημάδια που τους προσ-

ΑΝ ΔΗΤΕ...

ΣΗΜΑΙΝΕΙ...

ΑΝ ΔΗΤΕ...

ΣΗΜΑΙΝΕΙ...

Αλογα που κλωτσάνε.
Ανεμο ανατολικό.

Ανεμο βόρειο.
Ανεμο βορειοδυτικό.
Ανεμο δυτικό.
Ανεμο νοτιοδυτικό.
Ανεμο νότιο.
Ανεμο νοτιοανατολικό.

Ανεμου άπουσία.

Αράχνης Ιστούς με μακριά νήματα.
Αστρα πολλά και λαμπρά.

Αχυρα που πετάνε στον αέρα δίχως καθόλου άνεμο.

Βαράχια, πολλά.
Βροντές το πρωί.
Βροντές το απόγευμα.

Βάδια που αναζητούν μία στέγη.
Βάδια που μένουν σε άνοιχτο χώρο.

Γαϊδούρια που όγκανίζουν.
Γάτες αντίσυχες που γρατζουνίζουν τα έπιπλα.
Γλάρους που πετάνε προς το έσωτερικό της στέρας.

Γυμνοσάλιαγκους, πολλούς.

Δελφίνια, που πλησιάζουν πολύ στα λιμάνια.

Ηλιο θαμπό.
Ηλιο πολύ ζεστό, με σκούρα σύννεφα ολόγυρα.

Ηλιο κόκκινο.
Ηλιο με στεφάνι γύρω του.

Θάλασσα φουσκωμένη, δίχως άνεμο.

Θερμόμετρο που ανεβαίνει.

Θερμόμετρο που κατεβαίνει την ημέρα.

Καταχνιά, με άνεμο ή δίχως.

Καταχνιά τη νύχτα, το καλοκαίρι.

Καταχνιά τη νύχτα, το χειμώνα.

Κρύο. Πιθανόν ύγρασία.
Ζέστη και ξηρασία το καλοκαίρι. Πολύ κρύο το χειμώνα, και χιόνι, αν πέφτει το βαρόμετρο.

Κρύο, χιονόνερο.
Κρύο, βροχή, χαλάζι.
Βροχή κατά διαλείμματα.
Ζέστη και ύγρασία.
Ζέστη, ύγρασία.
Βροχή το καλοκαίρι, χιόνι το χειμώνα.

Ζέστη το καλοκαίρι, όμιχλη το χειμώνα.

Καλός και ζεστός καιρός, λίγος άνεμος.

Βροχή και άνεμος το καλοκαίρι. Παγωνιά το χειμώνα.

Βροχή.

Βροχή.

Βροχή και άνεμος.

Βροχές τοπικές, ίσως σε άργότερα και γενικές.

Βροχή και άνεμος.

Πολύ κρύο και άνεμος.

Βροχή.

Μεγάλη θαλασσοταραχή, πιθανόν κρύο.

Βροχή και άνεμος.

Ραγδαίες βροχές.

Ξηρασία, όμιχλη.

Βροχή και άνεμος.

Θύελλα.

Καλός καιρός το καλοκαίρι. Ύγρασία το χειμώνα.

Βροχή το καλοκαίρι. Ξηρασία το χειμώνα.

Βροχή.

Καλός και ζεστός καιρός.

Συνεχής ύγρασία.

Κατοίκες που βγάζουν διαπεραστικές φωνές.
Κλαδιά ξερά που πέφτουν από τα δέντρα.

Κοράκια που κρῶζουν δυνατά.
Κορυδαλούς που πετάνε ψηλά και κελαιδάνε.

Κόττες που χτυπάνε τις φτερούγες τους ή τριβονται στο χώμα.

Κοτούφια που βγάζουν στριγγές φωνές.

Κουκουθάγες που σκούζουν σιγανά.

Κουκουθάγες που σκούζουν δυνατά.

Κουρούνες που πέφτουν σαν χτυπημένες από ντουφέκι.

Λεύκες που δείχνουν τα φύλλα τους από την άναποδη.

Λόφους που φαίνονται πάρα πολύ κοντινά.

Μελίσσες που πετάνε σε σμήνη.

Μυίγες εξαιρετικά ένοχλητικές και επίμονες στο πρόσωπο.

Μυρμήγκια πολλά.

Νυχτερίδες πολλές.

Όμιχλη το καλοκαίρι.

Όμιχλη το χειμώνα.

Ουράνο καθαρό.

Ουράνο με σύννεφα κοκκινωπά ή πρασινωπά.

Ουράνο που καθαρίζει τη νύχτα, με πέσιμο του αέριου και ύγρασία του αέρος.

Ουράνο με σύννεφα κοκκινωπά ή πρασινωπά.

Ουράνο που καθαρίζει τη νύχτα, με πέσιμο του αέριου και ύγρασία του αέρος.

Ουράνο με σύννεφα κοκκινωπά ή πρασινωπά.

Ουράνο που καθαρίζει τη νύχτα, με πέσιμο του αέριου και ύγρασία του αέρος.

Ουράνο με σύννεφα κοκκινωπά ή πρασινωπά.

Βροχή, πιθανόν κρύο.

Βροχή.

Ανεμος, πιθανόν βροχή.

Καλός καιρός, πιθανόν ζέστη.

Βροχή, πιθανόν θύελλα.

Βροχή και άνεμος.

Καλός και ζεστός καιρός.

Βροχή και άνεμος.

Βροχή και άνεμος.

Βροχή, πιθανόν θύελλα.

Βροχή και άνεμος, κρύο.

Καλός και ζεστός καιρός.

Βροχή.

Καλός και ζεστός καιρός.

Βροχή.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

Καλός και ζεστός καιρός.

ΤΟΥ ΚΑΙΡΟΥ

μετεωρολόγοι

φέρει ή Φύσι, και δεν γελιούνται σχεδόν ποτέ. Θέλετε να μάθετε και σεις να έρμηνεύετε τα σημάδια αυτά και να προμαντεύετε απ την προηγούμενη μέρα τον καιρό που πρόκειται να κάνει; Να τό πιο συνηθισμένα, με τη σημασία τους:

ΑΝ ΔΗΤΕ...

ΣΗΜΑΙΝΕΙ...

ΑΝ ΔΗΤΕ...

ΣΗΜΑΙΝΕΙ...

Ουράνο κάπως γαλακτώχρωμο.
Ουράνο με χρώμα μωβ στον ορίζοντα.
Ουράνο με σύννεφα ροζ στον ορίζοντα τη νύχτα.
Ουράνιο τόξο, το βράδυ.
Ουράνιο τόξο, το πρωί.
Ουράνιο τόξο, με άχνα χρώματα.

Βροχή, πιθανόν άνεμος.

Καλός και ζεστός καιρός.

Συνεχής καλός και ζεστός καιρός.

Διαλείμματα λιακάδας την επομένη ημέρα.

Πολλά ύγρασία.
Ο καιρός θα γίνει καλός και ζεστός.

Στεφάνι (γύρω από τον ήλιο ή το φεγγάρι).

Σύννεφα, προς τη δύση.

Σύννεφα, που χάνονται μετά την ανατολή του ήλιου.

Σύννεφα, που χάνονται τη νύχτα.

Σύννεφα, ψηλά και σε τούφες.

Σύννεφα, χαμηλά άλλ' όχι στον ορίζοντα.

Σύννεφα μικρά, άσπρα και απομονωμένα.

Σύννεφα που μαζεύονται γρήγορα.

Σύννεφα χρωματισμένα ροζ στον ορίζοντα το σούρουπο.

Σύννεφα που γίνεται βαρύτερη.

Σύννεφα ψηλά, που σκεπάζει ολόκληρο τον ουράνο.

Σύννεφα με αποχρώσεις κόκκινες ή πράσινες.

Σύννεφα με το χρώμα του τζιγκού.

Σφήκες, πολλές.

Σφήκες, ένοχλητικές.

Ταύρους, που ποδοπατούν άνήσυχά το έδαφος.

Τοίκους ύγρους.

Τριφύλλια, με τα φύλλα τους μαζεμένα.

Τρυποκάρυδα που άκούγονται συχνά.

Τοίχες, που κελαιδάνε το σούρουπο.

Τυφλοποντικούς, σε μεγάλη δρῶσι.

Τυφλοπόντικους, που ακάθουν με παγωνιά.

Οι λύρες, που δείχνουν τα φύλλα τους από την άναποδη.

Ορούρες, πολλούς.

Φύλλα που πετάνε στον αέρα δίχως να φυσάει άνεμος.

Χαλάζι.

Χελιδόνια, που πετάνε ψηλά.

Χελιδόνια, που πετάνε χαμηλά.

Χήνες, ανήσυχες.

Βροχή και άνεμος.

Βροχή, πιθανόν χαλάζι, θύελλα.

Καλοκαίρι, πιθανόν ζέστη.

Κρύο, βροχή την άλλη μέρα.

Βροχή και άνεμος.

Παρατεταμένη λιακάδα.

Καλοκαίρι, πιθανόν ζέστη.

Βροχή, κρύο.

Συνεχής καλοκαίρι και ζέστη.

Βροχή και άνεμος.

Βροχή και άνεμος.

Ραγδαίες βροχές.

Μπόρα το καλοκαίρι. Χιόνι το χειμώνα.

Ζέστη.

Βροχή με άστραπές και βροντές.

Κρύο, πιθανόν ύγρασία.

Βροχή.

Βροχή τοπική ή γενική.

Βροχή.

Καλοκαίρι, πιθανόν ζέστη.

Βροχή, πιθανόν ήπιος καιρός.

Θα ζεστάνη ο καιρός και θα βρέξη.

Βροχή, πιθανόν με άστραπές και βροντές.

Βροχή.

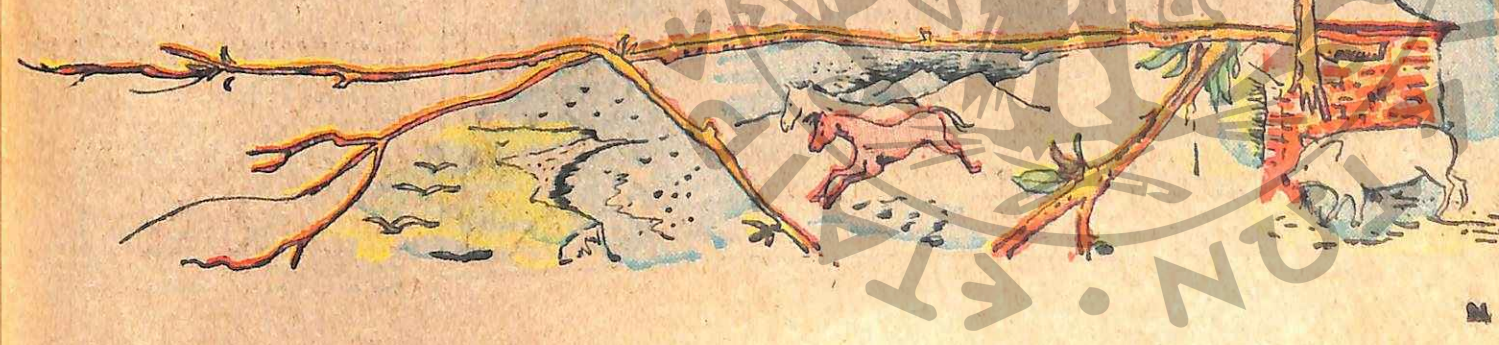
Βροχή.

Παγωνιά.

Καλοκαίρι, πιθανόν ζέστη.

Βροχή και άνεμος.

Βροχή και άνεμος.

CYCLOTEST

ΕΙΔΙΚΟΝ ΓΥΝΑΙΚΕΙΟΝ
ΘΕΡΜΟΜΕΤΡΟΝ

Ἡ τελευταία
λέξις τῆς ἐπι-
στήμης διὰ τὴν
διάγνωσιν τῶν
γονιμῶν καὶ
στείρων ἡμερῶν.
Ἀπλουστάτῃ
χρήσιν — 100ο)ο
ἀσφάλεια.
Ἐξαφανίζει
τὰς ἀμφιβολίας
καὶ τοὺς ἐκνευ-
ρισμῶς.
Καθιστᾷ τὸν
συζυγικὸν βίον
ἀρμονικόν καὶ
εὐτυχῆ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΣΤΑ
ΚΕΝΤΡΙΚΑ ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΑΡΙΑΔΗ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ
ΛΕΛΟΥΔΑ
ΙΑΤΡΟΣ ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
ΜΑΙΕΥΤΗΡ

Μετῶκεν ἐπὶ τῆς οδοῦ Δελ-
φῶν 3 (Παρόδος ἀδῶν Διδό-
του) 11 — 1 καὶ 5½ — 7
μ. μ. Τηλ.: 612.482 καὶ
612.515

Ὡρολόγια Κοσμήματα
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
Εἰς πλουσίαν Συλλογὴν
ΖΑΚ ΜΠΕΖΑΝΣΟΝ
ΣΤΑΔΙΟΥ 49 Β. Α' ΟΡΟΦΟΣ

ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ
ΦΑΡΔΕΙΣ ΣΚΑΛΕΣ
ΧΟΝΔΡΕΣ ΜΠΟΥΚΛΕΣ
Ἰσοῦ το μυστικὸν μας
Μ. ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ
Ἄγ. Κωνσταντίνου 12
Τηλ. 53-100

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΚΕΝΤΡΟΝ ΔΙΣΤΟΜΟΝ
ΖΙΝΝΙΑ
9403 ΒΑΛΑΝΤΙΝΟΥ 12 ΤΗΛ. 53-100 ΑΘΗΝΑΙ
(ΠΑΡΟΔΟΣ ΑΔΩΝ ΔΙΔΟΤΟΥ)
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ ΔΡ. ΜΕΛΙΣΣΙΔΟΥ
ΠΕΡΙΤΤΕΣ ΤΡΙΧΕΣ - ΦΑΚΙΕΣ - ΠΑΝΑΔΕΣ
ΡΥΤΙΔΕΣ - ΟΥΛΕΣ - ΚΡΕΑΤΟΚΑΝΕΣ - ΣΥΝ-
ΡΙΑ ΝΕΟΥΤΙΟΣ - ΕΝΔΕ - ΑΙΓΑΡΑ ΕΠΙΔΕΡ-
ΜΙΣ - ΣΑΝΔΑΛΙΑ ΒΑΦΕΡΑ - ΑΣΥΝΗ
ΘΕΡΑΠΕΥΟΝΤΑΙ ΡΙΣΙΚΟΣ
ΟΛΑΙ ΑΙ ΔΙΣΤΟΜΟΝ ΘΕΡΑΠΕΙΑΙ ΚΑΙ
ΕΚΧΕΙΡΙΣΤΕΥΟΜΕΝΑΙ ΕΚΧΕΙΡΙΣΤΑΙ ΚΑΙ
ΠΑΡΟΦΟΡΑΙ, ΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ ΔΕΡΕΑΝ

λάου Τρικούπη 50, Ἀθήναι, Γρέσε.
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας
ζητοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Χαροί
στὶς θιορτίες
με μιά
AGFA-CLACK
δρ. 250

ΚΥΡΙΕΣ ΜΟΥ.

ὁ γνωστός σας κομμωτής
ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΚΑΜΜΕΡ σας προσ-
φέρει με 150 δραχμές τὸν
ΝΕΑΝ ΠΕΡΜΑΝΑΝΤ «GON-
FLANTE», ἀποκλειστικῶς διὰ
τὴν ἑλλάδα μόνον ἀπὸ Κομ-
μητρίου 11, Τηλ. 22597.

ΒΑΣΟΣ ΜΑΥΡΙΚΟΣ ΟΦΘΑΛΜΙΑΤΡΟΣ

Δέχεται καθ' ἐκαστὴν καὶ ὥρα
4-8 μ.μ. ἐπὶ τῆς οδοῦ Ἀγ. Κων-
στίνου 5. — Τηλ. 56-713.

ΡΥΤΙΔΕΣ-ΠΑΝΑΔΕΣ-ΑΚΜΕΣ-ΕΛΑΝΕΣ
ΤΑΧΥΤΗΡ - ΨΕΥΔΟΝΥΜ - ΑΝΩΝΥΜΗ
ΡΙΣΙΚΗ 100%
ΑΠΟΤΡΙΧΩΣΙΣ
ESTHETIQUE MODERNE
ΜΕ ΚΑΣΤΡΙΟΤΙΣ
ΠΛΑΣΤΙΚΗ ΧΕΙΡΟΥΡΓΙΚΗ
ΝΟΑΚΛΕΙΟΥ 6 ΚΟΛΟΝΑΚΙ ΤΗΛ. 612-010

ΓΕΜΑΤΟΣ
ΓΕΛΙΟ - ΚΕΦΙ - ΧΑΡΑ
ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣ
«Ο ΜΠΟΝΑΜΑΣ»
ΤΩΝ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΩΝ ΜΑΣ
Β. ΧΡΙΣΤΟΔΟΥΛΟΥ - ΑΡ-
ΧΕΛΑΟΥ
ΜΗΝ ΑΜΕΛΗΣΕΤΕ ΝΑ ΤΟΝ
ΑΓΟΡΑΣΕΤΕ!

χορ, Σ.Τ.Γ. 927. Οἱ ὑπάρχοντες Βα-
σιλεῖς Ἀργυροπούλου καὶ Ἰωάν-
νης Παράσχου, Κ.Ε.Ν. Κορίνθου,
8ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909.

Θεὸς ὁ ὡς Χάτζητῶν-
ναυ καὶ Ἐμμανουὴλ Μιχαηλίδης,
705 Τ.Μ., Σ.Τ.Γ. 911Β. Γεωργίος
Ζωγόπουλος, 625 Τ.Π., 3ος Λόχος,
Σ.Τ.Γ. 918Γ. Ἀθανάσιος Καρα-
γιάννης, 485 Τ.Α., Β.Σ.Τ. 904.
Γεωργίος Δημάκος, Χρήστος Ἐλευ-
θερίου καὶ Ἰωάννης Ἐλισσάφ,
181 Συμεργίου Ἐπισκευῶν, Β.Σ.Τ.
Τ. 904. Ἀλέξανδρος Μαρούδης, Κ.
Κιούσης καὶ Βασιλείου Σκαρῆς,
Δ.Δ., 19 Σ.Π., Σ.Τ.Γ. 920Α. Ἰω-
άννης Γκόλφης, Κ.Ε.Ε.Μ.Π.Ε.,
2ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909Α.

Συρίδων Γεωργίου,
Γεωργίος Κακούδας, Χρήστος Κα-
ταγιάννης καὶ Δημήτριος Ἀσθε-
στάς, 705 Τ.Μ., Σ.Τ.Γ. 911Β. Φαί-
δων Κατάρης, Κ.Ε.Δ.Α.Υ.Β.,
Β.Σ.Τ. 902. Συρίδων Ρίζος,
393 Σ.Α., 3η Ἰλ., Β.Σ.Τ. 903.
Κωνσταντίνος Γιαννιέρης, Δημήτριος
Λώμης καὶ Ἀντώνιος Γιανναράκης,
251 Ε.Τ.Π., Λόχος Δ.σεως, Σ.Τ.Γ.
908. Δημήτριος Σούτσος, 485 Τ.
Β.Σ.Τ. 904. Παναγιώτης Γε-
ωργίου, Ἀρίστης Ἰωαννίδης,
ὁργούλης, Ἀρίστης Ἰωαννίδης,
καὶ Ἐπαμεινώνδας Ράπτης, 487
Τ.Δ., Ὁμάς Δ.σεως, Β.Σ.Τ. 902.
Κωνσταντίνος Ρίζος, Β.Σ.Τ. 903.
Μένιος Βλασσόπουλος,
Φαρμακεῖον Φουρῆς Θεσσαλονί-
κης, Β.Σ.Τ. 903.

Μιχαὴλ Γκιόκας καὶ Γε-
ράσιμος Βινιέρης, Ε.Μ. Κατάρης,
Μιχαὴλ Ὑποστράτιος, Σ.Τ.Γ.
914Γ. Τάκης Φατενίτης καὶ Παύ-
λος Στεῖψη, 8ος Λόχος, Κ.Ε.Ν.
Κορίνθου, Σ.Τ.Γ. 909. Ὑπαξιὸς
Λόχης Λουκάπουλος, Κ.Ε.Ν. Λό-
χος καὶ Μιχὴς Χατζήσκος, Σ.Τ.Γ. 902.
8ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 927. Βύρων Δε-
ρμιώτης, Κ.Ε.Ν.Π., Λόχος Δ.σεως,
Σ.Τ.Γ. 927. Προδρόμος Πατσίδης,
153 Ε.Σ.Ε., Β.Σ.Τ. 904.

Συρίδων Γεωργίου,
Χρήστος Διακουμής, Χρήστος Καλαματιανός
καὶ Χρήστος Μανιάς, 581 Τ.Π., Α.
Β.Ο., Σ.Τ.Γ. 918Γ. Ὑπαξιὸς Ἰω-
άννης Μιχαηλίδης, Σ.Τ.Γ. 902.
Τάκης Πελεκάνος, Τάκης Σταυρο-
πούλου, Χαρ. Γούδας, Λάκης Σα-
φιδάπουλος καὶ Νίκος Δρυανίτης,
Σ.Α., 561 Α.Β.Υ.Π., 3ος Λόχος,
Β.Σ.Τ. 902.

Ὑπαξιὸς Νικόλαος Φελέ-
κιδης, Τηλεφωνικὸν Κέντρον
Χέρσου, 3230 Τ.Ε.Α., Σ.Τ.Γ. 920.
Χρήστος Κανέλλης καὶ Μηνάς
Σπανός, 46 Κ.Ε.Τ., Β.Σ.Τ. 904.
Ὑπαξιὸς Γεωργίος Ρομαίος, 613
Τ.Π., Διαχειρίσις Ταχυδρόμου,
920Α. Παναγιώτης Ταρινιώτης, Δη-
μήτριος Πουλόπουλος καὶ Βασιλεί-
ος Ταυλαμάνης, 311 Σ.Π., Β.Σ.
Τ. 902. Ὑπαξιὸς Σπυρίδων Ντι-
νιτάκης, Λάμπρος Κουσελίδης,
καὶ Αἰμίλιος Πάρης, Κ.Ε.Ν. Κα-
λαμών, 3ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 909Α.
Ὑπαξιὸς Θωμάς Μιλουγούρας,
Κ.Ε.Β.Ο.Π., 9ος Λόχος, Β.Σ.Τ.
Κ.Ε.Β.Ο.Π., 9ος Λόχος, Β.Σ.Τ.
902. Τάκης Γαλιάνης, Χρήστος
Φτης, Μιχὴς Λαμπράκης, Χρήστος
Ζωγράφης, Αἰμίλιος Ἀνδρέα-
πούλου καὶ Λάκης Σταυροπούλου,
Κ.Ε.Ν.Τ., 9ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928,
Κ.Ε.Ν.Τ., 9ος Λόχος, Σ.Τ.Γ. 928.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας, ζη-
τοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας, ζη-
τοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας, ζη-
τοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας, ζη-
τοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.
Οἱ κάτωθι στρατιῶτες μας, ζη-
τοῦν ἀλληλογραφία με νέους τοῦ
ἐξωτερικοῦ καὶ ἰδιαίτερως τοῦ
Βελγίου, σὲν ἐλληνικὴ ἢ ἀγγλικὴ
γλῶσσα.

* **ΙΔΕΩΔΗΣ ΣΥΝΤΑΓΗ ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΜΟΡΦΙΑ ΣΑΣ** *

Ἀφοῦ πλυθῆτε,
περιποιηθῆτε
τὰ χέρια σας
με κρέμα NIVEA.
Ἡ τακτικὴ περιποι-
ησις με NIVEA δια-
τηρεῖ τὸ δερμα τρυ-
φερό καὶ βελουδένιο.

Μόνον ἡ κρέμα NIVEA
περιεῖ EUCERIT, οὐσίαν
συγγενὴ πρὸς τὰ συ-
στατικά τοῦ δερματος

Εἰς τοὺς ἄνδρες ἀρέσουν τὰ ὠραία τρυφερά χέρια
NIVEA CREME
ΓΝΗΣΙΟΝ ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ BEIERSDORF GERMANIAE

NEON
Ἀρωματισμένον
ΒΕΡΝΙΚΙ
ΟΝΥΧΩΝ
DURA-GLOSS

• Νέα θαλασσιὰ, φέρει κρυσταλλινὴν δαύ
δυναμὸν τὰ νύχια σας
• Ἀρωματίζει τὰ χέρια σας γιὰ πολλὰς ἡμέρας.
• Πωλεῖται στὰ Μυροπωλεῖα καὶ Φαρμακεία

Ἀντιπρόσωπος ΛΙΒΑΣ ΚΑΛΑΜΙΔΟΥ 6 ΤΗΛ. 28-580 ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΑΙ ΞΕΝΟΙ ΚΑ-
ΤΑΣΚΟΠΟΙ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

Ἀπαντήσεις ἐπιστολῶν

Σπύρον Τομπόνη, Πύ-
ρον: Τὸ σαμπὸν αὐτὸ δὲν εἶναι
ποτὲ, γιὰτὶ δὲν ἦρταν εὐνοϊκὰ τὰ
πράγματα. Οἱ Ν. Κ. Ἀρρώστους
ἐφαρμόζει καὶ πᾶσι. Ἐστὶ ἀνεβλή-
θησαν δα, γιὰτὶ αὐτοὶ ἦσαν τὸ
ἐκλεῖδιν τῆς ὑποθέσεως. Ν.Τ.Ι.Ο.Ν
Ἀ.Α.Μ.Π.Ο.Υ.Ο.Ν, Θεσσαλονίκη:
Μοῖ ἐγράφε ἄλλοτε κ' ὁ ἀδελφός
σας καὶ τοῦ ἀπάντησα. Σὰς ἐπα-
ναλίσκω λαοὶν, νὰ γράψετε κα-
τευθεῖαν σὲν ὑπηρεσία αὐτῇ καὶ
ἰσως πετύχετε κατ'. Δημ.ο.σ.θ.ε.
νὴν Ζουροφῶν, Σπάρτην: Τὸ
δικαίωμα αὐτὸ τὸ ἔχετε πάντοτε.
Ποῖος μπορεῖ νὰ τὸ ἀρνήσῃ; Μι-
μὴν Σ.Α.Ρ.Α.Ν.Ι.Δ.Η.Ν. Σ.Α.Τ.Η.
Ρομποῦλον, Ἀρ. Λάκων, Κωνσ-
ταντίνου, Ἰωάννην Σαμπάνη,
Χρυσάνθου Νικηφοράκη, Γεωργίου
Ἀποστολίδου, Γεωργίου Ἀλεξόπου-
λου, Ἀλ. Μπεζεντάκου, Στυλ. Πα-
ναγιώτου, Μανώλη Γρηγοράκη,
Ἀναστάσιον Δελφίνου, Ἀλέ-
κων Παπαῖ, Α. Ραῖση, Νικόλαον
Παυλοπούλου, Χρήστον Σακελλαρί-
δου, Χρήστον Καρακίση, Εὐάγγελ-
ον Φωτεινόν, Τάσων Χαριτοπούλου,
Ἀλκην Κορυφωτάκη, Σάββα Να-
νόπουλου, Κωνσ-τ. Ἀρδαβάνη, Γε-
ωργίου Μηλιαρέση καὶ Μιχαὴλ
Ραφτοπούλου, Κ.Ε.Τ. 301: Εὐχα-
ριστῶ θερμῶς. Εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ
μειντε ἀπολύτως ἱκανοποιημένοι.
Σ.ο.κ.κ.λ.η.ν.Κ.Α.Ρ.Α.Ν.Ι.Δ.Η.Ν.Ν.
Πάτρης: Εὐχαριστῶς θὰ σας δα-
νεῖα δατὴν τὴν σειρά, ἀντὶ τῆς κρα-
τοῦσας. Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας, ἔ-
στιν ἀπομονω, ὥστε νὰ κυκλο-
φορῇ καὶ ὁ τρίτος τόμος. Γ.ε.ο.ρ-
γιον Ἀναγιώτην, Πάνη
Σοφῆ, Κυρ. Εὐφρασίμην καὶ
Μιλτιάδην Δασερύλιν, Ν.Τ.Σ.Κ.:
Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ πῶς καὶ ποῦ
Πάνης μετὰ τὴν καινούργια ἐστὶν
θὰ διαδίδετε πολλὰ κατὰ τὰς
τῶν τριῶν γνωστῶν σας. Ἰωάν-
νην Κ.Α.Τ.Ε.Δ.Η.Ν.Ν. Πορταῖν:
Φωτογραφία τῆς ἑλᾶς Καρ. σας
στέλω. Δὲν στοίχει τίποτε. Μι-
μὴν Κ.Ο.Ν.Ο.Υ.Π.Η.Ν. Πύργον: Δὲν
σας ἀδικῶ. Ἐπεὶ οὐκ ἔχετε νὰ ἐξ-
ακριβώσετε πρῶτα καὶ κατόπιν νὰ
κάνετε τὴν ἐνέργειάν σας. Κρατῆ-
στε με ἐνήμερον γιὰ τὸ ἀποτέλε-
σμα. Σ.ο.τ.η.ο.ν.Κ.Α.Λ.Ω.Β.Α.Ν.
Ἀγία Τριάδα: Δὲν ὑπάρχει τέτοιο
ζήτημα. Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας
στοιχεῖα, νὰ τὰ ζητήσετε ἀπὸ
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Πέ-
τρον Παντεμαρῆν, Πει-
ραιᾶ: Εὐχαριστῶ. Σὰς ἀπαντᾷ
ταχυδρόμικως, Νικόλ. Χούρ-
σογλου, Πειραιᾶ: Καὶ σὲ σας
τὸ ἴδιο. Παναγιώτην Μ. Ὁ
ρεόγλου, Δράμα: Ἐχετε δι-
κη, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν
ἡρώων. Β.Ι.Κ.Α.Ρ.Α.Λ.Α.Π.Α.
ν.ο.υ. Σπύρον: Ἡ μὴν σειρά συμ-
πληροῖν τὴν ἑλᾶν, ὥστε βλέπετε.
Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας, ἔ-
στιν ἀπομονω, ὥστε νὰ κυκλο-
φορῇ καὶ ὁ τρίτος τόμος. Γ.ε.ο.ρ-
γιον Ἀναγιώτην, Πάνη
Σοφῆ, Κυρ. Εὐφρασίμην καὶ
Μιλτιάδην Δασερύλιν, Ν.Τ.Σ.Κ.:
Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ πῶς καὶ ποῦ
Πάνης μετὰ τὴν καινούργια ἐστὶν
θὰ διαδίδετε πολλὰ κατὰ τὰς
τῶν τριῶν γνωστῶν σας. Ἰωάν-
νην Κ.Α.Τ.Ε.Δ.Η.Ν.Ν. Πορταῖν:
Φωτογραφία τῆς ἑλᾶς Καρ. σας
στέλω. Δὲν στοίχει τίποτε. Μι-
μὴν Κ.Ο.Ν.Ο.Υ.Π.Η.Ν. Πύργον: Δὲν
σας ἀδικῶ. Ἐπεὶ οὐκ ἔχετε νὰ ἐξ-
ακριβώσετε πρῶτα καὶ κατόπιν νὰ
κάνετε τὴν ἐνέργειάν σας. Κρατῆ-
στε με ἐνήμερον γιὰ τὸ ἀποτέλε-
σμα. Σ.ο.τ.η.ο.ν.Κ.Α.Λ.Ω.Β.Α.Ν.
Ἀγία Τριάδα: Δὲν ὑπάρχει τέτοιο
ζήτημα. Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας
στοιχεῖα, νὰ τὰ ζητήσετε ἀπὸ
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Πέ-
τρον Παντεμαρῆν, Πει-
ραιᾶ: Εὐχαριστῶ. Σὰς ἀπαντᾷ
ταχυδρόμικως, Νικόλ. Χούρ-
σογλου, Πειραιᾶ: Καὶ σὲ σας
τὸ ἴδιο. Παναγιώτην Μ. Ὁ
ρεόγλου, Δράμα: Ἐχετε δι-
κη, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν
ἡρώων. Β.Ι.Κ.Α.Ρ.Α.Λ.Α.Π.Α.
ν.ο.υ. Σπύρον: Ἡ μὴν σειρά συμ-
πληροῖν τὴν ἑλᾶν, ὥστε βλέπετε.
Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας, ἔ-
στιν ἀπομονω, ὥστε νὰ κυκλο-
φορῇ καὶ ὁ τρίτος τόμος. Γ.ε.ο.ρ-
γιον Ἀναγιώτην, Πάνη
Σοφῆ, Κυρ. Εὐφρασίμην καὶ
Μιλτιάδην Δασερύλιν, Ν.Τ.Σ.Κ.:
Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ πῶς καὶ ποῦ
Πάνης μετὰ τὴν καινούργια ἐστὶν
θὰ διαδίδετε πολλὰ κατὰ τὰς
τῶν τριῶν γνωστῶν σας. Ἰωάν-
νην Κ.Α.Τ.Ε.Δ.Η.Ν.Ν. Πορταῖν:
Φωτογραφία τῆς ἑλᾶς Καρ. σας
στέλω. Δὲν στοίχει τίποτε. Μι-
μὴν Κ.Ο.Ν.Ο.Υ.Π.Η.Ν. Πύργον: Δὲν
σας ἀδικῶ. Ἐπεὶ οὐκ ἔχετε νὰ ἐξ-
ακριβώσετε πρῶτα καὶ κατόπιν νὰ
κάνετε τὴν ἐνέργειάν σας. Κρατῆ-
στε με ἐνήμερον γιὰ τὸ ἀποτέλε-
σμα. Σ.ο.τ.η.ο.ν.Κ.Α.Λ.Ω.Β.Α.Ν.
Ἀγία Τριάδα: Δὲν ὑπάρχει τέτοιο
ζήτημα. Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας
στοιχεῖα, νὰ τὰ ζητήσετε ἀπὸ
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Πέ-
τρον Παντεμαρῆν, Πει-
ραιᾶ: Εὐχαριστῶ. Σὰς ἀπαντᾷ
ταχυδρόμικως, Νικόλ. Χούρ-
σογλου, Πειραιᾶ: Καὶ σὲ σας
τὸ ἴδιο. Παναγιώτην Μ. Ὁ
ρεόγλου, Δράμα: Ἐχετε δι-
κη, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν
ἡρώων. Β.Ι.Κ.Α.Ρ.Α.Λ.Α.Π.Α.
ν.ο.υ. Σπύρον: Ἡ μὴν σειρά συμ-
πληροῖν τὴν ἑλᾶν, ὥστε βλέπετε.
Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας, ἔ-
στιν ἀπομονω, ὥστε νὰ κυκλο-
φορῇ καὶ ὁ τρίτος τόμος. Γ.ε.ο.ρ-
γιον Ἀναγιώτην, Πάνη
Σοφῆ, Κυρ. Εὐφρασίμην καὶ
Μιλτιάδην Δασερύλιν, Ν.Τ.Σ.Κ.:
Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ πῶς καὶ ποῦ
Πάνης μετὰ τὴν καινούργια ἐστὶν
θὰ διαδίδετε πολλὰ κατὰ τὰς
τῶν τριῶν γνωστῶν σας. Ἰωάν-
νην Κ.Α.Τ.Ε.Δ.Η.Ν.Ν. Πορταῖν:
Φωτογραφία τῆς ἑλᾶς Καρ. σας
στέλω. Δὲν στοίχει τίποτε. Μι-
μὴν Κ.Ο.Ν.Ο.Υ.Π.Η.Ν. Πύργον: Δὲν
σας ἀδικῶ. Ἐπεὶ οὐκ ἔχετε νὰ ἐξ-
ακριβώσετε πρῶτα καὶ κατόπιν νὰ
κάνετε τὴν ἐνέργειάν σας. Κρατῆ-
στε με ἐνήμερον γιὰ τὸ ἀποτέλε-
σμα. Σ.ο.τ.η.ο.ν.Κ.Α.Λ.Ω.Β.Α.Ν.
Ἀγία Τριάδα: Δὲν ὑπάρχει τέτοιο
ζήτημα. Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας
στοιχεῖα, νὰ τὰ ζητήσετε ἀπὸ
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Πέ-
τρον Παντεμαρῆν, Πει-
ραιᾶ: Εὐχαριστῶ. Σὰς ἀπαντᾷ
ταχυδρόμικως, Νικόλ. Χούρ-
σογλου, Πειραιᾶ: Καὶ σὲ σας
τὸ ἴδιο. Παναγιώτην Μ. Ὁ
ρεόγλου, Δράμα: Ἐχετε δι-
κη, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν
ἡρώων. Β.Ι.Κ.Α.Ρ.Α.Λ.Α.Π.Α.
ν.ο.υ. Σπύρον: Ἡ μὴν σειρά συμ-
πληροῖν τὴν ἑλᾶν, ὥστε βλέπετε.
Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας, ἔ-
στιν ἀπομονω, ὥστε νὰ κυκλο-
φορῇ καὶ ὁ τρίτος τόμος. Γ.ε.ο.ρ-
γιον Ἀναγιώτην, Πάνη
Σοφῆ, Κυρ. Εὐφρασίμην καὶ
Μιλτιάδην Δασερύλιν, Ν.Τ.Σ.Κ.:
Εὐχαριστῶ, ἀλλὰ πῶς καὶ ποῦ
Πάνης μετὰ τὴν καινούργια ἐστὶν
θὰ διαδίδετε πολλὰ κατὰ τὰς
τῶν τριῶν γνωστῶν σας. Ἰωάν-
νην Κ.Α.Τ.Ε.Δ.Η.Ν.Ν. Πορταῖν:
Φωτογραφία τῆς ἑλᾶς Καρ. σας
στέλω. Δὲν στοίχει τίποτε. Μι-
μὴν Κ.Ο.Ν.Ο.Υ.Π.Η.Ν. Πύργον: Δὲν
σας ἀδικῶ. Ἐπεὶ οὐκ ἔχετε νὰ ἐξ-
ακριβώσετε πρῶτα καὶ κατόπιν νὰ
κάνετε τὴν ἐνέργειάν σας. Κρατῆ-
στε με ἐνήμερον γιὰ τὸ ἀποτέλε-
σμα. Σ.ο.τ.η.ο.ν.Κ.Α.Λ.Ω.Β.Α.Ν.
Ἀγία Τριάδα: Δὲν ὑπάρχει τέτοιο
ζήτημα. Ἀντὶ τῆς κρατοῦσας
στοιχεῖα, νὰ τὰ ζητήσετε ἀπὸ
τὴν Ἀρχιεπισκοπὴν Ἀθηνῶν. Πέ-
τρον Παντεμαρῆν, Πει-
ραιᾶ: Εὐχαριστῶ. Σὰς ἀπαντᾷ
ταχυδρόμικως, Νικόλ. Χούρ-
σογλου, Πειραιᾶ: Καὶ σὲ σας
τὸ ἴδιο. Παναγιώτην Μ. Ὁ
ρεόγλου, Δράμα: Ἐχετε δι-
κη, ἀλλὰ αὐτὴ εἶναι ἡ μοῖρα τῶν
ἡρώων. Β.Ι.Κ.Α.Ρ.Α.Λ.Α.

ΤΟ ΝΟΚΑΟΥΤ ΤΟΥ ΡΟΜΠΙΝΣΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠ ΟΛΣΟΝ

Τριάντα πέντε χρόνων ο νέγρος άσος της πυγμαχίας ξανακέρδισε τον παγκόσμιο στέμνος των μέσων βαρών στο στάδιο του Σικάγου.

Το στάδιο του Σικάγου γνώρισε παλλές δόξες, όταν δύο δοκιμασμένοι και τεχνίτες πρωτοπυγμαχοί τών μέσων βαρών, ο Κάρλ (Μπόμπ) Όλσον, παγκόσμιος πρωταθλητής και ο Ραϊν (Σούγκαρ) Ρόμπινσον, ο νέγρος τείας πρωταθλητής του κόσμου, ανέβηκαν στο ρίγκ, για να διεκδικήσουν ο καθένας για τόν εαυτό του τη μεγάλη τιμή της νίκης.

Θύελλα χειροκροτημάτων ξέσπασε στην εμφάνισι τών δύο διακεκριμένων αντιπάλων. Ο Όλσον φορούσε δύο πυγμαχικές ρούπες, μία λευκή και μία πράσινη με κόκκινα γάντια και μία γαλάζια με τα κόκκινα γάντια, που καθιερώθηκαν στη δυτική ακτή τών Η. Π. Α. αντί τών καφέ σκούρων, που συνήθιζονται στα διεθνή ρίγκ.

Ο περίφημος διαιτητής Φράνκ Σεκόρα και οι δύο κριτές Τζων Μπραϊν και Έντ Χιντς έδωσαν το σύνθημα τού αγώνος. Σιωπηλοί όρι δύο πρωτοπυγμαχοί ώρισαν μ' ένθουσιασμό στόν αγώνα. Ο Ρόμπινσον, ταχυκά, κατάφερε ένα γερό δεξί, ενώ ο Όλσον ψυχολογεί, ενώ ο Όλσον τώρα πιέζει προς τα σχοινιά, αλλά ο Ρόμπινσον ξεφεύγει επιδέξια. Ο πρώτος αποτυχάπτει.

Ο χορός, που τελευταία είχαν έπιδοθή ο Ρόμπινσον, του χάρισε μεγάλη ευκαιρία στα πόδια. Αποφασιστικός ο νέγρος άσος, μάχεται ψύχραιμα και με πιο μεγάλη αυτοπεποίθησι πασα ο Όλσον. Τουναντίον, ο λευκός παγκόσμιος πρωταθλητής προσπάθη να κερδίσει τον Ρόμπινσον να παρασυρθεί σε παιχνίδια τών τελευταίων γύρων και να επωφεληθεί από τυχόν έλλειψι αντοχής, εξ αιτίας της άποχής του από το ρίγκ.

Πονηρός ο Ρόμπινσον, ψυχολογεί τη στρατηγική του Όλσον και επιδιώκει γρήγορο και αποτελεσματικό παιχνίδι. Παίζει κοντά και πλήσσει όπου βοή τον αντίπαλό του. Ο Όλσον αποφεύγει όσο μπορεί με «έσθλη» και υποχωρητική βήματα τούς δυναμίτες τού Ρόμπινσον. Αποτελεσματικός όμως ο νέγρος σημειώνει πολυτίμους βαθμούς και γερά πλήγματα που αναγκάζουν τόν Όλσον να νιώσει τη δύναμη της γροθιάς του. Μερικά άριστερα «χούκς» τού Ρόμπινσον ένθουσιάζουν τα πλήθη. Κραυγές ακούγονται ένθαρυντικές για άμωότερους τούς αντίπαλους.

Σ' ένα δεξί τού Όλσον ο Ρόμπινσον άντεπιδίεται με δεξί «ντιρέκτ», που τα πλήθη τώ ζητωκραυγάζουν. Καθώς λήγει ο γύρος, ο Ρόμπινσον δίνει ένα εδυναμική στο κεφάλι τού Όλσον.

Με τώ άνοιγμα τού δευτέρου γύρου ο νέγρος όρμα άκάθεκτος. Ένα γερό πλήγμα στο σαγόνι τού Όλσον δείχνει τώ επιθετικό του μένος. Ο Όλσον τώρα πιέζει προς τα σχοινιά, αλλά ο Ρόμπινσον ξεφεύγει επιδέξια. Ο πρώτος αποτυχάπτει.

Ο χορός, που τελευταία είχαν έπιδοθή ο Ρόμπινσον, του χάρισε μεγάλη ευκαιρία στα πόδια. Αποφασιστικός ο νέγρος άσος, μάχεται ψύχραιμα και με πιο μεγάλη αυτοπεποίθησι πασα ο Όλσον. Τουναντίον, ο λευκός παγκόσμιος πρωταθλητής προσπάθη να κερδίσει τον Ρόμπινσον να παρασυρθεί σε παιχνίδια τών τελευταίων γύρων και να επωφεληθεί από τυχόν έλλειψι αντοχής, εξ αιτίας της άποχής του από το ρίγκ.

Πονηρός ο Ρόμπινσον, ψυχολογεί τη στρατηγική του Όλσον και επιδιώκει γρήγορο και αποτελεσματικό παιχνίδι. Παίζει κοντά και πλήσσει όπου βοή τον αντίπαλό του. Ο Όλσον αποφεύγει όσο μπορεί με «έσθλη» και υποχωρητική βήματα τούς δυναμίτες τού Ρόμπινσον. Αποτελεσματικός όμως ο νέγρος σημειώνει πολυτίμους βαθμούς και γερά πλήγματα που αναγκάζουν τόν Όλσον να νιώσει τη δύναμη της γροθιάς του. Μερικά άριστερα «χούκς» τού Ρόμπινσον ένθουσιάζουν τα πλήθη. Κραυγές ακούγονται ένθαρυντικές για άμωότερους τούς αντίπαλους.

ΤΟ ΝΟΚΑΟΥΤ ΤΟΥ ΡΟΜΠΙΝΣΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠ ΟΛΣΟΝ

Τριάντα πέντε χρόνων ο νέγρος άσος της πυγμαχίας ξανακέρδισε τον παγκόσμιο στέμνος των μέσων βαρών στο στάδιο του Σικάγου.

Το στάδιο του Σικάγου γνώρισε παλλές δόξες, όταν δύο δοκιμασμένοι και τεχνίτες πρωτοπυγμαχοί τών μέσων βαρών, ο Κάρλ (Μπόμπ) Όλσον, παγκόσμιος πρωταθλητής και ο Ραϊν (Σούγκαρ) Ρόμπινσον, ο νέγρος τείας πρωταθλητής του κόσμου, ανέβηκαν στο ρίγκ, για να διεκδικήσουν ο καθένας για τόν εαυτό του τη μεγάλη τιμή της νίκης.

Θύελλα χειροκροτημάτων ξέσπασε στην εμφάνισι τών δύο διακεκριμένων αντιπάλων. Ο Όλσον φορούσε δύο πυγμαχικές ρούπες, μία λευκή και μία πράσινη με κόκκινα γάντια και μία γαλάζια με τα κόκκινα γάντια, που καθιερώθηκαν στη δυτική ακτή τών Η. Π. Α. αντί τών καφέ σκούρων, που συνήθιζονται στα διεθνή ρίγκ.

Ο περίφημος διαιτητής Φράνκ Σεκόρα και οι δύο κριτές Τζων Μπραϊν και Έντ Χιντς έδωσαν το σύνθημα τού αγώνος. Σιωπηλοί όρι δύο πρωτοπυγμαχοί ώρισαν μ' ένθουσιασμό στόν αγώνα. Ο Ρόμπινσον, ταχυκά, κατάφερε ένα γερό δεξί, ενώ ο Όλσον ψυχολογεί, ενώ ο Όλσον τώρα πιέζει προς τα σχοινιά, αλλά ο Ρόμπινσον ξεφεύγει επιδέξια. Ο πρώτος αποτυχάπτει.

Ο χορός, που τελευταία είχαν έπιδοθή ο Ρόμπινσον, του χάρισε μεγάλη ευκαιρία στα πόδια. Αποφασιστικός ο νέγρος άσος, μάχεται ψύχραιμα και με πιο μεγάλη αυτοπεποίθησι πασα ο Όλσον. Τουναντίον, ο λευκός παγκόσμιος πρωταθλητής προσπάθη να κερδίσει τον Ρόμπινσον να παρασυρθεί σε παιχνίδια τών τελευταίων γύρων και να επωφεληθεί από τυχόν έλλειψι αντοχής, εξ αιτίας της άποχής του από το ρίγκ.

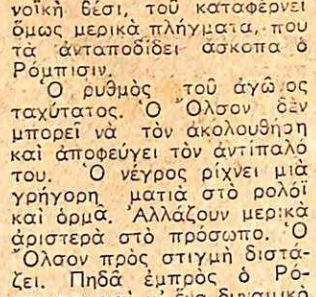
Πονηρός ο Ρόμπινσον, ψυχολογεί τη στρατηγική του Όλσον και επιδιώκει γρήγορο και αποτελεσματικό παιχνίδι. Παίζει κοντά και πλήσσει όπου βοή τον αντίπαλό του. Ο Όλσον αποφεύγει όσο μπορεί με «έσθλη» και υποχωρητική βήματα τούς δυναμίτες τού Ρόμπινσον. Αποτεσματικός όμως ο νέγρος σημειώνει πολυτίμους βαθμούς και γερά πλήγματα που αναγκάζουν τόν Όλσον να νιώσει τη δύναμη της γροθιάς του. Μερικά άριστερα «χούκς» τού Ρόμπινσον ένθουσιάζουν τα πλήθη. Κραυγές ακούγονται ένθαρυντικές για άμωότερους τούς αντίπαλους.

Σ' ένα δεξί τού Όλσον ο Ρόμπινσον άντεπιδίεται με δεξί «ντιρέκτ», που τα πλήθη τώ ζητωκραυγάζουν. Καθώς λήγει ο γύρος, ο Ρόμπινσον δίνει ένα εδυναμική στο κεφάλι τού Όλσον.

Με τώ άνοιγμα τού δευτέρου γύρου ο νέγρος όρμα άκάθεκτος. Ένα γερό πλήγμα στο σαγόνι τού Όλσον δείχνει τώ επιθετικό του μένος. Ο Όλσον τώρα πιέζει προς τα σχοινιά, αλλά ο Ρόμπινσον ξεφεύγει επιδέξια. Ο πρώτος αποτυχάπτει.

Ο χορός, που τελευταία είχαν έπιδοθή ο Ρόμπινσον, του χάρισε μεγάλη ευκαιρία στα πόδια. Αποφασιστικός ο νέγρος άσος, μάχεται ψύχραιμα και με πιο μεγάλη αυτοπεποίθησι πασα ο Όλσον. Τουναντίον, ο λευκός παγκόσμιος πρωταθλητής προσπάθη να κερδίσει τον Ρόμπινσον να παρασυρθεί σε παιχνίδια τών τελευταίων γύρων και να επωφεληθεί από τυχόν έλλειψι αντοχής, εξ αιτίας της άποχής του από το ρίγκ.

Πονηρός ο Ρόμπινσον, ψυχολογεί τη στρατηγική του Όλσον και επιδιώκει γρήγορο και αποτελεσματικό παιχνίδι. Παίζει κοντά και πλήσσει όπου βοή τον αντίπαλό του. Ο Όλσον αποφεύγει όσο μπορεί με «έσθλη» και υποχωρητική βήματα τούς δυναμίτες τού Ρόμπινσον. Αποτεσματικός όμως ο νέγρος σημειώνει πολυτίμους βαθμούς και γερά πλήγματα που αναγκάζουν τόν Όλσον να νιώσει τη δύναμη της γροθιάς του. Μερικά άριστερα «χούκς» τού Ρόμπινσον ένθουσιάζουν τα πλήθη. Κραυγές ακούγονται ένθαρυντικές για άμωότερους τούς αντίπαλους.

ΤΟ ΝΟΚΑΟΥΤ ΤΟΥ ΡΟΜΠΙΝΣΟΝ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΜΠΟΜΠ ΟΛΣΟΝ

Τριάντα πέντε χρόνων ο νέγρος άσος της πυγμαχίας ξανακέρδισε τον παγκόσμιο στέμνος των μέσων βαρών στο στάδιο του Σικάγου.

Το στάδιο του Σικάγου γνώρισε παλλές δόξες, όταν δύο δοκιμασμένοι και τεχνίτες πρωτοπυγμαχοί τών μέσων βαρών, ο Κάρλ (Μπόμπ) Όλσον, παγκόσμιος πρωταθλητής και ο Ραϊν (Σούγκαρ) Ρόμπινσον, ο νέγρος τείας πρωταθλητής του κόσμου, ανέβηκαν στο ρίγκ, για να διεκδικήσουν ο καθένας για τόν εαυτό του τη μεγάλη τιμή της νίκης.

Θύελλα χειροκροτημάτων ξέσπασε στην εμφάνισι τών δύο διακεκριμένων αντιπάλων. Ο Όλσον φορούσε δύο πυγμαχικές ρούπες, μία λευκή και μία πράσινη με κόκκινα γάντια και μία γαλάζια με τα κόκκινα γάντια, που καθιερώθηκαν στη δυτική ακτή τών Η. Π. Α. αντί τών καφέ σκούρων, που συνήθιζονται στα διεθνή ρίγκ.

Ο περίφημος διαιτητής Φράνκ Σεκόρα και οι δύο κριτές Τζων Μπραϊν και Έντ Χιντς έδωσαν το σύνθημα τού αγώνος. Σιωπηλοί όρι δύο πρωτοπυγμαχοί ώρισαν μ' ένθουσιασμό στόν αγώνα. Ο Ρόμπινσον, ταχυκά, κατάφερε ένα γερό δεξί, ενώ ο Όλσον ψυχολογεί, ενώ ο Όλσον τώρα πιέζει προς τα σχοινιά, αλλά ο Ρόμπινσον ξεφεύγει επιδέξια. Ο πρώτος αποτυχάπτει.

Ο χορός, που τελευταία είχαν έπιδοθή ο Ρόμπινσον, του χάρισε μεγάλη ευκαιρία στα πόδια. Αποφασιστικός ο νέγρος άσος, μάχεται ψύχραιμα και με πιο μεγάλη αυτοπεποίθησι πασα ο Όλσον. Τουναντίον, ο λευκός παγκόσμιος πρωταθλητής προσπάθη να κερδίσει τον Ρόμπινσον να παρασυρθεί σε παιχνίδια τών τελευταίων γύρων και να επωφεληθεί από τυχόν έλλειψι αντοχής, εξ αιτίας της άποχής του από το ρίγκ.

Πονηρός ο Ρόμπινσον, ψυχολογεί τη στρατηγική του Όλσον και επιδιώκει γρήγορο και αποτελεσματικό παιχνίδι. Παίζει κοντά και πλήσσει όπου βοή τον αντίπαλό του. Ο Όλσον αποφεύγει όσο μπορεί με «έσθλη» και υποχωρητική βήματα τούς δυναμίτες τού Ρόμπινσον. Αποτεσματικός όμως ο νέγρος σημειώνει πολυτίμους βαθμούς και γερά πλήγματα που αναγκάζουν τόν Όλσον να νιώσει τη δύναμη της γροθιάς του. Μερικά άριστερα «χούκς» τού Ρόμπινσον ένθουσιάζουν τα πλήθη. Κραυγές ακούγονται ένθαρυντικές για άμωότερους τούς αντίπαλους.

Σ' ένα δεξί τού Όλσον ο Ρόμπινσον άντεπιδίεται με δεξί «ντιρέκτ», που τα πλήθη τώ ζητωκραυγάζουν. Καθώς λήγει ο γύρος, ο Ρόμπινσον δίνει ένα εδυναμική στο κεφάλι τού Όλσον.

Με τώ άνοιγμα τού δευτέρου γύρου ο νέγρος όρμα άκάθεκτος. Ένα γερό πλήγμα στο σαγόνι τού Όλσον δείχνει τώ επιθετικό του μένος. Ο Όλσον τώρα πιέζει προς τα σχοινιά, αλλά ο Ρόμπινσον ξεφεύγει επιδέξια. Ο πρώτος αποτυχάπτει.

Ο χορός, που τελευταία είχαν έπιδοθή ο Ρόμπινσον, του χάρισε μεγάλη ευκαιρία στα πόδια. Αποφασιστικός ο νέγρος άσος, μάχεται ψύχραιμα και με πιο μεγάλη αυτοπεποίθησι πασα ο Όλσον. Τουναντίον, ο λευκός παγκόσμιος πρωταθλητής προσπάθη να κερδίσει τον Ρόμπινσον να παρασυρθεί σε παιχνίδια τών τελευταίων γύρων και να επωφεληθεί από τυχόν έλλειψι αντοχής, εξ αιτίας της άποχής του από το ρίγκ.

Πονηρός ο Ρόμπινσον, ψυχολογεί τη στρατηγική του Όλσον και επιδιώκει γρήγορο και αποτελεσματικό παιχνίδι. Παίζει κοντά και πλήσσει όπου βοή τον αντίπαλό του. Ο Όλσον αποφεύγει όσο μπορεί με «έσθλη» και υποχωρητική βήματα τούς δυναμίτες τού Ρόμπινσον. Αποτεσματικός όμως ο νέγρος σημειώνει πολυτίμους βαθμούς και γερά πλήγματα που αναγκάζουν τόν Όλσον να νιώσει τη δύναμη της γροθιάς του. Μερικά άριστερα «χούκς» τού Ρόμπινσον ένθουσιάζουν τα πλήθη. Κραυγές ακούγονται ένθαρυντικές για άμωότερους τούς αντίπαλους.

ΛΥΣΕΙΣ ΤΩΝ ΠΑΙΓΝΙΔΙΩΝ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ ΤΕΥΧΟΥΣ

Η κρυμμένη ευχή

1) ΟΜΓΑ. 2) ΘΕΝΚ. 3) ΣΤΑΚ. 4) ΑΡΙΓΑ. 5) ΡΟΚΑ. 6) ΟΜΑΡ. 7) ΣΠΟΥ. 8) ΑΥΓΟ. 9) ΕΡΜΟ. 10) ΥΜΗΝ. 11) ΕΚΩΝ. 12) ΤΟΜΑ. 13) ΙΑΒΑ. 14) ΕΔΕΜ. 15) ΤΑΪΜ. 16) ΥΡΦΕ. 17) ΕΥΓΕ. 18) ΣΤΥΛ. 19) Ο'ΝΗΑ. 20) ΝΕΡΟ. 21) ΟΣΛΟ. 22) ΝΙΑΜ. 23) ΤΡΑΜ. 24) ΟΥΡΑ.

Η ευχή είναι: Ο ΘΗΣΑΥΡΟΣ ΣΑΣ ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΤΟ ΝΕΟΝ ΕΤΟΣ. Τα δώδεκα τελικά γράμματα τών λέξεων σας δίνουν τη λέξι: ΜΕΛΟΜΑΚΑΡΟΝΑ.

Κινηματογραφικό παιχνίδι

1) Έχουν γεννηθεί και οι δύο το 1904. 2) Ρόμπερτ Ταίλφορ 1911. Γκρέντζερ 1913. 3) Ρέξ Χάρρισον, 1908, ο Ντάβιν Κλίη 1913. 4) Και οι δύο το 1904. 5) Ο Φρέντ Λούις 1900. Γκ'ημπα 1901. 6) Και οι δύο το 1908. 7) Η Τζην Σίμmons 1928, η Ταίλφορ 1932. 8) Η Ρόζερς 1911, η Μπέρκμαν 1918. 9) Και οι δύο το 1913. 10) Και οι δύο το 1913.

Επιγραφή

«Μπράβο που με εδάζασες». Η ανάγνωση γίνεται αρχίζοντας από τώ κεντρικό Μ και συνεχίζοντας μετὰ δεξιώς.

Μαχική εικών χωρίς εικόνα

Πιάτο (φτάνει ΠΙΑ ΤΟ παράκαλες).

Διπλή άκροστιχίς

ΑΦΡΙΚΗ — ΕΛΙΚΩΝ.
1) Άετος. 2) Φοιβάς. 3) Ρινη. 4) Ικτινός. 5) Κάως. 6) Ηνία.

Στοιχειόγραφος

Νάξιος — Άετός.

Αίνιγμα

Η σελήνη — Τό σελίνον.

Συλλαβόγραφος

ΨΙΤΤΑΚΟΣ (Ψι — τή — άς).

18 μικροδιαφορές

Στην εικόνα μας φαίνονται καθαρά τα σημεία στα οποία υπάρχουν οι 18 μικροδιαφορές.

Η λύσις τού ύπ' αριθ. 568 σταυρολέξου

ΟΡΙΖΟΝΤΙΩΣ

1) ΒΗΘΕΕΜ — ΠΕΛΑΤΙΣ. 2) ΟΡΟΙ — ΣΥΡΤΑΡΙ — ΙΣΟΝ. 3) ΙΩΛΚΟΣ — ΜΟΝΑΚΟ. 4) ΟΔΟΙ — ΣΙΑΜ. 5) ΝΙ — ΙΩΝΗΦ — ΣΠ. 6) ΙΟΣ — ΣΑΡΑΝΤΑ. 7) ΑΣΒΟΛΗ — ΜΑΚΑΡΙΤΗΣ. 8) ΑΣΙΤΙΑ — ΑΜΥΝΑ. 9) ΓΑΛΑ — ΑΠ. 10) ΗΒΗ — ΕΣΜΟΣ — ΚΚΕ. 11) ΡΟΞΕΡ — ΟΜΟΙΑ. 12) ΔΩΡΑ — ΗΝΙΑ. 13) ΑΓΑΡ — ΑΝΑΤΟΛΗ — ΤΣΙΦ. 14) ΠΑΡΑΣ — ΙΣΜΟΛΑ. 15) ΙΣΑ — ΤΙΤ. 16) ΙΚΑΝΟΠΟΙΩ. 17) ΑΔΑΝΗΣ — ΝΑΣΑΡ.

ΚΑΘΕΤΩΣ

1) ΒΟΙΟΝ — ΑΣΤΗΡ — ΑΠΙΔΙ. 2) ΗΡΩΔΙΑΣ — ΒΟΛΓΑΣ. 3) ΘΟΛΟ — ΒΑΛΗΣ — ΑΡΑΙΑ. 4) ΑΙΚΙΝΙΟΣ — ΕΔΡΑ. 5) ΟΛΙΓΩΡΟ — ΣΚΙΑ. 6) ΕΣΣΗ — ΣΗΤΑ — ΡΑ — ΚΗ. 7) ΜΥ — ΑΛΕΞΑΝΔΡΑΣ. 8) ΡΗΤΩΣ — ΑΣ. 9) ΣΑΜ — ΜΟΝΤΕΛΑ. 10) ΑΝΘΗΡΑ. 11) ΠΡ — ΦΑΚΑ — ΣΠΗΛΑΙΟΝ. 12) ΕΙΜΙ — ΝΑΜΑ — ΝΗ — ΙΑ. 13) ΤΡΥΠΙΟΙ — ΙΣΩΣ. 14) ΑΪΝΣΤΑΪΝ — ΜΑΤΣ. 15) ΤΣΑΪ. 16) ΤΑΓΚΟ — ΣΑΤΗΡ. 16) ΙΟΚΑΣΤΗ — ΚΙΛΙΜΙ. 17) ΣΝΟΜΠ — ΣΟΛΕΑ — ΦΑΤΗΝΗ.

ΣΤΟ ΜΠΑΚΑΡΑ

Πρωτότυπο διήγημα

Ήταν ή εποχή που τώ Καζίνο ήταν γεμάτο από καλό κόσμο κι ήταν μεγάλο κατόρθωμα να βρή κανείς μία θεσούλα γύρω στο τραπέζι τού μπακαρά.

Τώ παιχνίδι ήταν δυνατό, γιατί οι ξένοι, ιδίως οι Άγγλοι και οι Αμερικανοί πετούσαν τά χρήματα σαν μαρούλδαφύλλα.

Έκεν τώ βράδυ γινόταν πάλι μεγάλο παιχνίδι. Στη θέσι τού μπαγκέρη καθόταν ένας μεσόκοπος, αλλά γεροδεμένος κύριος.

Μοιράζε τά χαρτιά με τόση ψυχραιμία, με τόση ηρεμία, που έδειχνε ότι ήταν συνειδημένος στις συγκινήσεις που σκορπίζει ή τράπουλα. Οι διάφοροι παίκτες, καθισμένοι σιωπηλοί όλόγυρα στο τραπέζι, παρακολουθούσαν με προσοχή πέλι, τώ παιχνίδι. Αντίκρου και αγωνία τώ παιχνίδι. Αντίκρου τώ γκρουπιέρης σοδαρός, λιγότερος άξιοπρεπής, έλεγε κάθε τόσο: — Κάνετε τώ παιχνίδι σας, κύριοι!

— Μπαγάς κέρδιζε διαρκώς. — Ανάμεσα στους τώσους παίκτες ήταν και κάποιος νέος, που αύξανε διαρκώς ή μίζα του κι έκανε αρκετά λεφτά ως έκειν ή στιγμή, — Έννέα ή μπαγάς, κύριοι! Ξαναφάναζε ό γκρουπιέρης, μαζεύοντας τά χρήματα.

— Ο νεαρός φάνηκε πώς στενοχωρήθηκε. — Αυτό τώ ταμπλώ είνε ασφαλώς γρουσουζίκιο, ψιθύρισε.

— Κάνετε τώ παιχνίδι σας, κύριοι!... — Ο νεαρός έβαλε δύο χιλιάρικα μπροστά του και κίτταζε τά δύο χαρτιά που τώ έδωσε ό μπαγκέρης.

— Ήταν δύο φιγούρες... — Χαρτί! Ψιθύρισε νευριασμένος. — Ο μπαγκέρης τού πέταξε άκόμη ένα ρήγα.

Τώ ταμπλώ έχασε πάλι. — Η μπαγάς είνε πολύ τυχερή, έιπε κάποιος παίκτης.

— Θα έπρεπε να μην έπιμένετε, πρόσθεσε ένας άλλος, μιλώντας στο νεαρό.

— Άλλωστε, όπως ξέρετε, «τώ γινάτι βγάξει μάτι...» — Ο νεαρός ήταν όλο νεύρα.

— Σας παρακαλώ, κύριοι, να μ' αφήσετε ήσυχο. Κυττάστε τή δουλειά σας... — Κάνετε τώ παιχνίδι σας! έιπε ό γκρουπιέρης.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έπαισι... Δρχ. 340.—
Εξέλιμος... 170.—
Τρίλιμος... 85.—

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
Έπαισι... 6.— \$ 24.—
... Φρ. Γαλλικά 5.980
... Βελγικά 1.100

Εμβόσμοια Έσωτερικού διά πυχυδρομικής επίταξης και Έξωτερικού διά τραπεζιτικής τούτανης προς τώ περιοδικό «ΘΗΣΑΥΡΟΣ» Δραγατσάνη 4 (Πλατεία Κλαυδιανών), ΑΘΗΝΑΙ.

Απαγορεύεται ή άναδημοσίευσις οποιασδήποτε θέματος τού παρόντος τεύχους άνευ της έγγραφου άδειας της Διευθύνσεως τού «ΘΗΣΑΥΡΟΥ».

Διευθύνσεις συμφώνως τώ άρθρ. 6 και 7 τού Α. Ν. 1092/1938. — Ιδιοκτήτης Διευθυντής: Ε.Ε.Ε. Α. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ και Σία. Διαιτητής και υπεύθυνος: Ι. Γ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ, Βησσαρίωνος 3. Υπεύθ. Τυπογρ.: Σπυρ. Μπέλλας, δδός Αύσεως, Ν. Ηράκλειον.

— Ο νεαρός έριξε μία ματιά στα χρήματα τής μπαγάς.

— Πόσα έχει ή μπαγάς; ρώτησε. — Όχτώ χιλιάδες απάντησε ό γκρουπιέρης.

Ο νεαρός έδωσε τότε ένα δέμα χαρτονομίσματα από τή τσέπη του. Τα χαρτιά μοιράστηκαν κι ό νεαρός έχασε πάλι.

— Άρκετά γι' άπόψε! ψιθύρισε και σηκώθηκε.

— Όπως έπιθυμείτε, απάντησε ό μπαγκέρης μ' ευγένεια. Και έχετε υπ' όψι σας ότι είμαι πάντα στη διάθεσί σας γιά τή ρεβάν.

— Ευχαριστώ! — Τήν άλλη μέρα τώ πρωί, στις όχτώ, ένας γηραιός κύριος, με κατασπρη γενειάδα, ζητούσε να δή τόν χτεσινό μπαγκέρη τού Καζίνο.

— Κύριε, τώ έιπε ό έπισκεπτής, σας ζητά συγγνώμη που σας άνησυχώ τέτοια ώρα. Μά με αναγκάζει ένα λυπηρό καθήκον και ζητάω όλη σας τήν επίχειρα...

— Δεν σας καταλαβαίνω. — Θα σας εξηγήσω... Χτες τώ βράδυ παίξατε μπακαρά με κάποιο νεαρό...

— Έπαιξα με πολλούς... — Ένας απ' αυτούς ήταν ό γυιός μου. Έχασε είκοσι χιλιάδες...

— Ναι, αλλά πλήρως... — Ό γερός άναστενάξε.

— Αυτό τώ παιδί είνε τώ σίχος τής οικογενείας μας. Τώ χαρτοπαίγνιο τώ έχει καταστρέψει. Σας έδωσε, κύριε, είκοσι χιλιάδες σε χιλιάφραγκα...

— Ακριβώς... — Ε, λοιπόν, αυτά τά χιλιάρικα είνε πλαστά! Σας έφερα είκοσι αληθινά γιά να σας τ' αλλάξετε και θ' σας παρακαλέσω να κρατήσετε αυτό τώ μυστικό... Άν τώ μάθα... ή μητέρα του και ή αδελφή του, θ' πέθαιναν από τή ντροπή τους!

— Ο μπαγκέρης έμεινε άναυδος γιά λίγα λεπτά. Συηλθε όμως γρήγορα από τή έκπληξή του.

— Πολύ καλά, κύριε, έιπε. Σας δίνω τώ λόγο μου ότι δεν θ' μιλήσω.

Τώ βράδυ ό μπαγκέρης ξαναπήγε στο Καζίνο όπου ό νεαρός τής προηγούμενης βραδιάς τόν περίμενε.

— Α, κύριε, θ' παίξουμε άπόψε τή ρεβάν.

— Όχι, κύριε δεν θ' παίξουμε... απάντησε ό μπαγκέρης.

— Γιά ποιό λόγο; — Τολμάτε να με ρωτάτε; — Σας παρακαλώ, κύριε, δεν μπορεíte ή δεν θέλετε να παίξετε μαζί μου;

— Δεν βέλω! — Αυτό με προσβάλλει. Θέλω να μου εξηγήσετε!...

— Σήμερα τώ πρωί έδωσα τόν λόγο μου στόν πατέρα σας ότι δεν θ' μιλήσω.

— Ο πατέρας μου δεν είν' έδω! φώναξε ό νέος.

— Κι' όστόσο τόν είδα σήμερα τώ πρωί!...

— Είνε αδύνατον! Τέλος πάντων, τί έχετε μαζί μου;

— Ο μπαγκέρης χαμήλωσε τόν τόνο τής φωνής του.

— Θέλετε να πώ μπροστά σούς κυρίως, ότι τά χαρτονομίσματα που μου έδωσα χτες ήσαν πλαστά!

— Πλαστά; Πώς πλαστά; Αφού τά πήρα κατ' ευθείαν από τήν Τράπεζα!

— Ο πατέρας σας μου τά έλλαξε σήμερα τώ πρωί...

— Α! τότε σας ξεγέλασαν! — Έχετε τά χιλιάφραγκα που άλλαξατε; — Ναι!...

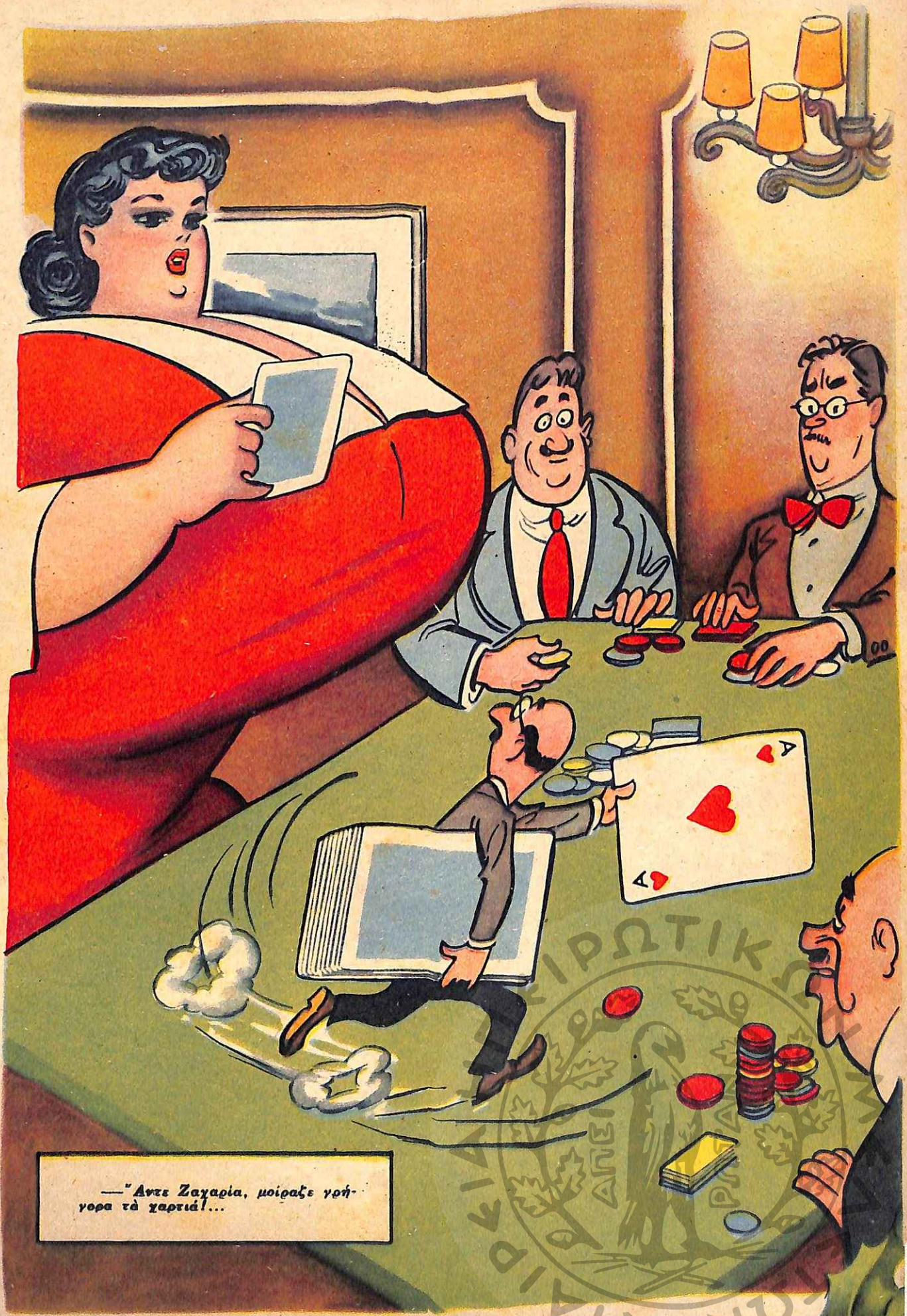
— Μά αυτά φαίνονται από μακριά πώς είνε πλαστά!...

— Ο μπαγκέρης κατάλαβε τότε πώς είχε πέσει θύμα ενός απάτεωνα και ζήτησε συγγνώμη από τώ νεαρό παίκτη γιά τήν παράδειη αλλά καί... δικαιολογημένη συμπεριφορά του.

Η βιταμίνη Α και τώ δέρμα

Η βιταμίνη Α είναι κυρίως ή βιταμίνη τού δέρματος. Η έλλειψι τής προκαλεί έξηρδότη σ' αυτό και υπερκεράτωση. Τα στόμια τών σημηματογόνων αδένων γεμίζουν από κεράτινα πετάλια, που πέφτουν από τώ έρηο δέρμα και άμποδίζουν τώ σμήγμα, τή λιπαρή ουσία που χρημεύει γιά να λιπαίν και να κρατά μαλακό τώ δέρμα, να βγή άλεύθερα. Τώ σμήγμα μένει μέσα στόν πόρο τού αδένος και πηζει και προκαλεί τούς φαγεσώρους, (μυμηπικία) τά μαύρα παρασιτάκια τού δέρματος, που όταν τά βγάλη κανείς με ένα ειδικό εργαλείο, μοιάζουν με σκουληκάκια. Η υπερκεράτωση τού δέρματος και τών σημηματογόνων πόρων σφίγγει τίς τριχες τ

—“Αντε Ζαχαρία, μοίραζε γρήγορα τὰ χαρτιά!...”